Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஸ்ரீ ராமர் ஜாதக சக்ரம்

சர்வ மங்களங்களும் தரவல்லது, சர்வாரிஷ்டங்களும் அருள்வது

நன்மையும் செல்வமும் நாளும் நல்குமே
தின்மையும் பாவமும் சிதைந்து தேயுமே
சென்மமும் மரணமும் இன்றித் தீருமே
இம்மையும் இராம என் றிரண்டெழுத்தினால்.

சுக்கிரன்	சூரியன் புதன்		கேது
			லக்னம்/ குரு சந்திரன்
செவ்வாய்			
ராகு		சனி	

ஆயிடைப் பருவம் வந்(து)அடைந்த எல்லையின்
மாயிரு புவிமகள் மகிழ்வின் ஓங்கிட
வேய் புனர்பூசமும் விண்ணு னோர்புகழ்
தூயகர்க் கடகமும் எழுந்து துள்ளவே. - கம்பராமாயணம்

இந்த சிரேஷ்டமான ஜாதகத்தை பூஜாமண்டபத்தில் வைத்து பூஜை செய்பவர்களுக்கு நவக்ரக தோஷ நிவிருத்தியும், சர்வ வியாதி நிவிருத்தியும், சிறந்த குழந்தைப் பேறும், ஐஸ்வர்ய அபிவிருத்தி, ஆயுள் - ஆரோக்கியமும், ஸகல க்ஷேமங்களும் உண்டாகும்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

and technology, have enabled man
natural environment. The greater
over ways and means of altering
ex will be the resulting problems.
vas pure, un-contaminated, and
n this crisis? It is perhaps due to
arious natural resources; perhaps
rb of 'development' and the self-
".

ing awareness of the impending
eing made, right from the grass-
any conservation programme,
cies, can ever be as effective as
ental concepts are being included
, right from the initial stages.

MENT are useful not only for
re interested in the Environment

ition
and Future Strategies

ned and designed to provide
mental concepts, theories,
ugh class room and outdoor
tudents a true love for Nature,
t-formulation, environmental
sic ability for fact-finding and
t an improvement in their

ISBN 81-219-1877-4

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

(4)

ஓம் நமோ ப்ரஹ்மாதிப்யோ ப்ரஹ்மவித்யர்-ஸம்ப்ரதாய-கர்த்ருப்யோ வம்சருஷிப்யோ மஹத்ப்யோ நமோ குருப்ய:॥ ஸர்வோபப்லவ-ரஹித: ப்ரஜ்ஞானகன: ப்ரத்ய-கர்த்தோ ப்ரஹ்மைவாஹமஸ்மி ॥ 4.1 ॥

நாராயணம் பத்மபுவம் வஸிஷ்டம் சக்திஞ் ச நத்புத்ர-பராசரஞ் ச | வ்யாஸம் சுகம் கௌடபதம் மஹாந்தம் கோவிந்த-யோகீந்த்ர-மதாஸ்ய சிஷ்யம் ॥ 4.2 ॥

ஸ்ரீ சங்கராசார்ய-மதாஸ்ய பத்மபாதஞ்ச ஹஸ்தாமலகஞ் ச சிஷ்யம் | தம் தோடகம் வார்த்திக கார-மன்யா-னஸ்மத்குரூன் ஸந்தத-மாநதோSஸ்மி ॥ 4.3 ॥

ச்ருதி-ஸ்ம்ருதிபுராணை-மாலயம் கருணாலயம்| நமாமி பகவத்பாத-சங்கரம் லோகசங்கரம் ॥ 4.4 ॥

சங்கரம் சங்கராசார்யம் கேசவம் பாதராயணம்| ஸூத்ரபாஷ்ய-க்ருதௌ வந்தே பகவந்தௌ புன: புன: ॥ 4.5 ॥

ஈச்வரோ குருராத்மேதி மூர்த்தி-பேத-விபாகினே | வ்யோமவத்-வ்யாப்த-தேஹாய தக்ஷிண மூர்த்தயே நம: ॥ 4.6 ॥

சங்கராச்லேஷ-விலஸ-தானந்தாம்ருத-நிர்பராம்| விச்வோத்தம்ஸித-பாதாப்ஜாம் ப்ரஹ்ம-வித்யாம் விபாவயே ॥ 4.7 ॥

நம: ச்ருதிசிரஷ்ஷண்ட-சண்ட-மார்த்தண்ட-மூர்த்தயே | பாதராயண-ஸம்ஜ்ஞாய முனயே ஸம வேச்மனே ॥ 4.8 ॥

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

(उत्तरशान्तिः)

(५)

शन्नो मित्रः शं वरुणः । शन्नो भवत्वर्यमा । शन्न इन्द्रो बृहस्पतिः । शन्नो विष्णुरुरुक्रमः । नमो ब्रह्मणे । नमस्ते वायो । त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि । त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम् । ऋतमवादिषम् । सत्यमवादिषम् । तन्मामावीत् । तद्वक्तारमावीत् । आवीन्माम् । आवीद्वक्तारम् । ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ ५.१ ॥

सह नाववतु....॥ ५.२ ॥

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः....॥ ५.३ ॥

अहं वृक्षस्य रेरिवा....॥ ५.४ ॥

पूर्णमदः पूर्णमिदं....॥ ५.५ ॥

आप्यायन्तु ममांगानि....॥ ५.६ ॥

वाङ्मे मनसि प्रतिष्ठिता....॥ ५.७ ॥

भद्रं नो अपिवातय मनः....॥ ५.८ ॥

भद्रं कर्णेभिः....॥ ५.९ ॥

यो ब्रह्माणं....॥ ५.१० ॥

(६)

राहुग्रस्त-दिवाकरेन्दु-सदृशो मायासमाच्छादनात् सन्मात्रः करणोप-संहरणतो योऽभूत् सुषुप्तः पुमान् । प्रागस्वाप्स-मिति

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

வேதாந்த-நிகுரும்பேண தாத்பர்யேண ப்ரகாசித: | ஸ்வாத்மானந்தைகரஸ்யேன கல்யாணய சிவோऽஸ்து ந: ॥ 4.9 ॥

அதீஹி போ பகவ: ॥

(உத்தர சாந்தி:)

(5)

சந்நோ மித்ர: சம் வருண: | சந்நோ பவத்வர்யமா | சந்ந இந்த்ரோ ப்ருஹஸ்பதி: | சந்நோ விஷ்ணுருருக்ரம: | நமோ ப்ரஹ்மணே | நமஸ்தே வாயோ | த்வமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரஹ்மாஸி | த்வாமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரஹ்மாவாதிஷம் | ருத-மவாதிஷம் | ஸத்ய-மவாதிஷம் | தன்மா-மாவீத் | தத்வக்தாரமாவீத் ॥ ஆவீன்மாம் | ஆவீத்வக்தாரம் | ஓம் சாந்தி : சாந்தி: சாந்தி: ॥ 5.1 ॥

ஸஹநாவவது... ॥ 5.2 ॥
யச்சந்தஸாம் ருஷபோ விச்வரூப :... ॥ 5.3 ॥
அஹம் வ்ருக்ஷஸ்ய ரேரிவா... ॥ 5.4 ॥
பூர்ணமத : பூர்ணமிதம் .. ॥ 5.5 ॥
ஆப்யாயந்து மமாங்கானி.... ॥ 5.6 ॥
வாங்மே மனஸி ப்ரதிஷ்டிதா... ॥ 5.7 ॥
பத்ரம் நோ அபிவாதய மன: ॥ 5.8 ॥
பத்ரங் கர்ணேபி... ॥ 5.9 ॥
யோ ப்ரஹ்மாணம்... ॥ 5.10 ॥

(6)

ராஹூக்ரஸ்த-திவாகரேந்து-ஸ்த்ருசோ மாயா ஸமாச்சாதனத் ஸன்மாத்ர: கரணேப - ஸம்ஹரணதோ யோऽபூத் ஸுஷுப்த: புமான் | ப்ராகஸ்-

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

प्रबोधसमये यः प्रत्यभिज्ञायते तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ६.१ ॥

बाल्यादिष्वपि जाग्रदादिषु तथा सर्वास्ववस्थास्वपि व्यावृत्ता-स्वनु-वर्तमान-महमित्यन्तः स्फुरन्तं सदा। स्वात्मानं प्रकटी-करोति भजतां यो मुद्रया भद्रया तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ६.२ ॥

विश्वं पश्यति कार्यकारणतया स्वस्वामि-संबन्धतः शिष्याचार्यतया तथैव पितृपुत्राद्यात्मना भेदतः। स्वप्ने जाग्रति वा य एष पुरुषो मायापरिभ्रामितस्तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ६.३ ॥

भूरंभांस्यनलोऽनिलोंबर-महर्नाथो हिमांशुः पुमानित्याभाति चराचरात्मक-मिदं यस्यैव मूर्त्यष्टकम्। नान्यत् किंचन विद्यते विमृशतां यस्मात् परस्माद्विभो-स्तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ६.४ ॥

सर्वात्मत्वमिति स्फुटीकृत-मिदं यस्मादमुष्मिन् स्तवे तेनास्य श्रवणात्तदर्थ-मननाद्ध्यानाच्च संकीर्तनात्। सर्वात्मत्व-महाविभूति-सहितं स्यादीश्वरत्वं स्वतः सिद्ध्येत् तत्पुनरष्टधा परिणतं चैश्वर्य-मव्याहतम् ॥ ६.५ ॥

वटविटपि-समीपे भूमिभागे निषण्णं सकल-मुनिजनानां ज्ञानदातार-मारात्। त्रिभुवन-गुरुमीशं दक्षिणामूर्ति-देवं जननमरण-दुःखच्छेददक्षं नमामि ॥ ६.६ ॥

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

வாப்ஸமிதி ப்ரபோத-ஸமயே ய: ப்ரத்யபிஜ்ஞாயதே
தஸ்மை ஸ்ரீ குருமூர்த்தயே நம இதம் ஸ்ரீ தக்ஷிண
மூர்த்தயே ॥ 6 1 ॥

பால்யாதிஷ்வபி ஜாக்ரதாதிஷ்வ ததா ஸர்-
வாஸ்ஸவஸ்தாஸ்வபி வ்யாவ்ருத்தாஸ்வனு-வர்த்த
மான-மஹமித்யந்த: ஸ்புரந்தம் ஸதா | ஸ்வாத்மானம்
ப்ரகடீகரோதி பஜதாம் யோ முத்ரயா பத்ரயா
தஸ்மை ஸ்ரீகுருமூர்த்தயே நம இதம் ஸ்ரீதக்ஷிண
மூர்த்தயே ॥ 6.2 ॥

விச்வம் பச்யதி கார்யகாரணதயா ஸ்வஸ்வாமி-
ஸம்பந்தத: சிஷ்யாசார்யதயா ததைவ பித்ரு
புத்ராத்யாத்மனா - பேதத: | ஸ்வப்னே ஜாக்ரதி
வா ய ஏஷ புருஷோ மாயா-பரிப்ராமிதஸ்-தஸ்மை
ஸ்ரீகுருமூர்த்தயே நம இதம் ஸ்ரீதக்ஷிணமூர்த்தயே
॥ 6.3 ॥

பூரம்பாம்-ஸ்யநலோ ந்திலோம்பர-மஹர் நாதோ
ஹிமாம்சு : புமான் இத்யாபாதி சராசராத்மக-மிதம்
யஸ்யைவ மூர்த்யஷ்டகம் | நான்யத் கிஞ்சன வித்
யதே விம்ருசதாம் யஸ்மாத் பரஸ்மாத் விபோஸ்
தஸ்மை ஸ்ரீகுருமூர்த்தயே நம இதம் ஸ்ரீ தக்ஷிண
மூர்த்தயே ॥ 6.4 ॥

ஸர்வாத்மத்வமிதி ஸ்புடீக்ருத-மிதம் யஸ்மா-
தமுஷ்மின் ஸ்தவே தேனஸ்ய ச்ரவணாத்ததார்த்த-
மனனாத்-த்யானச்ச ஸங்கீர்த்தனாத் | ஸர்வாத்மத்வ
மஹாவிபூதி-ஸஹிதம் ஸ்யாதீச்வரத்வம் ஸ்வத:
ஸித்த்யேத் தத்புனரஷ்டதா பரிணதஞ் சைச்வர்ய-
மவ்யாஹதம் ॥ 6.5 ॥

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

चित्रं वटतरो-र्मूले वृद्धाः शिष्या गुरुर्युवा। गुरोस्तु मौनं व्याख्यानं शिष्यास्तु छिन्नसंशयाः ॥ ६.७ ॥

ओन्नमः प्रणवार्थाय शुद्धज्ञानैकमूर्तये। निर्मलाय प्रशान्ताय दक्षिणामूर्तये नमः ॥ ६.८ ॥

गुरवे सर्वलोकानां भिषजे भवरोगिणां। निधये सर्वविद्यानां दक्षिणामूर्तये नमः ॥ ६.९ ॥

मौन-व्याख्या-प्रकटित-परब्रह्म-तत्त्वं युवानं वर्षिष्ठान्तेवसदृषिगणै-रावृतं ब्रह्मनिष्ठैः। आचार्येन्द्रं करकलित-चिन्मुद्रमानन्दरूपं स्वात्मारामं मुदितवदनं दक्षिणामूर्ति-मीडे ॥ ६.१० ॥

अंगुष्ठतर्जनीयोग-मुद्रा-व्याजेन देहिनाम्। श्रुत्यर्थं ब्रह्म-जीवैक्यं दर्शयन्नो ऽवताच्छिवः ॥ ६.११ ॥

(७)

मङ्गलपाठः

(आचार्यपूजां कृत्वा इमे श्लोकाः पठनीयाः)

अशुभानि निराचष्टे तनोति शुभसन्ततिम्। स्मृतिमात्रेण यत्पुंसां ब्रह्म तन्मंगलं परम् ॥ (त्रिः) ॥ ७.१ ॥

अतिकल्याणरूपत्वा-न्नित्यकल्याण-संश्रयात्। स्मर्तृणां वरद-त्वाच्च ब्रह्म तन्मंगलं विदुः ॥ (त्रिः) ॥ ७.२ ॥

ओंकारश्चाथ-शब्दश्च द्वावेतौ ब्रह्मणः पुरा। कण्ठं भित्वा विनिर्यातौ तस्मान्मांगलिकावुभौ ॥ (त्रिः) ॥ ७.३ ॥

॥ ओं अथ (त्रिः) ॥

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

வடவிடபி - ஸமீபே பூமிபாகே நிஷண்ணம் ஸகல-முனிஜனனம் ஜ்ஞானதாதார-மாராத் | த்ரி புவன - குருமீசம் தக்ஷிணமூர்த்தி-தேவம் ஜனன-மரண-து:கச் சேத-தக்ஷம் நமாமி ।। 6.6 ||

சித்ரம் வடதரோர்-மூலே வ்ருத்தா: சிஷ்யா குரூர்-யுவா | குரோஸ்து மௌனம் வ்யாக்யானம் சிஷ்யாஸ்து சின்ன ஸம்சயா : || 6.7 ||

ஓம் நம: ப்ரணவார்த்தாய சுத்தஜ்ஞானகமூர்த்தயே | நிர்மலாய ப்ரசாந்தாய தக்ஷிணமூர்த்தயே நம:|| 6.8 ||

குரவே ஸர்வலோகானம் பிஷஜே பவரோகிணம் | நிதயே ஸர்வவித்யானம் தக்ஷிணமூர்த்தயே நம : || 6.9 ||

மௌன - வ்யாக்யா - ப்ரகடித - பரப்ரஹ்ம தத்வம் யுவானம் வர்ஷிஷ்டாந்தேவஸத்ருஷிகணா-ராவ்ருதம் ப்ரஹ்மநிஷ்டை : | ஆசார்யேந்த்ரம் கரகலித-சின்முத்ர - மானந்தரூபம் ஸ்வாத்மாராமம் முதிதவதனம் தக்ஷிணமூர்த்தி-மீடே || 6.10 ||

அங்குஷ்ட-தர்ஜனீ- யோக-முத்ரா - வ்யாஜேன தேஹினம் | ச்ருத்யர்த்தம் ப்ரஹ்ம-ஜீவைக்யம் தர்சயந்நோsவதாச்சிவ: || 6,11 ||

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

(7)

(மங்கள பாட :

(ஆசார்ய பூஜையைச் செய்துவிட்டு இந்த சுலோகங்களைப் படிக்கவும்)

அசுபானி நிராசஷ்டே தநோதி சுபஸந்ததிம் ஸம்ருதிமாத்ரேண யத்பும்ஸாம் ப்ரஹ்ம தன்மங்களம் பரம் || (3 தடவை) || 7.1 ||

அதிகல்யாண - ரூபத்வாத் - நித்யகல்யாண-ஸம்ச்ரயாத் | ஸ்மர்த்ருணம் வரதத்வாச்ச ப்ரஹ்ம தன்-மங்களம் விது : || (3 தடவை) || 7.2 ||

ஓங்காரச்சாத-சப்தச்ச த்வாவேதௌ ப்ரஹ்மண : புரா | கண்டம் பித்வா விநிர்யாதௌ தஸ்மான் மாங்களிகாவுபௌ || (3 தடவை) || 7.3 ||

|| ஓம் அத (3 தடவை) ||

———

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

வேதங்களும் அவற்றின் அளவும் ரிஷிகளும்	சாகைகள்			மந்திர பாகத்தின் பெயர்	பிராம்மண பாகத்தின் பெயர்	உபநிஷத் பாகம்
	விஷ்ணு புராண கணக்கின் படி.	புத்தகங்களில் உள்ளவை	அனுஷ்டானத்தில் உள்ளவைகளும் அவற்றின் ஸூத்திரக்காரர்களும்			
1. ருக்வேதம் (10170 ருக்) ரிஷி பைலர்	21	3	1.— ஐதரேய சாகை (ஆசுவலாயனர்)	ருக்வேத ஸம்ஹிதை	4—கௌஷீதகி, ஐதரேய, டைங்கி, ஸத்யாயன	2—ஐதரேய; கௌஷீதகி
2. யஜுர் வேதம் (ருக் வேதத்தில் 2/3 பங்கு அளவுள்ளது) ரிஷி வைசம்டாயனர்	(i) சுக்ல யஜுஸ் 15	—	2. —கண்வ சாகை, மாத்யந்தின சாகை (ரிஷி காத்யாயனர்)	வாஜஸநேயி ஸம்ஹிதை	1—சதபத	3—ஜாபால, ஈசாவாஸ்ய, பிருஹதாரண்யக
	(ii) கிருஷ்ண யஜுஸ் 94	3	1. — தைத்திரீய சாகை (ஆபஸ்தம்பர், போதாயனர், வைகாநஸர், ஸத்யாஷாடர், பாரத்வாஜர், அக்நிவேசர்)	தைத்திரீயஸம்ஹிதை	4—தைத்திரீய, வல்லபி, ஸத்யாயனி, மைத்ராயனி.	ர்—கட; கைவல்ய; ச்வேதாச்வதர; தைத்திரீய; நாராயண.
3. ஸாமவேதம் (ருக் வேதத்தில் பாதி யளவு) ரிஷி ஜைமினி	1000	7	2.— கௌதம சாகை (த்ராஹ்யாயனர்). தலவகார சாகை (ஜைமினி)	ஸாம வேத ஸம்ஹிதை	8—சாந்தோக்யம், மந்த்ரம், ஆர்ஷேயம் வம்சம், தைவதாத்யாயம், தலவகார, தாண்ட்ய, ஸம்ஹிதோபநிஷத் ப்ராம்மணம்	2—சாந்தோக்ய, கேன (தலவகாரப் பிராமணத்தில் அடக்கம்)
4. அதர்வ வேதம் (ருக் வேதத்தில் பாதி யளவு) ரிஷி ஸுமந்து	50	1	.....	அதர்வவேத ஸம்ஹிதை	1. கோபத	4—பிரச்ன; முண்டக; மாண்டுக்ய; நிருஸிம்ஹ தாபினீ.
மொத்தம்	1180	14	6 ...	5	18	16*

* ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் இப்பதினாறு உபநிஷத்துக்களை முக்கியமாய்க் குறிப்பிடுகிறார்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

॥ ईशावास्योपनिषत् ॥

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ ईशावास्यमिदꣳ सर्वं यत्किंच जगत्यां जगत् ।
तेन त्यक्तेन भुञ्जीथा मा गृधः कस्यस्विद्धनम् ॥ १ ॥

ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்து

ஓம். அது பூர்ணம். இதுவும் பூர்ணம். பூர்ணத்திலிருந்து பூர்ணம் உதயமாயுள்ளது. பூர்ணத்தினின்று பூர்ணத்தையெடுத்தும் பூர்ணமே எஞ்சி நிற்கின்றது.
ஓம். முவ்வகையிலும் சாந்தி நிலவுக !

1. ஓம் (தோன்றி மறையும்) இவ்வுலகில் தோன்றி மறைவதாயுள்ளது எது உண்டோ அது அனைத்தும் ஈசனால் வியாபிக்கப்பட்டதாக (காண) வேண்டும். (ஈசுவர பாவனையால் எற்பட்ட) அந்த தியாகத்தால் உன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்— (உயிரை ரக்ஷிப்பதற்கு மட்டும் அவசியமான பொருளை ஈசுவரன் கொடுத்ததென ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்வாயாக). எவருடைய பொருளுக்கும் பேராசைப் படாதே

உபநிஷத்தின் பெயருந் தொடர்பும்— 'ஈசாவாஸ்யம்' என்னும் சொல்லில் ஆரம்பிப்பதால் இவ்வுபநிஷத்து 'ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத்து' என்றும் 'ஈசோபநிஷத்து' என்றும் ஸாதாரணமாய் வழங்கும். இது சுக்ல யஜுர்வேதம் வாஜஸநேய ஸம்ஹிதையில் நாற்பதாவது அத்தியாயம்; இக்காரணத்தால் இதை 'சுக்ல யஜுர்வேதீய ஸம்ஹிதோபநிஷத்து' என்றும் 'வாஜஸநேயி ஸம்ஹிதோபநிஷத்து' என்றும் கூறுவதுண்டு.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Śri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்

ஓம் பூர்ணமத: பூர்ணமிதம் பூர்ணாத் பூர்ணமுதச்யதே பூர்ணஸ்ய பூரண–மாதாய பூர்ண – மேவாவசிஷ்யதே ‖ ஓம் சாந்தி : சாந்தி : சாந்தி: ‖

ஓம் ஈசாவாஸ்ய-மிதꣳ ஸர்வம் யத் கிஞ்ச ஜகத்யாஞ் ஜகத் ‖ தேன த்யக்த்தேன புஞ்ஜீதா மாகꣳத: கஸ்யஸ்வித் தனம் ‖ 1‖

இந்த உபநிஷத்தின் ரிஷி 'தத்யங் ஆதர்வணர்.' கிருஹஸ்தாசிரமத்திலிருக்கும் தன்னுடைய புத்திரன் ஆசைகள் அடங்கினவனுயும் நியமங்களுடன் கூடினவனுயும் மோக்ஷ இச்சை உள்ளவனுயும், தன்னைச் சரணடைந்தவனுயும் இருப்பது கண்டு அவனுக்கு உபதேசம் செய்கிறார்.

சாந்தி பாடம்—(அத:) அது—பிரம்மம் ; (இதம்) இது—உலகம். 'பூர்ணமாகிய உலகைக் காட்டிலும் பூர்ணமான பிரம்மம் சிரேஷ்டமானது. பூர்ணமாகிய உலகுக்குப் பூரணமாகிய பிரம்மபாவனையை அறிந்தால் பிரம்மமே எஞ்சி நிற்கின்றது' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

பூர்ணமே எஞ்சி நிற்கிறது—ஒரு பொருளினின்று ஒரு பகுதியை வேறு படுத்தினால் எஞ்சி நிற்பது முழுமையிழந்து ஒரு பகுதியாகத்தான் நிறகும் என்பது கணித சித்தாந்தம். ஆனல் பரம்பொருள் இந்தக் கணித நூல் நியதிக்கு அடங்காது. (உபநிஷத்பலகணி—ராஜாஜி).

1. ஈசாவாஸ்யம்—ஈசுவரன் அங்கிங்கெனுதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் நிறைந்திருத்தலால் பொய்யான உலகும் மெய்போன்ற தோற்றமுடையதாயிற்று (பூர்ணம் இதம்).

(தேன த்யக்தேன) அந்த தியாகத்தால்—அவனன்றி உலகில்லை என்று தள்ளுவதே தியாகம். (கஸ்யஸ்வித்தனம்) எவருடைய பொருளுக்கும்—(கஸ்யசித்-பரஸ்ய ஸ்வஸ்யவா) பிறருடையதாயினும் தன்னுடையதேயாயினும், பொருளுடமை பொய்யுடைமை என்று பற்றை அறவே ஒழிக்க.

ஒ—எல்லாப் பொருள்களிலும் ஸமமாக நிலைபெற்றுள்ளவனும், அழியும் பொருள்களில் அழியாமலுள்ளவனும் ஆகிய பரமேசுவரனை எவன் பார்க்கின்றனே அவனே பார்க்கின்றன். (கீ. 13.27)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतँ समाः ।
एवं त्वयि नान्यथेतोऽस्ति न कर्म लिप्यते नरे ॥ २ ॥
असुर्या नाम ते लोका अन्धेन तमसाऽवृताः ।
ताँस्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति ये के चात्महनो जनाः ॥ ३ ॥
अनेजदेकं मनसो जवीयो नैनद्देवा आप्नुवन् पूर्वमर्षत् ।
तद्धावतोऽन्या-नत्येति तिष्ठ-त्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

2. (மனித வாழ்வை இவ்வுலகில் விரும்புபவன்) விதித்த கருமங்களைச் செய்து கொண்டே நூறாண்டு வாழ விரும்பட்டும். இதுவே உனக்கு வழி. (எவ் வழியில்) கருமப்பற்று (மனிதனிடம்) தொடராதோ (அதற்கு) இதை விட வேறு வழியில்லை.

3. எவர்கள் ஆத்மஹத்தி செய்கிறவர்களோ அவர்கள் இறந்த பின் செல்லும் உலகங்கள் காரிருள் கவிழ்ந்த அசுர உலகங்களேயாம்.

4. (ஆத்மா) அசைவற்றது, ஒன்றாயிருப்பது, மனதைவிட வேகமுள்ளது. (மனோவேகத்தைத் தாண்டிச்) சென்று விட்டதால் முன்னமேயே (இந்திரியங்களில் அதிஷ்டானமான)தேவர்கள் இதை அடையவில்லை. அது நிலையாக நின்றுகொண்டே தாவிச் செல்லும் மற்றவைகளைத் தாண்டுகிறது. அதனிடம் (இருப்பினாலேயே) வாயுதேவன் எல்லா இயக்கங்களையும் தாங்குகிறான்,

ஓ—(தத்தத்தேனைவ புஞ்ஜீதா அதோ நான்யம் ப்ரயாசயேத்) அவன் கொடுத்ததைக்கொண்டு திருப்தியடைவாய்; பிறரிடம் யாசிக்கக் கூடாது. (பிரம்மாண்ட புராணம்.)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

குர்வந்நேவேஹ கர்மாணி ஜிஜீவிஷேத் சதꣳ ஸமா: | ஏவம் த்வயி நான்யதேதோऽஸ்தி ந கர்ம லிப்யதே நரே ॥ 2 ॥

அஸுர்யா நாம தே லோகா அந்தேன தமஸாऽ வ்ருதா: | தாꣳஸ்தே ப்ரேத்யாபிகச்சந்தி யே கே சாத்மஹனோ ஜன: ॥ 3 ॥

அனேஜ-தேகம் மனஸோ ஜவீயோ நைனத்-தேவா ஆப்னுவன் பூர்வமர்ஷத் | தத்தாவதோऽன்யா-னத்யேதி திஷ்டத்-தஸ்மின் னபோ மாதரிச்வா தததி ॥ 4 ॥

2–3. முதல் மந்திரத்தில் கூறியது ஞான நிஷ்டை (நிவிருத்தி மார்க்கம்), இரண்டாவதில் பற்று நீங்கிய கர்ம நிஷ்டை (பிரவிருத்தி மார்க்கம்). இவ்விரண்டு வழியி னின்றும் தவறியவர்களின் விஷயம் மூன்றாவது மந்திரத்தில் குறிக்கப்படுவது. இவர்கள் அஜ்ஞானமாகிய இருளில் ஆழ்பவர்கள். அசுர சுபாவ முடையவர்கள், தம்மைத் தாமே யறியாமல் இறப்பதால் தற்கொலை செய்து கொண்டவர் களுக் கொப்பானவர்கள்.

ஓ—(லோகேऽஸ்மின் த்விவிதா நிஷ்டா புரா ப்ரோக்தா) இவ்வுலகில் இருவகையான நிஷ்டை ஆதியில் கூறப் பட்டது (கீ. 3.3)

ஓ—(நியமாச்ச) ஞானத்துடன் கர்மஞ் செய்ய வேண்டு மென்ற நியமத்தாலும். (பி.சூ. 3.4.7)

ஜிஜீவிஷேத் (வாழ விரும்பட்டும்)—ஞான நிஷ்டனே வெனில் சாவையும் வெறுக்கான், வாழ்வையும் விரும்பான் : (ந ஜீவிதே மரணேவா க்ருதிங் குர்வீத.)

ஞானசித்தி எய்துவதற்கு முன் எவருங் கருமத்தை முற்றும் துறக்க இயலாது. காய் காய்த்தவுடன் பூ உதிர்ந்து போவதுபோல் ஞானசித்தி ஏற்பட்டதும் கருமம் நழுவிப் போகும். அப்போது ஸந்தியாவந்தனம் காயத்ரியிலும், காயத்ரி பிரணவ ஜபத்திலும், பிரணவம் ஸமாதியிலும், மணியின் நாதம் போல் போகப் போக ஒடுங்கும். (ரா.கி.)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ।
तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यस्तु सर्वाणि भूता-न्यात्मन्येवानु-पश्यति ।
सर्वभूतेषु चात्मानं ततो न विजुगुप्सते ॥ ६ ॥

यस्मिन् सर्वाणि भूता-न्यात्मैवाभू-द्विजानतः ।
तत्र को मोहः कः शोक एकत्व-मनुपश्यतः ॥ ७ ॥

5. அது அசைவுள்ளது; (எனினும்) அசைவதில்லை; அது தூரத்திலுள்ளது; (எனினும்) ஸமீபத்திலுள்ளது; அது அனைத்திற்கும் உள்ளே இருப்பது; (எனினும்) அனைத்திற்கும் அப்பால் உள்ளது.

6. எவன் இருப்புள்ள அனைத்தையும் ஆத்மாவினிடத்திலேயே பார்க்கின்றானோ, இருப்புள்ள அனைத்தினிடத்தும் ஆத்மாவைப் பார்க்கின்றானோ, அப்போது எதையும் வெறுப்பதில்லை.

7. எப்போது இருப்புள்ள அனைத்தும் ஆத்மாவாகவே ஆய்விட்டனவோ அப்போது ஒற்றுமையைக் கண்ட அவனுக்கு மயக்கமேது, துக்கமேது?

ஆத்மஹனः (ஆத்மஹத்தி செய்தவர்கள்)—இறந்து போனவனிடத்தில் உயிருக்கு அடையாளமான உணர்ச்சி காணப்படாதது போல், அஜ்ஞானியிடம் ஆத்மா இருக்கும் அடையாளமே செயலில் காணப்படவில்லை.

அஸுராः—(கீதையில் தெய்வாசுரஸம்பத் விபாகயோகம் பார்க்க).

"இரக்க மென்றொரு பொருளிலாத நெஞ்சினர்
அரக்கரென்றுளர் சிலர் அறத்தினீங்கினர்"—கம்பர்

(மனஸः ஜவீயः) மனதைவிட வேகமுள்ளது—மனது எங்கு சென்றாலும் அதற்கு முன்னமே போய்விட்டாற் போல் அங்கும் ஆத்மஸ்வரூபம் பிரகாசித்துக் கொண்டிருத்தலால்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

தந்நைஜதி தந்நைஜதி, தந்தூரே தத்வந்திகே | ததந் தரஸ்ய ஸர்வஸ்ய, தது ஸர்வஸ்யாஸ்ய பாஹ்ய தः ‖ 5 ‖

யஸ்து ஸர்வாணி பூதான்-யாத்மன்-யேவானு பச்யதி. ஸர்வபூதேஷு சாத்மானம், ததோ ந விஜுகுப்ஸதே ‖ 6 ‖

யஸ்மின் ஸர்வாணி பூதான் - யாத்மைவாபூத் விஜானதः | தத்ர கோ மோஹः கः சோக ஏகத்வ-மனுபச்யதः ‖ 7 ‖

அதனிடம் இருப்பினுலேயே—ஓ. (பிஷாஸ்மாத் வாதः பவதே) பரமாத்மாவினிடத்தில் பயத்தினுலேயே காற்று வீசுகிறது. (தை. 2.8.1)

5. ஓ—இந்திரியங்களுனுந்தின் செயலாலுந் துலங்குவ தாயினும் இந்திரியங்களுனுந்து மிலாததாயும், பற்றற்றதா யினும் அனைத்தையும் பற்றித் தாங்குவதாயும், குணங்களற்ற தாயினும் குணங்களுனு யனுபவிப்பதாயும், அது பொருள் களுக்கு வெளியாகவும் உள்ளாகவும், அசையும் பொரு ளாகவும் அசையாப் பொருளாகவும், சூக்ஷமத்தன்மையால் அறிதற்கு முடியாததாயும் உளது ; அது தூரத்திலுள்ளதா யினும் அருகிலேயுள்ளது. (கீ. 13.14-15)

6-7. எவன் துன்பத்திலும் இன்பத்திலும் ஸமமான வனை தன்னிடம் நிலைத்தவனை, ஓடு கல் பொன் இவற்றைச் சமமாய்ப் பாவிப்பவனை, விருப்பையும் வெறுப்பையும் ஒன்றுய்க் கருதுபவனை, திடசித்தமுடையவனை, தன்னை இகழ்வதையும் புகழ்வதையும் ஒன்றுய்க் கொண்டவனை ; மானத்திலும் அவமானத்திலும் ஸம பாவனை யுடையவனை, மித்திரனிடமும் சத்துருவிடமும் ஸமமானவனை, ஆசை வாய்ப்பட்டு ஆரம்பிக்கும் எல்லாக் கருமங்களையும் விட்ட வனை அவன் குணுதீதன் என்று சொல்லப்படுகிறுன். (கீ. 14. 24-25).

உ - ம். சுகர், ஜடபரதர் முதலியவர்கள்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

स पर्यगा-च्छुक्र-मकाय-मव्रण-मस्नाविरꣳ शुद्ध-मपापविद्धम् ।
कवि-र्मनीषी परिभूः स्वयंभू-र्याथातथ्यतोऽर्थान् व्यदधाच्छाश्वतीभ्यः
समाभ्यः ॥ ८ ॥

अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽविद्यामुपासते ।
ततो भूय इव ते तमो य उ विद्यायाꣳ रताः ॥ ९ ॥

अन्यदेवाहु-र्विद्ययाऽन्यदाहु-रविद्यया ।
इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचचक्षिरे ॥ १० ॥

विद्यां चाविद्यां च यस्तद्वेदोभयꣳ सह ।
अविद्यया मृत्युं तीर्त्वा विद्ययामृत-मश्नुते ॥ ११ ॥

8. அந்த ஆத்மா எங்கும் வியாபித்தவன், பிரகாசமானவன், சரீரமில்லாதவன், புண்படாதவன், நாடிகளில்லாதவன், சுத்தமானவன், பாவமற்றவன், எல்லாமறிந்தவன், மனதை ஆள்பவன், அனைத்தையுங் கடந்தவன், தானே உண்டானவன்; சாசுவதமான ஆண்டுகளுக்கு (படைப்பவர்களுக்கு) உள்ளது உள்ளபடி பதார்த்தங்களை (அவனே) வகுத்துக் கொடுத்தான்.

9. எவர்கள் (கர்மமாகிய) அவித்தையை (மட்டும்) உபாசிக்கிறார்களோ அவர்கள் (ஸம்ஸாரமாகிய) காரிருளில் புகுகின்றனர்; எவர்கள் (தேவதைகளின் உபாசனையாகிய) வித்தையில் (மட்டும்) ஆசைவைத்தவர்களோ அவர்கள் இன்னும் அதிகமான இருளில் புகுகின்றவர்களைப் போல்வர்.

10. வித்தையால் (பெறப்படுவது) வேறு, அவித்தையால் (பெறப்படுவது) வேறு என்று நமக்கு உண்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஸபர்யகாச் சுக்ர-மகாய-மவ்ரண - மஸ்நாவிர꣡ சுத்த-மபாபவித்தம் | கவிர்மனீஷீ பரிபூ : ஸ்வயம்பூர் யாதா தத்யதோ‌ऽர்தான் வ்யததாச் சாச்வதீப்ய : ஸமாப்ய : ‖ 8 ‖

அந்தந் தம: ப்ரவிசந்தி யே ऽவித்யாமுபாஸதே | ததோ பூய இவ தே தமோ ய உ வித்யாயா꣡ ரதா: ‖ 9 ‖

அன்யதேவாஹு꣡ர்-வித்யயா ऽன்யதாஹு꣡-ரவித்யயா | இதி சுச்ரும தீராணம் யே நஸ்-தத் விச சக்ஷிரே ‖ 10 ‖

வித்யாஞ் சாவித்யாஞ்ச யஸ்-தத்-வேதோபய꣡ ஸஹ | அவித்யயா ம்ருத்யுந் தீர்த்வா வித்யயா-ம்ருத-மச்னுதே ‖ 11 ‖

மையை விளக்கிய தீரர்களிடமிருந்து நாம் கேட்டிருக்கிறோம்.

11. எவன் வித்தையையும், அவித்தையும், இரண்டையும், ஒன்றுகக்கூட்டி அறிகிறானோ அவன் அவித்தையினால் சாவைத்தாண்டி வித்தையினால் சாகாத்தன்மையை எய்துகிறான்.

9–10. வித்தையும் அவித்தையும் —(' அவித்யா கர்ம-ஸம்ஜ்ஞா ') அவித்தை என்பது கருமத்தைக் குறிக்கும்—(விஷ்ணுபுராணம் 6-வது அம்சம்.)

ஓ—(வித்யயா தேவலோக:) வித்தையால் தேவலோகம். (கர்மணா பித்ருலோக :) அவித்யா கருமத்தால் பித்ருலோகம். (ப்ரு. உப. 1.5.16). வித்தை—தேவதைகளின் உபாஸனை. அவித்தை—காம்யகர்மங்கள்.

ஓ—அவித்யாயாம் பஹு꣡தா வர்த்தமானா: ஸ்வயம் க்ருதார்த்தா இத்யபிமன்யந்தி பாலா : (மு.உப.1.2.9)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽसंभूति-मुपासते ।
ततो भूय इव ते तमो य उ संभूत्याꣳ रताः ॥ १२ ॥
अन्यदेवाहुः संभवा-दन्यदाहु-रसंभवात् ।
इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचचक्षिरे ॥ १३ ॥
संभूतिं च विनाशं च यस्तद्वेदोभयꣳ सह ।
विनाशेन मृत्युं तीर्त्वा ऽसंभूत्याऽमृत-मश्नुते ॥ १४ ॥

12. எவர்கள் 'அஸம்பூதி'யை உபாசிக்கிறார்களோ அவர்கள் காரிருளில் புகுகின்றனர்: எவர்கள் 'ஸம்பூதி'யில் ஆசை வைத்தவர்களோ அவர்கள் இன்னும் அதிகமான இருளில் புகுகின்றவர்கள் போல்வர்.

13. 'ஸம்பவத்'தால் (பெறப்படுவது) வேறு, 'அஸம்பவத்'தால் (பெறப்படுவது) வேறு என்று நமக்கு உண்மையை விளக்கிய தீரர்களிடமிருந்து நாம் கேட்டிருக்கிறோம்.

14. எவன் (அ) ஸம்பூதியையும் (விநாசஞ்ச) ஸம்பூதியையும், இரண்டையும் ஒன்றுகக்கூட்டி அறிகிறானோ அவன் (விநாசேன) ஸம்பூதியால் சாவைத் தாண்டி, அஸம்பூதியால் சாகாத்தன்மையை எய்துகிறான்.

அதிகமான இருளில் புகுகின்றவர்கள்—எவர்கள் செய்ய வேண்டிய கருமங்களை விட்டு தேவதைகளைப் பற்றிய உபாஸனை ஞானத்திலேயே ஆசைவைத்தவர்களோ அவர்கள். (கர்ம ஹித்வா தேவதா ஜ்ஞானே ஏவ ரதா:)

அன்யத்—இவ்விரண்டு மார்க்கங்களும் வெவ்வேறு பலனையளிப்பவை; ஆத்ம ஞானத்தினின்றும் முற்றும் வேறுபட்டவை.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

அந்தந் தமः ப்ரவிசந்தி யேऽஸம்பூதி-முபாஸதே | ததோ பூய இவ தே தமோ ய உ ஸம்பூத்யாꣳ ரதாः ॥ 12 ॥

அன்யதேவாஹுः ஸம்பவா - தன்யதாஹுரஸம்பவாத் | இதி சுச்ரும தீராணாம் யே நஸ்-தத்-விசசக்ஷிரே ॥ 13 ॥

ஸம்பூதிஞ் ச விநாசஞ் ச யஸ்-தத்-வேதோபயꣳ ஸஹ | விநாசேந ம்ருத்யும் தீர்த்வா (அ)ஸம்பூத்யாऽம்ருத-மச்னுதே ॥ 14 ॥

ஓ—நித்தியமாய், நின்மலமாய், நிட்களமாய், நிராமயமாய் நிறைவாய் நீங்காச்
சுத்தமுமாய்த் தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த் துரிய
நிறைச் சுடரா யெல்லாம்
வைத்திருந்த தாரகமாய், ஆனந்தமயமாகி
மனவாக் கெட்டாச்
சித்துருவாய் நின்ற வொன்றைச் சுகாரம்பப்
பெருவெளியைச் சிந்தை செய்வாம்.—(தாயுமானவர்)

11. அவித்யா கருமமாயினும் பல தேவதைகளின் உபாஸனையாயினும் பரமாத்மாவுக்கே அர்ப்பணம் எனக் கருதிச் செய்யப்படுமாயின், செய்பவன் தேவதைகளின் பிரஸாதத்தால் படிப்படியாக உயர்ந்து முடிவில் முக்தி எய்துதற்குரியவனாகிறான்.

ஓ—(அவித்யைர் த்ரவ்யை : ப்ராப்தவானஸ்மி நித்யம்) 'அநித்தியமான பொருள்களைக் கொண்டு நான் நித்தியத்தை யடைந்துள்ளேன்'. (கட. 2.10) என்று யமன் நசிகேதனிடம் சொன்னதைக் கவனிக்க.

ஓ—(ஸ யோऽத ஏகைக-முபாஸ்தே ந ஸ வேத) எவனொருவன் தனித்தனியாக உபாசிக்கின்றானோ அவன் அறிந்தவனல்லன். (ப்ரு. 1.47.)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

हिरण्मयेन पात्रेण सत्यस्यापिहितं मुखम्।
तत्त्वं पूषन्नपावृणु सत्यधर्माय दृष्टये" ॥ १५ ॥
पूषन्नेकर्षे यम सूर्य प्राजापत्य व्यूह रश्मीन् समूह ।
तेजो यत्ते" रूपं कल्याण-तमं तत्ते" पश्यामि योऽसावसौ पुरुषः
सोऽहमस्मि ॥ १६ ॥

15. சூரியனே ! பொன்மயமான வட்டிலால் ஸத்தியத்தின் முகம் மறைக்கப்பட்டுள்ளது. ஸத்தியத்தை நாடும் என்னுடைய பார்வைக்கு நீ அந்த மறைப்பை நீக்கியருள்வாயாக!

16. உலகை உயிர்ப்பித்துக் காப்பவனே ! தனி வெளியில் சஞ்சரிப்பவனே ! அனைத்தையும் அடக்கியாள்வோனே ! சூரியனே ! பிரம்மபுத்திரனே ! உன் கிரணங்களைச் சுருக்கி உன் ஒளியை உள்ளே வாங்கிக் கொள். உன்னுடைய உத்தமமான மங்கள வடிவம் எதுவோ அதை நான் பார்க்கும்படி அருள்வாய். இந்த (சூரிய மண்டலத்திலுறையும்) புருஷன் எவனே அவனே நான்.

---

14. ஸம்பூதிஞ்ச–கருத்தை நோக்கி, இந்த மந்திரத்தின் ஆரம்பத்தில் 'அ' எனும் அக்ஷரம் குறைந்திருக்கிறதென்று கொள்ள வேண்டியது (சங்.)

அஸம்பூதி—காரணப்பிரம்மம், அவ்யாக்ருதி,
அஸம்பவம்—அஸம்பூதியின் உபாஸனை.
ஸம்பூதி—விநாசம், கார்யப்பிரம்மம், வ்யாகிருதி. ஹிரண்யகர்ப்பன்
ஸம்பவம்—ஸம்பூதியின் உபாஸனை. (சங்.

ஸம்பூதி—ஸமாதிரூபமான பிரம்மானுபவம்.
அஸம்பூதி— ஸமாதிக்குத் தடையாயுள்ள கோபம் முதலிய கெட்ட குணங்களினின்று விடுபடுதல்.
(கூரநாராயணர்)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஹிரண்மயேன பாத்ரேண ஸத்யஸ்யாபிஹிதம் முகம் | தத் த்வம் பூஷன்-னபாவ்ருணு ஸத்யதர்மாய த்ருஷ்டயே ‖ 15 ‖

பூஷன்-னேகர்ஷே யம ஸூர்ய ப்ராஜாபத்ய வ்யூஹ ரச்மீன் ஸமூஹ | தேஜோ யத்தே ரூபம் கல்யாணதமம் தத் தே பச்யாமி யோऽஸாவஸௌ புருஷ: ஸோऽஹமஸ்மி ‖ 16 ‖

15. சூரியவொளி தன்னுள்ளுறையும் பரம புருஷனைக் காணவொட்டாது மறைப்பது போல், ஜீவனுடைய அறிவை உலகப்பகட்டு மறைக்கின்றது. (தை. 2.8)

16. ஓ—(ஸ யச்சாயம்புருஷே | யச்சாஸாவாதித்யே | ஸ ஏக:) எவன் இந்த ஜீவனுக்குள் உறைகின்றானோ அவனும் எவன் சூரியனிடத்தில் உள்ளவனோ அவனும் ஒருவனே. (ஸுஷ்டு ஈரயதீதி ஸூர்ய:)

ஓ—'சித்தமறியாதபடி சித்தத்தில் நின்றிலகு திவ்ய தேஜோமயத்தை' (தாயுமானவர்.)

'ஸோऽஹமஸ்மி' என்னும் மஹாவாக்கியம் இங்கு உபதேசிக்கப்படுகிறது.

17–18. இவ்விரண்டு மந்திரங்களும் மரணசமயத்தில் சொல்லத் தக்கவை.

(ஸர்வோபாய-விநிர்முக்தம் க்ஷேத்ரஜ்ஞம் ப்ரஹ்மணி ந்யஸேத் ‖
ஏதஜ்-ஜ்ஞானஞ்ச யோகஸ்ச சேஷோऽன்யோ க்ரந்த-விஸ்தர: ‖

"மற்ற உபாயம் அனைத்தினின்று விடுபட்ட ஜீவனைப் பிரம்மத்தினிடம் வைத்துவிட வேண்டியது. இதுவே ஞானமும் யோகமும். ஏனையவை நூல்களின் விரிவேயாம்".

ஸமித்து முதலியவைகளைப் பரிசுத்தப் படுத்தி அக்கினியில் அர்ப்பணம் செய்வதுபோல் ஜீவனை யதார்த்த ஞானத்தால் பரிசுத்தம் செய்து பிரம்மத்தினிடம் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். இவ்வுபநிஷத்தில் முதல் எட்டு மந்திரங்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

वायु-रनिल-ममृत-मथेदं भस्मान्तꣳ शरीरम् ।
ओं क्रतो स्मर कृतꣳ स्मर क्रतो स्मर कृतꣳ स्मर ॥ १७ ॥
अग्ने नय सुपथा राये अस्मान् विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ।
युयो-ध्यस्म-ज्जुहुराण-मेनो भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेम ॥ १८ ॥
ओं पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्ण-मुदच्यते ।
पूर्णस्य पूर्ण-मादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ इति ईशावास्योपनिषत्समाप्ता ॥

17. மூச்சுக்காற்று அழிவில்லாத வாயுவை (அடையட்டும்). பிறகு இந்த உடல் சாம்பலாக முடியட்டும் ஓங்கார ஸ்வரூபியும் ஸங்கல்பஸ்வரூபியும் அக்கினிஸ்வரூபியுமான பகவானே! (என்னை) நினைப்பீர், (என்னால்) செய்யப்பட்டதை நினைப்பீர், ஸங்கல்பரூபியும் அக்கினி

களில் சொல்லிய விஷயம் கீதை முதல் ஆறு அத்தியாயங்களிலும் பின் எட்டு மந்திரங்களில் சொல்லிய விஷயம் நடு ஆறு அத்தியாயங்களிலும், முடிவில் இரண்டு மந்திரங்களில் சொல்லிய விஷயம் கடை ஆறு அத்தியாயங்களிலும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. (கூரநாராயணர்)

ஓம் :—(ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம) ஓம் எனும் பிரம்ம வாசகமாகிய ஒரெழுத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு என்னை முறைப்படி சிந்தித்தவனை உடலை விட்டு எவன் செல்லுகின்றானோ, அவன் உயர்ந்த கதியை அடைகிறான். (கீ.8.13.

ஓ —(தத்ஸ்–தம் ம்ரியமாணந்து காஷ்ட–பாஷாண–ஸந்நிபம்)

அஹம் ஸ்மராமி மத்பக்தம் நயாமி பரமாங்கதிம்||)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

வாயு-ரனில-மம்ருத-மதேதம் பஸ்மாந்தꣳ சரீரம் ||
ஓம் க்ரதோ ஸ்மர, க்ருதꣳ ஸ்மர, க்ரதோ ஸ்மர,
க்ருதꣳ ஸ்மர ||17||

அக்னே நய ஸுபதா ராயே அஸ்மான் விச்வானி
தேவ வயுனானி வித்வான் | யுயோத் – யஸ்மஜ்-
ஜுஹுராண-மேனோ பூயிஷ்டாந்தே நம உக்திம்
விதேம ||18||

ஓம் பூர்ணமத : பூர்ணமிதம் பூர்ணாத் பூர்ணமுதச்
யதே | பூர்ணஸ்ய பூர்ணமாதாய பூர்ண-மேவாவ
சிஷ்யதே

ஓம் சாந்தி : சாந்தி : சாந்தி : ||

இதி ஈசாவாஸ்யோபநிஷத் ஸமாப்தா

ஸ்வரூபியுமான பகவானே ! (என்னை) நினைப்பீர். (என்னால்) செய்யப்பட்டதை நினைப்பீர்.

18 அக்னியே ! (எங்கள் செயலால் உண்டான) செல்வத்தை யனுபவிப்பதற்கு நல்ல மார்க்கத்தில் எங்களை அழைத்துச் செல்வீர். தேவனே ! எல்லா எண்ணங்களையும் நீர் அறிவீர். மறைந்திருந்து கெடுக்கும் பாவத்தை நாசம் செய்வீர். நமஸ்கார வசனங்களை வெகுவாய்ச் சமர்ப்பித்து உம்மைப் பூஜிக் கிறோம்.

ஓம் அது பூர்ணம். இதுவும் பூர்ணம். பூர்ணத்தி லிருந்து பூர்ணம் உதயமாயுள்ளது. பூர்ணத்தினின்று பூர்ணத்தை யெடுத்தும் பூர்ணமே எஞ்சி நிற்கின்றது.

முவ்வகையிலும் சாந்தி நிலவுக !

இங்ஙனம் ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்து முற்றும்

கட்டையுடனும் மண்ணுடனும் ஒன்றுகி (சரீரம்) மடிந்து போகும்போது என் பக்தனை நான் நினைக்கிறேன். மேன்மை யான கதிக்கு அழைத்துச் செல்கின்றேன். (வராஹ புராணம்).

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஒ—'எய்ப்பென்னை வந்து நலியும்போது அங்கேதும் நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன். அப்போதைக் கிப்போதே சொல்லி வைத்தேன்.'

மேற்கோளில் உள்ள ஸ்மராமி, நயாமி என்னும் சொற்கள் 17, 18 மந்திரங்களிலுள்ள ஸ்மர, நயஎன்னும் சொற்களுடன் ஒத்திருப்பது கவனிக்கத் தக்கது.

க்ரதோ—ஒ (அஹம் க்ரது :) நானே க்ரது. (கீ.9.16.)

18. அஸ்மான்—(எங்களை) என்னை மட்டுமல்ல, என்னைச் சேர்ந்தவர்களையுங்கூட என்று பன்மையின் கருத்து.

நம உக்திம்—(நமஸ்கார வசனங்களை)

ஒ—(நம இத்யேவ வாதின :, நமஸ்காரம் என்பதையே சொல்லுகிறவர்கள் என்று முமுக்ஷுக்களைப் பாரதம் வர்ணிக்கிறது.

ஒ. (தங் நம இத்யுபாஸீத | நம்யந்தேஸ்மை காமா: |) அதை 'நம:' என்று உபாசித்தால், காமங்கள் இவனை வணங்கி நிற்கும். —தை. உப. 3.10.4.

உபநிஷத்தின் விஷயச் சுருக்கம் — அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் உள்ளவன் ஈசுவரன் என உணர்ந்து, பற்றுகளைத் துறந்து ஈசுவரார்ப்பணமாகக் கடமைகளைச் செய்து வாழ்தலே வாழ்வாங்கு வாழ்வதாம். அதை மறந்து வாழ்வோர் ஆத்மாவைக் கொன்றவர்கள் போல்வர். அவர்கள் வாழ்க்கை நரகத்திற் கொப்பானது. 'எங்கும் நிறைந்திருப்பன் எட்டியும் எட்டாதிருப்பன்' என்றபடி ஆத்மஸ்வரூபம் மனதுக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் எட்டாதது. உள், வெளி, பக்கம், தூரம், ஒன்று, பல என்ற வேற்றுமைகளெல்லாம் ஆத்மாவை உணரும்போது ஒழிந்து போகின்றன. அனைத்தையும் ஆத்மாவிலும், ஆத்மாவையே அனைத்திலும் காண்பவன் எதில் வேற்றுமை காண்பான், எதை வெறுப்பான் ? அவனுக்குத் துன்பமேது. மயக்கமேது ?

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஆத்மஞான மில்லாத கருமமும் உபாஸனையும் ஸம்ஸார இருளில் அழுத்துமே யன்றி முக்திக்குப் பயன்படாது. அங்ஙனமே மூலப் பிரகிருதியை உபாஸித்தலும் நாமரூபமாகிய பிரபஞ்சத்தை உபாஸித்தலும். எனினும் கருமமும் உபாஸனையும் சேர்த்துத் தக்க முறையில் ஞானத்துடன் அனுஷ்டிக்கப்பட்டால் படிப்படியாய் ஸாதகனைக் கைதூக்கிவிடும். உதாரணமாக சூரிய உபாஸனையை எடுத்துக்கொண்டால், சூரியனிடம் உள்ளவனும் இந்த ஜீவனிடம் உள்ளவனும் ஒருவனுகிய பரமாத்மாவே எனக் காண வேண்டும்—(யோऽஸாவஸௌ புருஷ: ஸோऽஹமஸ்மி).

சரீரம் விழுவதற்கு முன்னர் அது ஒரு பிடி சாம்பலாவதெனக் கண்டு அதில் பற்றை அறவே ஒழித்து ஓங்கார உள்ளொளியாய் விளங்கும் பரஞ்சோதியைப் பணிந்து போற்றி அதனிடம் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும்.

ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்திற்கு ஸ்ரீராமகிருஷ்ணதீபம் எனும் உரை முற்றும்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

॥ केनोपनिषत् ॥

ॐ आप्यायन्तु ममाङ्गानि। वाक् प्राणश्चक्षुः श्रोत्र-मथो बल-मिन्द्रियाणि च सर्वाणि। सर्वं ब्रह्मोपनिषदम्। माहं ब्रह्म निराकुर्यां। मा मा ब्रह्म निराकरोत्। अनिराकरणमस्तु अनिराकरणमस्तु। तदात्मनि निरते य उपनिषत्सु धर्मास्ते मयि सन्तु ते मयि सन्तु॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

प्रथमः खण्डः

ॐ केनेषितं पतति प्रेषितं मनः, केन प्राणः प्रथमः प्रैति युक्तः।
केनेषितां वाचमिमां वदन्ति, चक्षुः श्रोत्रं क उ देवो युनक्ति ॥ १.१ ॥

கேனோபநிஷத்து

ஓம், என்னுடைய அங்கங்களும், வாக்கும், பிராணனும், பலமும், கண் காது முதலிய எல்லா இந்திரியங்களும் தத்தம் தொழிலை நன்கு செய்யும் திறனுடையன ஆகட்டும். அனைத்தும் உபநிஷத்தில் விளங்கும் பிரம்மமே. பிரம்மம் என்னை விட்டு விலகலாகாது. நானும் பிரம்மத்தை விட்டு விலகலாகாது. அந்த விடாத உறவு நிலைபெறட்டும் என்று மேன்மேலும் பிரார்த்திக்கின்றேன். ஆத்மாவில் மகிழ்ந்து வாழ்பவர்களிடம் உள்ள உபநிஷத் தருமங்கள் எவையோ அவை என்னிடத்தில் நிலைபெறட்டும் (என்று பிரார்த்திக்கின்றேன்).

ஓம். மூவ்வகையிலும் சாந்தி நிலவுக!

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

கேனோபநிஷத்

ஓம் ஆப்யாயந்து மமாங்காநி | வாக் ப்ராணச்-சக்ஷு: ச்ரோத்ரம் அதோ பல-மிந்த்ரியாணி ச ஸர் வாணி | ஸர்வம் ப்ரஹ்மோபநிஷதம் | மாஹம் ப்ரஹ்ம நிராகுர்யாம் | மா மா ப்ரஹ்ம நிராகரோத் | அநிராகரண மஸ்து, அநிராகரணமஸ்து | ததாத்மநி நிரதே ய உப நிஷத்ஸு தர்மாஸ்-தே மயி ஸந்து, தே மயி ஸந்து

ஓம் சாந்தி: சாந்தி: சாந்தி: ||

ப்ரதம: கண்ட .

ஓம் கேனேஷிதம் பததி ப்ரேஷிதம் மன:, கேன ப்ராண: ப்ரதம: ப்ரைதி யுக்த: | கேனேஷிதாம் வாச–மிமாம் வதந்தி சக்ஷு: ச்ரோத்ரம், க உ தேவோ யுநக்தி

|| 1.1 ||

முதல் கண்டம்

1.1. (சிஷ்யன்,:—எவரால் விரும்பப்பட்டும் ஏவப் பட்டும் மனம் (விஷயங்களில்) விழுகின்றது? எவரால் ஏவப்பட்டு முக்கியப்பிராணன் (தன் தொழிலில்) பிர வேசிக்கின்றது? எவரால் விரும்பப்பட்டு (ஜனங்கள்) இம்மாதிரி வார்த்தைகளைப் பேசுகிறார்கள்? எந்த தெய்வம் கண்ணையும் காதையும் (தத்தம் தொழிலில்) ஏவுகிறது?

உபநிஷத்தின் பெயரும் தொடர்பும்—இது 'கேன' எனும் வார்த்தையில் தொடங்குவதால் 'கேன உபநிஷத்து' எனப் பொதுவாய்க் கூறப்படும். ஸாமவேதத்தில் ஜைமினி சாகையில் தலவகார ப்ராஹ்மணத்தில் இது ஒன்பதாவது அனுவாகம். ஆகையால் இது தலவகார உபநிஷத்து எனவும் வழங்கும்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

श्रोत्रस्य श्रोत्रं, मनसो मनो, यद् वाचो ह वाचं स उ प्राणस्य प्राणः। चक्षुषश्चक्षु-रतिमुच्य धीराः, प्रेत्यास्माल्लोकादमृता भवन्ति ॥ १.२ ॥

न तत्र चक्षुर्गच्छति, न वाग्गच्छति, नो मनो, न विद्मो न विजानीमो, यथैत-दनुशिष्यात्। अन्यदेव तद्विदितात्, अथो अविदिता-दधि। इति शुश्रुम पूर्वेषां, ये नस्तद्व्याचचक्षिरे ॥ १.३ ॥

1.2. (குரு) :–காதுக்குக் காதாயும், மனதுக்கு மனதாயும், வாக்குக்கு வாக்காயும் உள்ளது எதுவோ அதுவே பிராணனுக்குப் பிராணனையும் கண்ணுக்குக் கண்ணையும் உள்ளது. அதை அறிந்த தீரர்கள் எல்லாப் பற்றுகளையும் இங்கேயே ஒழித்து, இவ்வுலகை விட்டுச் சாகாத் தன்மை எய்துகின்றனர்.

1.1 கேனேஷிதம்—ஒ—(யோऽந்த: ப்ரவிச்ய மம வாசமிமாம் ப்ரஸுப்தாம் ஸஞ்ஜீவயதி) எவன் என்னுட்புகுந்து தூங்கியிருந்த எனது வாக்கை உயிர்ப்பிக்கிறானே. (பாக. 4. 9. 6.)

1.2. காதுக்குக் காதாயும்—காதின் சக்திக்குக் காரணசைதன்யமாயும்—ஒ. (தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி) அந்த ஆத்மாவினுடைய பிரகாசத்தால், இது எல்லாம் பிரகாசிக்கிறது. (கட.5.15.)

(நித்யோऽநித்யானாம் சேதனச்சேதனானாம்) அழியும் ஜடப்பொருள்களுள் அழியாப் பொருளாயும், உயிர்களுக்குள் உயிராயும். (கட. 5.13)

மனதுக்கு மனதாயும்,—'மனது' எனும் சொல் புத்தியையும்சேர்த்து இங்கு குறிப்பிடும். அம்ருதா பவந்தி—அழியும் இந்திரியங்களில் ஆத்மபுத்தியை ஒழித்து உள்ளுறையும் அழியாத சைதன்யம் ஆத்மா என்று கண்டு கொண்டமையால் சாகாத்தன்மை எய்துகின்றனர்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ச்ரோத்ரஸ்ய ச்ரோத்ரம், மனஸோ மனே, யத் வாசோ ஹ வாசம், ஸ உ ப்ராணஸ்ய ப்ராண: | சக்ஷுஷச்-சக்ஷுரதிமுச்ய தீரா: ப்ரேத்யாஸ்மால்-லோகா-தம்ருதா பவந்தி

|| 1.2 ||

ந தத்ர சக்ஷுர் கச்சதி, ந வாக் கச்சதி, நோ மனோ ந வித்மோ ந விஜானீமோ, யதைதத்-தனு சிஷ்யாத் | அன்யதேவ தத்-விதிதாத், அதோ அவிதி தாதபி | இதி சுச்ரும பூர்வேஷாம் யே நஸ்-தத் வ்யாசசக்ஷிரே

|| 1.3 ||

1.3. அங்கே கண் செல்லாது, வாக்குச் செல்லாது, மனமும் செல்லாது; அதை நாம் (உள்ளபடி) அறிய மாட்டோம்; ஆகையால் அதைப்பற்றி உபதேசிக்கும் வகையும் தெரியவில்லை; அது அறிந்த பொருட்களை விட வேறு, அறியாத பொருள்களுக்கும் அப்பாற் பட்டது என்றிவ்வாறே இவ்விஷயத்தைக் கூறிய பூர்வாசாரியர்களிடம் கேட்டுள்ளோம்.

ஓ—(அத மர்த்யோsம்ருதோ பவதி, அத்ர ப்ரஹ்ம ஸமச்னுதே) அப்போது சாவுடைய ஜீவன் சாகாதவனாகிறான்; இங்கேயே பிரம்மத்தை அனுபவிக்கிறான். (கட.6.14.)

மானிட சரீரம் ஒரு பாத்தையைப் போன்றது. மனம், புத்தி, இந்திரியங்கள் அப்பாத்தையில் இடப்பட்ட நீர், காய்கறி, அரிசி முதலியவற்றிற்குச் சமானம். அப்பாத்தையை அடுப்பின்மீது வைத்தால் நெருப்பு பாத்தையிலுள்ளவற்றை வேகச்செய்யும், ஆனல் வேகவைக்கும் உஷ்ணம் பாத்தையினுடைதன்று. நீர், காய்கறி, அரிசி இவற்றினுடையதுமன்று. அதுபோல சரீரத்தை இயக்குவிக்கும் சக்தி இந்திரியங்களுடையதன்று, ஆத்மாவினுடையதே. (ரா.கி.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

यद्वाचा-ऽनभ्युदितं येन वागभ्युद्यते ।
तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिद-मुपासते ॥ १.४ ॥
यन्मनसा न मनुते येनाहु-र्मनो मतं ।
तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिद-मुपासते ॥ १.५ ॥
यच्चक्षुषा न पश्यति येन चक्षूंषि पश्यति ।
तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिद-मुपासते ॥ १.६ ॥
यच्छ्रोत्रेण न शृणोति येन श्रोत्र-मिदं श्रुतम् ।

1.4. எது வாக்கால் விளக்கப் பெறுதோ, ஆனால் வாக்கு எதனால் விளக்கப்பெறுமோ அதுவே பிரம்மம் என்று நீ அறி. எதை 'இது' (பிரம்மம்) என்று உபாசிக்கிறார்களோ அது (பிரம்மம்) அன்று.

1.5 எதை ஒருவன் மனதால் உணருவதில்லையோ ஆனால் மனது எதனால் உணரப்பெறும் என்று கூறுகிறார்களோ அதுவே பிரம்மம் என்று நீ அறி. எதை இது (பிரம்மம்) என்று உபாசிக்கிறார்களோ அது (பிரம்மம்) அன்று.

1.6. எதை (ஒருவன்) கண்ணால் பார்ப்பதில்லையோ ஆனால் கண்களை எதனால் பார்க்கிறானே, அதுவே பிரம்மம் என்று நீ அறி. எதை இது (பிரம்மம்) என்று உபாசிக்கிறார்களோ அது (பிரம்மம்) அன்று.

ஓ—(நாநாச்சித்ர கடோதர - ஸ்தித – மஹா–தீப-ப்ரபா–பாஸ்வரம், ஜ்ஞானம் யஸ்ய து சக்ஷுராதி கரண த்வாரா பஹிஸ்பந்ததே) அநேகத் துவாராங்களுள்ள குடத்திலிட்ட பிரகாசமான விளக்குப் போன்ற ஒரு சைதன்யம் கண் முதலிய கரணங்கள் வழியாக வெளிவந்து பிரகாசிக்கின்றது. (தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம்: சங்.)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

யத்வாசா ஸனப்யுதிதம், யேன வாகப்யுத்யதே |
ததேவ ப்ரஹ்ம த்வம் வித்தி நேதம் யதித-முபா
ஸதே
‖ 1.4 ‖

யன் மனஸா ந மனுதே, யேனாஹுர் மனோ மதம் |
ததேவ ப்ரஹ்ம த்வம் வித்தி நேதம் யதித-முபா
ஸதே
‖ 1.5 ‖

யச்சக்ஷுஷா ந பச்யதி யேன சக்ஷூம்ஷி பச்யதி |
ததேவ ப்ரஹ்ம த்வம் வித்தி, நேதம் யதித-முபா
ஸதே
‖ 1.6 ‖

1.3. ந தத்ர சக்ஷுர் கச்சதி—எந்த ஆன்மசக்தியால் கண் வெளிப் பொருள்களைக் காண்கின்றதோ, அந்த ஆன்ம சக்தியைக் கண் காணாது.

ஓ—(விஜ்ஞாதாரம் அரே கேன விஜானீயாத்) அறி கிறவனை எதனால் அறியமுடியும்? (ப்ரு. 2.4.14)

ஓ—(பராஞ்சி கானி வ்யதிருணத் ஸ்வயம்பூ: தஸ்மாத் பராங் பச்யதி நாந்தராத்மன்) இந்திரியங்களை வெளி நோக் குடையவைகளாய்ப் பரமேசுவரன் சிருஷ்டித்தார். ஆகை யால் ஜீவன் (இந்திரியங்களால்) வெளியுலகையே காண் கிறான். அந்தராத்மாவைக் காண்பதில்லை. (கட. 4.1.)

ஓ—(ரூபம் த்ருச்யம், லோசனம் த்ருக், தத் த்ருச்யம், த்ருக்து மானஸம் | த்ருச்யா ஹ்யேதாஸ்ய:, ஸாக்ஷீ த்ருகேவ, ந து த்ருச்யதே)

வெளி உருவங்களைக் கண் பார்க்கும்; கண்ணை மனம் பார்க்கும்; மனை விருத்திகளை அந்தராத்மா காணும்; அந்தராத்மாவை எதுவும் காணாது. (அது தன்னால் தானே விளங்கிநிற்கும்). (த்ருக்-த்ருச்ய விவேகம் 1.)

அன்யதேவ தத் விதிதாத்—

ஓ—உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க் கோணாகி
யானெனதென்றவரவரைக் கூத்தாட்டுவானாகி
நின்றுயை என் சொல்லி வாழ்த்துவனே. (திருவாசகம்)

1.5. ந மனஸா மனுதே—மனம் என்பது 'த்ருச்யம்', இந்திரியங் களுக்குப் புலப்படுவது; ஆத்மா த்ருக்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

यद्वाचा-ऽनभ्युदितं येन वागभ्युद्यते ।
तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिद-मुपासते ॥ १.४ ॥
यन्मनसा न मनुते येनाहु-र्मनो मतं ।
तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिद-मुपासते ॥ १.५ ॥
यच्चक्षुषा न पश्यति येन चक्षूंषि पश्यति ।
तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिद-मुपासते ॥ १.६ ॥
यच्छ्रोत्रेण न शृणोति येन श्रोत्र-मिदं श्रुतम् ।

1.4. எது வாக்கால் விளக்கப் பெறுதோ, ஆனால் வாக்கு எதனால் விளக்கப்பெறுமோ அதுவே பிரம்மம் என்று நீ அறி. எதை 'இது' (பிரம்மம்) என்று உபாசிக்கிறார்களோ அது (பிரம்மம்) அன்று.

1.5. எதை ஒருவன் மனதால் உணருவதில்லையோ ஆனால் மனது எதனால் உணரப்பெறும் என்று கூறுகிறார்களோ அதுவே பிரம்மம் என்று நீ அறி. எதை இது (பிரம்மம்) என்று உபாசிக்கிறார்களோ அது (பிரம்மம்) அன்று.

1.6. எதை (ஒருவன்) கண்ணால் பார்ப்பதில்லையோ ஆனால் கண்களை எதனால் பார்க்கிறானே, அதுவே பிரம்மம் என்று நீ அறி. எதை இது (பிரம்மம்) என்று உபாசிக்கிறார்களோ அது (பிரம்மம்) அன்று.

ஓ—(நாநாச்சித்ர கூடோதர - ஸ்தித – மஹா–தீப-ப்ரபா–பாஸ்வரம், ஜ்ஞானம் யஸ்ய து சக்ஷுராதி கரணத்வாரா பஹிஸ்பந்ததே) அநேகத் துவாரங்களுள்ள குடத்திலிட்ட பிரகாசமான விளக்குப் போன்ற ஒரு சைதன்யம் கண் முதலிய கரணங்கள் வழியாக வெளிவந்து பிரகாசிக்கின்றது. (தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம்: சங்.)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

யத்வாசா sனப்யுதிதம், யேன வாகப்யுத்யதே |
தேவ ப்ரஹ்ம த்வம் வித்தி நேதம் யதித-முபா
ஸதே ‖ 1.4 ‖

யன் மனஸா ந மனுதே, யேனாஹுர் மனோ மதம் |
தேவ ப்ரஹ்ம த்வம் வித்தி நேதம் யதித-முபா
ஸதே ‖ 1.5 ‖

யச்சக்ஷுஷா ந பச்யதி யேன சக்ஷூம்ஷி பச்யதி |
தேவ ப்ரஹ்ம த்வம் வித்தி, நேதம் யதித-முபா
ஸதே ‖ 1.6 ‖

1.3. ந தத்ர சக்ஷுர் கச்சதி—எந்த ஆன்மசக்தியால் கண் வெளிப் பொருள்களைக் காண்கின்றதோ, அந்த ஆன்ம சக்தியைக் கண் காணாது.

ஓ—(விஜ்ஞாதாரம் அரே கேன விஜானீயாத்) அறி கிறவனை எதனால் அறியமுடியும்? (ப்ரு. 2.4.14)

ஓ—(பராஞ்சி காநி வ்யதிருணத் ஸ்வயம்பூ: தஸ்மாத் பராங் பச்யதி நாந்தராத்மன்) இந்திரியங்களை வெளி நோக் குடையவைகளாய்ப் பரமேசுவரன் சிருஷ்டித்தார். ஆகை யால் ஜீவன் (இந்திரியங்களால்) வெளியுலகையே காண் கிறான். அந்தராத்மாவைக் காண்பதில்லை. (கட. 4.1.)

ஓ—(ரூபம் த்ருச்யம், லோசனம் த்ருக், தத் த்ருச்யம், த்ருக்து மானஸம் | த்ருச்யா ஹ்யேதாஸ்ர: ஸாக்ஷீ த்ருகேவ, ந து த்ருச்யதே)

வெளி உருவங்களைக் கண் பார்க்கும்; கண்ணை மனம் பார்க்கும்; மனதை விருத்திகளை அந்தராத்மா காணும்; அந்தராத்மாவை எதுவுங் காணாது. (அது தன்னில் தானே விளங்கிநிற்கும்). (த்ருக்-த்ருச்ய விவேகம் 1.)

அன்யதேவ தத் விதிதாத்—

ஓ—உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க் கோனாகி
யானெனதென்றவரவரைக் கூத்தாட்டுவானாகி
நின்றுயை என் சொல்லி வாழ்த்துவனே. (திருவாசகம்)

1.5. ந மநுதே—மநம் என்பது 'த்ருச்யம்', இந்திரியங் களுக்குப் புலப்படுவது; ஆத்மா த்ருக்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिद-मुपासते ॥ १.७ ॥
यत्प्राणेन न प्राणिति येन प्राणः प्रणीयते ।
तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिद-मुपासते ॥ १.८ ॥

द्वितीयः खण्डः

यदि मन्यसे सुवेदेति दभ्रमेवापि नूनं त्वं वेत्थ ब्रह्मणो रूपं यदस्य त्वं यदस्य च देवेष्वथ नु मीमाँस्यमेव ते मन्ये विदितम् ॥ २.१ ॥

नाहं मन्ये सुवेदेति नो न वेदेति वेद च ।
यो नस्तद्वेद तद्वेद नो न वेदेति वेद च ॥ २.२ ॥

1.7. எதை (ஒருவன்) காதால் கேட்பதில்லையோ, ஆனால் காது எதனால் கேட்பதாகிறதோ, அதுவே பிரம்மம் என்று நீ அறி. எதை இது (பிரம்மம்) என்று உபாசிக்கிறார்களோ அது (பிரம்மம்) அன்று.

1.8. எதை (ஒருவன்) மூக்கால் (பிராணவாயுவால்) முகர்வதில்லையோ, ஆனால் மூக்கு (பிராணவாயு) எதனால் முகர்வதாகிறதோ, அதுவே பிரம்மம் என்று நீ அறி. எதை இது (பிரம்மம்) என்று உபாசிக்கிறார்களோ அது (பிரம்மம்) அன்று.

பிரம்மம் என்றால் எதைவிடப் பெரிது யாதொன்றுமில்லையோ, எதற்கு பூமா என்று பெயரோ, எது எங்கும் நிறைந்திருக்கிறதோ, அது.

यत् वाचा—ஒ(யம் வாங் ந வேத, யஸ்ய வாக் சரீரம், யோ வாசமந்தரோ யமயதி) வாக்கு எதை அறிய வில்லையோ, வாக்கு எதற்குச் சரீரமோ, எது உள்ளே இருந்துகொண்டு வாக்கை ஆள்கின்றதோ. —ப்ரு. 3.7.17.

1.7. ஒ—கேட்டாரு மறியாதான் கேடொன்றில்லான்
கிளையிலான் கேளாதே யெல்லாங் கேட்டான்.
(திருவாசகம்)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

யச்ச்ரோத்ரேண ந ச்ருணோதி, யேன ச்ரோத்ர மிதஂ ச்ருதம் | ததேவ ப்ரஹ்ம த்வம் வித்தி, நேதம் யதித-முபாஸதே ॥ 1.7 ॥

யத் ப்ராணேன ந ப்ராணிதி, யேன ப்ராண : ப்ரணீயதே | ததேவ ப்ரஹ்ம த்வம் வித்தி, நேதம் யதித-முபாஸதே ॥ 1.8 ॥

த்விதீய கண்ட :

யதி மன்யஸே ஸுவேதேதி தப்ரமேவாபி நூனம் த்வம் வேத்த ப்ரஹ்மணோ ரூபம் யதஸ்ய த்வம் யதஸ்ய ச தேவேஷ்-வத நு மீமாம்ஸ்ய-மேவ தே மன்யே விதிதம் ॥ 2.1 ॥

நாஹம் மன்யே ஸுவேதேதி, நோ ந வேதேதி வேத ச | யோ நஸ்-தத் - வேத தத்வேத நோ ந வேதேதி வேத ச ॥ 2.2 ॥

இரண்டாவது கண்டம்

2.1. (குரு)— 'நன்றாக அறிந்துகொண்டேன்' என்று நீ எண்ணுவாயாகில், இந்தப் பிரம்மத்தின் எந்த ரூபத்தை (இங்கு) அறிந்திருக்கிறாயோ அது அற்பம் என்பது நிச்சயம்; இந்தப் பிரம்மத்தின் எந்த ரூபத்தை தேவதைகளிடம் அறிந்திருக்கிறாயோ அதுவும் (அப்படியே). ஆகையால் (பிரம்மம்) உனக்கு இன்னும் விசாரிக்க வேண்டியதாகவே இருக்கிறது.

(சிஷ்யன் மீண்டும் விசாரித்த பின்)—(இப்போது) அறியப்பட்ட தென்று நினைக்கிறேன்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

यस्यामतं तस्य मतं मतं यस्य न वेद सः ।
अविज्ञातं विजानतां विज्ञात-मविजानताम् ॥ २.३ ॥
प्रति-बोध-विदितं मत-ममृतत्वं हि विन्दते ।
आत्मना विन्दते वीर्यं विद्यया विन्दते ऽमृतम् ॥ २.४ ॥
इह चेदवेदी-दथ सत्य-मस्ति न चेदिहावेदीन्महती विनष्टिः ।
भूतेषु भूतेषु विचित्य धीराः प्रेत्यास्माल्लोका-दमृता भवन्ति ॥ २.५ ॥

2.2. (எங்ஙனம் எனின்) நான் 'நன்ருக அறிந்து கொண்டேன்' என்று (இப்போது) எண்ணவில்லை; 'அறியவில்லை என்ருே, அறிந்தேன் என்ருே எண்ணவில்லை'. எங்களுக்குள் எவன் 'அறியவில்லை என்ருே, அறிந்தேன் என்ருே எண்ணவில்லை' என்று இதை உணர்ந்தவனே அவன் அதை (பிரம்மத்தை) உணர்ந்தவன்.

2.3. அமதம் (அறியப்படாதது பிரம்மம்) என்பது எவன் மதமோ அவனுல் அறியப்பட்டதாம். அறியப்பட்டது என்பது எவன் மதமோ அவன் அறியவில்லை. அறிவாளிகளுக்கு அது அறியப்படாதது; அறிவீனர்களால் அறியப்பட்டதாய்க் கருதப்படுவது.

2.4. ஒவ்வொரு போதத்திலும் விளங்கும் அது அறியப்படாமல் அறியும் வஸ்துவாய் நிற்கிறது என்பது (முடிவான கருத்து) மதம். அதனுல் சாகாத்தன்மையை (ஒருவன்) அடைகிருன். ஆத்மாவிடமிருந்தே உண்மையான வீரியத்தைப் பெறுகிருன். அந்த வித்தையாலேயே சாகா நிலையை எய்துகிருன்.

2.2. 'அறியவில்லை என்ருே, அறிந்தேன் என்ருே'—(அன்யதேவ தத் விதிதாத்) அது அறிந்த பொருள்களிலிருந்து வேறு, அறியாத பொருள்களுக்கும் அப்பாற்பட்டது.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

யஸ்யாமதம் தஸ்ய மதம், மதம் யஸ்ய, ந வேத ஸ: | அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம், விஜ்ஞாத-மவிஜாநதாம் ‖ 2.3 ‖

ப்ரதிபோத - விதிதம் மத - மம்ருதத்வம் ஹி விந்ததே | ஆத்மநா விந்ததே வீர்யம், வித்யயா விந்ததேऽம்ருதம் ‖ 2.4 ‖

இஹ சேதவேதீ-தத ஸத்யமஸ்தி, ந சேதிஹா வேதீன் மஹதீ விநஷ்டி: | பூதேஷு பூதேஷு விசித்ய தீரா: ப்ரேத்யாஸ்மால் லோகா - தம்ருதா பவந்தி ‖ 2.5 ‖

2.5. இங்கேயே ஒருவன் உண்மையை அறிந்தால் அவன் அழியாமல் இருக்கிறான்; இங்கே அறியா விட்டால் பெரும் அழிவு ஏற்படுகின்றது. பொருள் தோறும் ஆத்மாவை ஆராய்ந்து கண்டு கொண்ட தீரர்களே இவ்வுலகை விட்டுச் சாகாதவர்கள் ஆகின்றனர்.

ஒரு அறையில் பூந்தொட்டியில் வளருங்கொடியானது ஜன்னல் வழி படர்ந்து ஒளியை நாடிச் செல்வதைப் போன்று மனிதனுடைய மனம் பரம்பொருளை நாடுகிறது.

ஓ—என்னையறியேன் நான், என்னை யறிந்தேன் நான்
என்னல் நகைப்புக் கிடனாகும்—என்னை
தனை விடயமாக்க இரு தானுண்டோ வொன்று
யனைவரனுபூதி யுண்மையால். —(ரமணமஹரிஷி)

2.4. வீர்யம்—ஓ—நாயமாத்மா பலஹீனேன லப்ய: (மு 3.2.4.)

இந்த ஆத்மா பலமில்லாதவனால் அடையமுடியாது. உண்மையான பலம் ஆத்மபலம். அந்த பலத்தாலேயே அமிருத நிலை பெறப்படும்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

तृतीयः खण्डः

ब्रह्म ह देवेभ्यो विजिग्ये, तस्य ह ब्रह्मणो विजये देवा अमहीयन्त। त ऐक्षन्तास्माक-मेवायं विजयो-ऽस्माकमेवायं महिमेति ॥ ३.१ ॥

तद्धैषां विजज्ञौ, तेभ्यो ह प्रादु-र्बभूव, तन्न व्यजानन्त किमिदं यक्षमिति ॥ ३.२ ॥

तेऽग्निमब्रुवन् जातवेद एतद्विजानीहि किमेत-द्यक्षमिति ॥ ३.३ ॥

तथेति तदभ्यद्रव-त्तमभ्यवदत् कोऽसीत्यग्निर्वा अहमस्मीत्य-ब्रवी-ज्जातवेदा वा अहमस्मीति ॥ ३.४ ॥

மூன்றாவது கண்டம்

3.1. பிரம்மம் தேவர்களுக்காக ஜயித்தது பிரசித்தம். பிரம்மத்தின் அந்த விஜயத்தில் தேவர்கள் பெருமிதம் எய்தினர். "இந்த விஜயம் எங்களுடையது; இந்தப் பெருமை எங்களுடையது" என்று அவர்கள் கருதினர்.

3.2. அவர்களுடைய அந்தத் தவறான எண்ணத்தைப் பிரம்மம் உணர்ந்து அவர்களிடையில் தோன்றிற்று. அந்த யக்ஷவடிவம் என்ன வென்று அவர்கள் உணரவில்லை.

3.3. அவர்கள் அக்கினியைப் பார்த்து, 'ஜாத வேதனே! இந்த யக்ஷவடிவம் என்ன என்று இதை அறிந்து வருவாயாக" என்று சொன்னார்கள்.

அம்ருதா பவந்தி—ஒ (ஸ யோ ஹ வை தத் பரமம் ப்ரஹ்ம வேத பரஹ்மைவ பவதி) எவன் பரப்பிரம்மத்தை அறிந்தவனே அவன் பிரம்மமாகவே ஆகிறான். (மு.3.2.9)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

த்ருதீய: கண்ட:

ப்ரஹ்ம ஹ தேவேப்யோ விஜிக்யே, தஸ்ய ஹ ப்ரஹ்மணே விஜயே தேவா அமஹீயந்த | த ஐக்ஷந்தாஸ்மாக-மேவாயம் விஜயோ ऽஸ்மாக-மேவாயம் மஹிமேதி || 3.1. ||

தத்தைஷாம் விஜஜ்ஞௌ, தேப்யோ ஹ ப்ராதுர்பபூவ, தந் ந வ்யஜானந்த கிமிதம் யக்ஷமிதி ||3-2||

தேऽக்னிமப்ருவன், ஜாதவேத, ஏதத் விஜானீஹி கிமேதத் யக்ஷமிதி || 3.3 ||

ததேதி ததப்யத்ரவத், தமப்யவதத், கோஸீத்யக்னிர்வா அஹமஸ்மீத்யப்ரவீஜ் - ஜாதவேதா வா அஹமஸ்மீதி || 3.4 ||

3.4. "அப்படியே ஆகட்டும்" என்ருன். அதை நோக்கி ஓடினுன். "நீ யார்?" என்று அவனைக் கேட்டது.

'நான் அக்கினி, ஜாதவேதன் எனப் பிரசித்தி பெற்றவன்" என்று சொன்னுன்.

3.2. யக்ஷம்-பூஜ்யம் மஹத்பூதம்-(ஸ்வயோக-மஹாத்ம்ய-நிர்மிதேன அத்யத்புதேன விஸ்மாபனீயேன ரூபேண தேவான-மிந்த்ரிய கோசரே ப்ராதுர்பபூவ) பரமேசுவரனுடைய யோகமஹிமையால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அத்யத்புதமான வடிவம் பூஜிக்கத் தகுந்ததாய் விளங்கிற்று. அதை தேவர்கள் உணரவில்லை. —சங்.

இங்கு கூறியது போலவே இன்னொரு புராணக் கதை உண்டு. அக்கினிஸ்தம்பமாக ஆண்டவன் நின்றபோது அவன் அடியையும் முடியையும் யாரும் காணவில்லை. செல்வச் செருக்கு எவ்வளவு கீழே தோண்டிப் பார்த்தாலும் உண்மையின் அருள் கிட்டாது. கல்விச் செருக்கு எவ்வளவு மேலே பறந்து பார்த்தாலும் உண்மையின் முடிவைக்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

तस्मिँस्त्वयि किं वीर्यमि-त्यपोदꣳ सर्वं दहेयं यदिदं पृथिव्यामिति ॥ ३.५ ॥

तस्मै तृणं निदधावेत-द्दहेति, तदुपप्रेयाय सर्वजवेन तन्न शशाक दग्धुं, स तत एव निववृते, नैत-दशकं विज्ञातुं यदेत-द्यक्षमिति ॥ ३.६ ॥

अथ वायुमब्रुवन् वायवेतद्विजानीहि किमेत-द्यक्षमिति, तथेति ॥ ३.७ ॥

तदभ्यद्रव-त्तमभ्यवदत् कोऽसीति, वायुर्वा अहमस्मीत्यब्रवी-न्मातरिश्वा वा अहमस्मीति ॥ ३.८ ॥

तस्मिँस्त्वयि किं वीर्यमित्यपीदꣳ सर्व-मादद्यीयं यदिदं पृथिव्यामिति ॥ ३.९ ॥

तस्मै तृणं निदधावेत-दादत्स्वेति, तदुपप्रेयाय सर्वजवेन, तन्न शशाकादातुं, स तत एव निववृते नैतदशकं विज्ञातुं यदेत-द्यक्षमिति ॥ ३.१० ॥

3.5. "அப்படிப்பட்ட உன்னிடம் என்ன வீரியம் உளது?" என்றது.

"பூமியில் எது உண்டோ அது எல்லாவற்றையும் நான் எரித்துவிடக்கூடும்" என்றான்.

3.6. "இதை எரி" என்று ஒரு புல்லை அவன் முன்பாக வைத்தது. அவன் மிக விரைவாக அதன்மேல் பாய்ந்தும் அதை எரிக்க முடியவில்லை. "இந்த யக்ஷ வடிவம் என்ன என்று தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை" என்று அதனிடமிருந்து திரும்பி வந்து விட்டான்.

காண முடியாது. பொருளுக்கும் பரம்பொருளுக்கும் வெகு தூரம். அப்படியே அறிவுக்கும் பரஞ்சோதிக்கும்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

தஸ்மின்ஸ்-த்வயி கிம் வீர்யமித்-யபீதஸ் ஸர்வந் தஹேயம் யதிதம் ப்ருதிவ்யாமிதி ‖ 3.5 ‖

தஸ்மை தத்ருணம் நிததா–வேதத்-தஹேதி, ததுப-ப்ரேயாய ஸர்வஜவேன, தந்நசசாக தக்துமீ, ஸ தத ஏவ நிவவ்ருதே, நைத-தசகம் விஜ்ஞாதும் யதேதத்-யக்ஷமிதி ‖ 3.6 ‖

அத வாயு-மப்ருவன், வாயவேதத் விஜாநீஹி, கிமேதத்-யக்ஷமிதி, ததேதி ‖ 3.7 ‖

ததப்யத்ரவத் தமப்யவதத் கோsஸீதி, வாயுர்வா அஹமஸ்மீத் - யப்ரவீன் - மாதரிச்வா வா அஹ மஸ்மீதி ‖ 3.8 ‖

தஸ்மின்ஸ்-த்வயி கிம் வீர்யமித்யபீதஸ் ஸர்வ மாததீயம், யதிதம் ப்ருதிவ்யாமிதி ‖ 3.9 ‖

தஸ்மை தத்ருணம் நிததா-வேத-தாதத்ஸ்வேதி, ததுபப்ரேயாய ஸர்வஜவேன, தந்நசசாகாதாதும், ஸ தத ஏவ நிவவ்ருதே, நைத-தசகம் விஜ்ஞாதும் யதேதத்-யக்ஷமிதி ‖ 3.10 ‖

3.7 பின் வாயுவைப் பார்த்து, "வாயுவே! இந்த யக்ஷவடிவம் என்ன என்று இதை அறிந்து வருவா யாக" என்று சொன்னர்கள். "அப்படியே ஆகட்டும்" என்ருன்.

3.8. அதை நோக்கி ஓடினன். "நீ யார்?" என்று அவனைக் கேட்டது.

"நான் வாயு, மாதரிச்வா எனப் பிரசித்திபெற்ற வன்" என்று சொன்னன்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

अथेन्द्र-मब्रुवन्मघवन्नेत-द्विजानीहि किमेत-द्यक्षमिति, तथेति तदभ्यद्रव-त्तस्मात् तिरोदधे ॥ ३.११ ॥

स तस्मिन्नेवाकाशे स्त्रिय-माजगाम, बहु-शोभमानां, उमां, हैमवतीं ताँ होवाच किमेत-द्यक्षमिति ॥ ३.१२ ॥

चतुर्थः खण्डः

सा ब्रह्मेति होवाच, ब्रह्मणो वा एतद्विजये महीयध्व-मिति, ततो हैव विदांचकार ब्रह्मेति ॥ ४.१ ॥

तस्माद्वा एते देवा अतितरामिवान्यान् देवान् यदग्नि-र्वायु-रिन्द्रस्ते ह्येनन्नेदिष्ठं पस्पर्शुस्ते ह्येनत् प्रथमो विदांचकार ब्रह्मेति ॥ ४.२ ॥

3,9. "அப்படிப்பட்ட உன்னிடம் என்ன வீரியம் உளது"? என்றது.

"பூமியில் எது உண்டோ அது எல்லாவற்றையும் நான் தூக்கக்கூடும்" என்றான்.

3.10. "இதைத் தூக்கு" என்று ஒரு புல்லை அவன் முன்பு வைத்தது. அவன் மிக விரைவாக அதன்மேல் பாய்ந்தும் அதைத் தூக்க முடியவில்லை. "இந்த யக்ஷவடிவம் என்ன என்று தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை" என்று அதனிடமிருந்து திரும்பி வந்துவிட்டான்.

3.11. அதன் பின் (தேவதைகள்) இந்திரனைப் பார்த்து "இந்திரனே! இந்த யக்ஷவடிவம் என்ன என்று நீர் கண்டு பிடித்தல் வேண்டும்" என்றனர். "அங்ஙனமே ஆகுக" என்று அதை நோக்கிச் சென்றான். அங்கிருந்து அது மறைந்தது.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

அதேந்த்ர-மப்ருவன்-மகவந்-நேதத் விஜாநீஹி, கிமேதத்-யக்ஷமிதி, ததேதி தத்யக்ரவத், தஸ்மாத் திரோததே ‖ 3.11 ‖

ஸ தஸ்மிந்நேவாகாசே, ஸ்த்ரியமாஜகாம, பஹு சோபமாநம், உமாம், ஹைமவதீம், தாம் ஹோவாச, கிமேதத் யக்ஷமிதி ‖ 3.12 ‖

சதுர்த்த: கண்ட:

ஸா ப்ரஹ்மேதி ஹோவாச, ப்ரஹ்மணோ வா ஏதத் விஜயே மஹீயத்வமிதி, ததோ ஹைவ விதாஞ்சகார ப்ரஹ்மேதி ‖ 4.1 ‖

தஸ்மாத்வா ஏதே தேவா அதிதராமிவான்யான் தேவான், யதக்னிர் - வாயு-ரிந்த்ரஸ் - தேஹ்யேனந்-நேதிஷ்டம் பஸ்பர்சுஸ் - தேஹ்யேனத் - ப்ரதமோ விதாஞ்சகார ப்ரஹ்மேதி ‖ 4.2 ‖

3.12. அங்கேயே ஆகாயத்தில் இமவான் புத்திரியும் மிகுந்த அழகால் பிரகாசிப்பவளுமான உமா தேவியைக் காணப்பெற்றான். "இந்த யக்ஷவடிவம் என்ன?" என்று அந்த தேவியைக் கேட்டான்.

நாலாவது கண்டம்

4.1. "அது பிரம்மம், அந்த பிரம்மத்தின் விஜயத்தில் தான் நீங்கள் பெருமை கொள்ளவேண்டும்" என்று அந்த தேவி கூறினாள். அதன் பின்னரே அது பிரம்மம் என்று (இந்திரன்) தெரிந்து கொண்டான்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

तस्माद्वा इन्द्रो अतितरामिवान्यान् देवान् स ह्येनं नेदिष्ठं पस्पर्श स ह्येनं प्रथमो विदांचकार ब्रह्मेति ॥ ४.३ ॥

तस्यैष आदेशो यदेतद्विद्युतो व्यद्युतदा ३ इतीन्न्यमीमिषदा ३ इत्यधिदैवतम् ॥ ४.४ ॥

अथाध्यात्मं यदेतद्गच्छतीव च मनोऽनेन चैत-दुपस्मर-त्यभीक्ष्णं संकल्पः ॥ ४.५ ॥

तद्ध तद्वनं नाम तद्वनमित्युपासितव्यं, स य एतदेवं वेदाभि हैनं, सर्वाणि भूतानि संवाञ्छन्ति ॥ ४.६ ॥

4.2. எக்காரணத்தால் அக்கினியும் வாயுவும் இந்திரனும் இதை (பிரம்மத்தை) நெருங்கிய பொருளாகக் கண்டார்களோ, மேலும் இதைப் பிரம்மம் என்று முதன்மையாகத் தெரிந்து கொண்டார்களோ அக்காரணத்தால் இந்த தேவர்கள் மற்ற தேவர்களைவிடச் சிறந்தவர்களாயினர்.

4.3. இந்திரன் இதை நெருங்கிய பொருளாகக் கண்டு மேலும் இதை பிரம்மம் என்று முதன்மையாகத் தெரிந்துகொண்டான். அதனால் இந்திரன் மற்ற தேவர்களை விடச் சிறந்தவனாயினன்.

4.4. அதைப்பற்றிய உபதேசம் இது: இந்தப் பிரம்மம் மின்னலின் மின்னல் போன்றதாம்; இமை கொட்டுதல் போன்றதாம். இது அதிதைவதம்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

தஸ்மாத்வா இந்த்ரோ அதிதராமிவான்யான் தேவான் ஸ ஹ்யேனந் - நேநிஷ்டம் பஸ்பர்ச ஸ ஹ்யேனம் ப்ரதமோ விதாஞ்சகார ப்ரஹ்மேதி ||4.3.||

தஸ்யைஷ ஆதேசோ யதேதத் வித்யுதோ வ்யத்யுததா 3 இதீந் ந்யமீமிஷதா 3 இத்யதி தைவதம் ||4.4||

அதாத்யாத்மம், யதேதத் கச்சதீவ ச, மனோ னேன-சைத-துபஸ்மரத்-யபீக்ஷ்ணம் ஸங்கல்ப: ||4.5||

தந்த தத்வனம் நாம, தத்வன - மித் - யுபாஸி தவ்யம், ஸ ய ஏததேவம், வேதாபிஹைனம், ஸர் வாணி பூதானி ஸம்வாஞ்சந்தி ||4.6||

4.5. இதை மனது சென்றடைவது போலும், அதனுல் இதை அருகில் ஸ்மரிப்பது போலும், அடிக்கடி (பளிச்சென்று தோன்றி மறையும்) பாவனை உண்டாகிறது. இது அத்தியாத்மம்.

4.6. அது (பிரம்மம்) தத்வனம் என்று பெயர் பெற்றது. தத்வனம் என்று உபாசிக்கத்தக்கது. எவனெருவன் அதை இப்படி அறிகிருனே அவனை எல்லாப் பிராணிகளும் விரும்புகின்றன.

4.1. அகங்காரம் அறவே ஒழிந்தால் அகிலாண்டேசுவரியின் அருள் ஏற்படும். அவள் உண்மையான ஞானத்தை யளிப்பாள்.

4.3. (இத-மதர்ச-மித - மதர்சமிதி, தஸ்மா - ஹிந்த்ரோ நாமேதி ச்ருயதே-) இதைக் கண்டுகொண்டேன், என்ற தால் இந்திரன் எனப்பெயர் ஏற்பட்டதாய்ச் சுருதி கூறுகிறது. —ஜ.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

उपनिषदं भो ब्रूहीत्युक्ता त उपनिषद्ब्राह्मीं वाव त उपनिषद-मब्रूमेति ॥ ४.७ ॥

तस्यै तपो दमः कर्मेति प्रतिष्ठा वेदाः सर्वाङ्गानि सत्य-मायतनम् ॥ ४.८ ॥

यो वा एतामेवं वेदापहत्य पाप्मान-मनन्ते स्वर्गे लोके ज्येये प्रतितिष्ठति प्रतितिष्ठति ॥ ४.९ ॥

ॐ आप्यायन्तु ममाङ्गानि । वाक्प्राणश्चक्षुः श्रोत्रमथो बल-मिंद्रियाणि च सर्वाणि । सर्वं ब्रह्मोपनिषदम् । माहं ब्रह्म निराकुर्याम् । मा मा ब्रह्म निराकरोत् । अनिराकरणमस्तु, अनिराकरणं मे अस्तु । तदात्मनि निरते य उपनिषत्सु धर्मास्ते मयि सन्तु ते मयि सन्तु ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ केनोपनिषत्समाप्ता ॥

4.7. 'ஐயனே! உபநிஷத்தை உபதேசியும்' என்ற உனக்கு உபநிஷத்து உபதேசிக்கப்பட்டது. உனக்குப் பிரம்மத்தைப் பற்றிய ரகசியத்தைத் தெளிவுறக் கூறினேன்.

4.8. தவம், அடக்கம், கருமம் என்பவை அதன் பாதங்கள்; வேதங்கள் எல்லா அங்கங்களும்; ஸத்தியம் உறைவிடம்.

4.9. எவன் இதை இவ்வாறு அறிகின்றானோ அவன் தீமைகளையெல்லாம் அறவே ஒழித்து, எல்லையில்லாததும் உயர்ந்ததுமான ஸ்வர்க்க லோகத்தில் நிலை பெறுகிறான், நிலைபெறுகிறான்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

உபநிஷதம் போ ப்ரூஹீத்யுக்தா, த உபநிஷத் ப்ராஹ்மீம் வாவ த உபநிஷத-மப்ரூமேதி ॥ 4.7 ॥

தஸ்யை தபோ தம: கர்மேதி ப்ரதிஷ்டா, வேதா: ஸர்வாங்காணி, ஸத்ய-மாயதனம் ॥ 4.8 ॥

யோ வா ஏதாமேவம் வேதாபஹத்ய பாப்மான-மனந்தே ஸ்வர்கே லோகே ஜ்யேயே ப்ரதிதிஷ்டதி ப்ரதிதிஷ்டதி ॥ 4.9 ॥

ஓம் ஆப்யாயந்து மமாங்காணி | வாக்-ப்ராணச் சக்ஷு :-ச்ரோத்ர-மதோ - பல - மிந்த்ரியாணி ச ஸர் வாணி | ஸர்வம் ப்ரஹ்மோபநிஷதம் | மாஹம் ப்ரஹ்ம நிராகுர்யாம் | மா மா ப்ரஹ்ம நிராகரோத் | அநிராகரணமஸ்து, அநிராகரணம் மே அஸ்து | ததாத்மனி நிரதே ய உபநிஷத்ஸு தர்மாஸ்-தே மயி ஸந்து, தே மயி ஸந்து ॥

ஓம் சாந்தி : சாந்தி : சாந்தி :॥

கேனேபநிஷத் ஸமாப்தா

ஓம். என்னுடைய அங்கங்களும், வாக்கும், பிராண னும் பலமும் கண் காது முதலிய இந்திரியங்களும், தத்தம் தொழிலே நன்கு செய்யும் திறனுடையன வாகட்டும்...ஆத்மாவில் மகிழ்ந்து வாழ்பவர்களிடம் உள்ள உபநிஷத்தருமங்கள் எவையோ அவை என் னிடத்தில் நிலைபெறட்டும், நிலைபெறட்டும் (என்று பிரார்த்திக்கின்றேன்).

ஓம். மூவ்வகையிலும் சாந்தி நிலவுக !

கேனேபநிஷத்து முற்றும்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

4.4. மின்னல் போன்றதாம்—ஒ விந்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா (புருஷஸூக்தம்)—மின்னல் கொடிபோல் பிர காசிப்பதாம். இருண்ட மேகத்திடை மின்னலைப்போல் உள்ளத்தினுள்ளே தியானத்தில் தோன்றி மறைவதாம்.

4.6.—தத்வனம் (தஸ்யவனம் தத்வனம்; தஸ்ய ப்ராணி ஜாதஸ்ய ப்ரத்யகாத்ம-பூதத்வாத் வனனீயம் ஸம்பஜனீயம்) ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் பிரத்யகாத்மாவாயிருப்பதால் அந்தப் பிரம்மம் நன்ருய்ப் பஜிக்கத்தக்கது—சங்.

4.8. ஸத்யம் உறைவிடம்—ஒ. (ந யேஷு ஜிஹ்மம் அந்ருதம் ந மாயா சேதி) எவர்களிடத்தில் சூதும் பொய்யும் வஞ்சனையும் இல்லையோ அவர்களிடம் இது உறை கின்றது. (ப்ர. 1.16)

உபநிஷத்தின் விஷயச் சுருக்கம்.

இந்திரியங்களோ அதனதன் தொழிலில் ஏவி நிற்பது எது என்பது கேள்வி. கண்ணுக்குக் கண்ணையும் வாக்குக்கு வாக்காயும் மனதுக்கு மனதாயும் உள்ளே உள்ளது ஒரு பொருள். அங்கே கண் செல்லாது. வாக்குச் செல் லாது, மனமுஞ் செல்லாது. அது அறிந்த பொருளனைத் துக்கும் வேறு. அறியாத பொருளுக்கும் வேறு, எதை ஒருவன் கண்ணாலும் வாக்காலும் மனத்தாலும் உணர முடியாதோ, ஆலல் கண்ணும் வாக்கும் மனமும் எந்த சக்தியால் உனர்கின்றனவோ அதுவே பிரம்மம். எதை 'இது பிரம்மம்' என்று உபாசிக்கிறீர்களோ அது பிரம்மம் அன்று. அறிவாளிகளுக்கு அது அறியப்படாதது. அறி வீனர்களால் அது அறியப்பட்டதாய்க் கருதப்படுவது. ஒவ்வொரு போதத்திலும் அதுவே விளங்குகிறதெனினும் அது அறியப்படாமல் அறியும் வஸ்துவாய் நிற்கிறது. இவ்வுண்மையை அறியாமல் இறப்பவன் பெரு நஷ்டத் துக்கு ஆளாகிருன். 'அவனன்றி ஓரணுவுமசையாது' என்பதே உண்மை. இதை விளக்க ஒரு உபாக்கியானம் கூறப்படுகிறது.

தேவாசுர யுத்தத்தில் தேவர்கள் ஜயமடைந்தபோது அவர்கள் தங்கள் வீரியத்தால் ஜயித்து விட்டதாய்த் தவருன கர்வங் கொண்டனர். அவர்களுக்குப் புத்தி புகட்டப் பிரம்மமே ஒரு ஜோதி வடிவில் அவர்கள் முன்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

தோன்றிற்று. அது குறிப்பிட்ட துரும்பைக்கூட அசைக்க முடியாமல் அக்கினியும் வாயுவுந் தோல்வியடைந்தனர். இந்திரன் அதை யணுகியபோது அந்த ஜோதி மறைந்து விட்டது. பின் இந்திரனுடைய தவத்துக் கிரங்கி உமா தேவி அவன் முன் தோன்றி "அது பிரம்மம். பிரம்மத்தின் சக்தியால் தான் நீங்கள் ஜயமடைந்தீர்கள். உங்கள் ஜயத்தில் நீங்கள் பிரம்மத்தையே தான் போற்றவேண்டும்" என்று உபதேசித்தருளினாள். இதை அறிந்ததால் இந்திரன் தேவர்களுள் சிறந்தவனானன். இந்தப் பிரம்மத்தைப் பற்றிய அனுபவம் நம்முடைய இருண்ட மனத்துள்ளும் பல அனுபவங்களிடையில் மின்னல் கொடிபோல் ஒவ்வொரு சமயம் பளிச்சென்று தோன்றி மறையும். அதுவே உபாசிக்கத்தக்கது. அந்த உபாசனைக்குத் தவம், அடக்கம், கருமம் என்பவை அங்கங்கள்; ஸத்தியம் உறைவிடம், இதையறிபவன் தீமைகளையெல்லாங் கடந்து எல்லையற்ற உயர்நிலை எய்துகிறான்.

இங்ஙனம் கேனோபநிஷத்திற்கு ஸ்ரீராமகிருஷ்ண தீபம் எனும் உரை முற்றும்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

॥ कठोपनिषत् ॥

ॐ सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै ।
तेजस्विना-वधीतमस्तु मा विद्विषावहै" ।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

प्रथमा वल्ली

ॐ उशन् ह वै वाजश्रवसः, सर्ववेदसं ददौ । तस्य ह
नचिकेता नाम पुत्र आस ॥ १.१ ॥

கடோபநிஷத்து

ஓம். (குருசிஷ்யர்களாகிய எங்களை) இருவரையும் சேர்த்து (பிரம்மம்) காப்பாற்றட்டும்; சேர்த்துப் போஷிக்கட்டும். இருவரும் சேர்ந்து வீரியத்துடன் உழைப்போமாக. எங்கள் அத்தியயனம் ஒளி பொருந்தியதாக வேண்டும். (நாங்கள் ஒருவரையொருவர்) பகைத்துக் கொள்ளாமலிருக்கவேண்டும்.

ஓம். முவ்வகையிலும் சாந்தி நிலவுக.

முதல் வல்லீ

1.1. (உயர்ந்த பயனில்) இச்சையுடையவராய் வாஜ சிரவஸ்(விசுவஜித் என்னும் யாகத்தில்) உடைமை அனைத்தையும் தானம் செய்தார் என்பது பிரசித்தம். அவருக்கு நசிகேதஸ் என்ற புத்திரன் இருந்தான்.

உபநிஷத்தின் பெயரும் தொடர்பும்—இது கிருஷ்ண யஜுர்வேத கடசாகையைச் சேர்ந்ததால் 'கடோபநிஷத்து' என்று வழங்கும். தைத்திரீயப் பிராம்மணத்திலும் நசிகேதோபாக்கியானம் வருகிறது.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

கடோபநிஷத்

ஓம் ஸஹ நாவவது | ஸஹ நௌ புனக்து | ஸஹ வீர்யம் கரவாவஹை || தேஜஸ்விநா-வதீதமஸ்து மா வித்விஷாவஹை ||

ஓம் சாந்தி : சாந்தி : சாந்தி: ||

ப்ரதமா வல்லீ

ஓம் உசன் ஹ வை வாஜச்ரவஸ :, ஸர்வவேத ஸம் ததௌ | தஸ்ய ஹ நசிகேதா நாம புத்ர ஆஸ | 1.1 ||

இவ்வுபநிஷத்தில் இரண்டு அத்தியாயங்கள் இருக்கின்றன. முதல் அத்தியாயத்தின் முடிவில் 'பலசுருதி' யுடன் உபநிஷத்து முடிவுபெறும் அடையாளம் இருப்பதால் ஆதியில் இதுமட்டுமே இருந்திருக்க வேண்டுமென்றும் இரண்டாவது அத்தியாயம் பிற்காலத்தில் அத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் மென்றும் சிலர் கருதுகின்றனர். அது எங்ஙனம் இருப்பினும் ஸ்ரீ சங்கராசாரியர் இரண்டு அத்தியாயங்களுக்கும் பாஷ்யம் எழுதியிருப்பதால் அவர் காலத்துக்கு முன்பே இரண்டு அத்தியாயங்களும் கூடியிருந்திருக்க வேண்டும்.

அதர்வண வேதத்திலும் இவ்வுபநிஷத்துச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இரண்டு அத்தியாயங்களும் வெவ்வேறு உபநிஷத்துக்களாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் மூன்று வல்லிகளாக மொத்தம் ஆறு வல்லிகள் (கொடிகள்) இருக்கின்றன. முதல் வல்லியில் நசிகேதஸ்ஸின் வரலாறும் அவன் யமனிடம் கேட்டுக்கொண்ட வரங்களும்; இரண்டாவதில் முமுக்ஷுவின் இலக்ஷணங்களும் ஆத்மஞானத்தை அடையும் உபாயமும்; மூன்றுவதில் ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களின் சம்பந்தமும் ஜீவன் மரணத்தை அதிக்கிரமிக்கும் யோகமார்க்கமும்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

तꣳह कुमारꣳ सन्तं दक्षिणासु नीयमानासु, श्रद्धाऽऽविवेश सोऽमन्यत ॥ १.२ ॥

पीतोदका जग्धतृणा दुग्धदोहा निरिन्द्रियाः । अनन्दा नाम ते लोकास्तान् स गच्छति ता ददत् ॥ १.३ ॥

स होवाच पितरं तत कस्मै मां दास्यसीति । द्वितीयं तृतीयं तꣳहोवाच, मृत्यवे त्वा ददामीति ॥ १.४ ॥

बहूना-मेमि प्रथमो, बहूना-मेमि मध्यमः । किꣳस्वि-द्यमस्य कर्तव्यं यन्मयाद्य करिष्यति ॥ १.५ ॥

अनुपश्य यथा पूर्वे, प्रतिपश्य तथा परे । सस्यमिव मर्त्यः पच्यते, सस्यमिवाजायते पुनः ॥ १.६ ॥

1.2. தக்ஷிணைகள் கொண்டுவரப் படும்போது நசிகேதஸ் எனும் அவ்விளங் குமாரனிடம் சிரத்தையின் ஆவேசம் உண்டாயிற்று. அவன் (பின்வருமாறு) சிந்திக்கலானுன்.

1.3. "நீருங் குடித்தாகிப் புல்லுந் தின்ருகிப் பாலுங் கறந்தாகி இந்திரியமும் அற்றதாயுள்ள அவற்றை (கிழட்டுப் பசுக்களை) கொடுப்பவன் உண்மையில் ஆனந்தமற்ற உலகங்கள் எவைகளோ அவற்றையே அடைவான்".

விவரிக்கப்படுகின்றன. பின் மூன்று வல்லிகளில் இவ்விஷயங்கள் மீண்டும் தெளிவுபடுத்தப்படுவதுடன் கர்மகதி, புனர்ஜன்மம், யோகி சரீரத்தை விடவேண்டிய கிரமம் முதலியவைகளுங் கூறப்படுகின்றன.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

தꣳஹ குமாரꣳ ஸந்தம், தக்ஷிணாஸு நீய மாஜஸ்ரꣳ, ச்ரத்தா ssவிவேச, ஸோsமன்யத ‖ 1.2 ‖

பீதோதகா, ஜக்த-த்ருணா, துக்த - தோஹா, நிரிந்த்ரியா : | அநந்தா நாம தே லோகாஸ்-தான் ஸ கச்சதி தா ததத் ‖ 1.3 ‖

ஸ்ஹோவாச பிதரம் தத கஸ்மை மாம் தாஸ்ய ஸீதி | த்விதீயம், த்ருதீயம், தꣳஹோவாச, ம்ருத் யவே த்வா ததாமீதி ‖ 1.4 ‖

பஹ்வீ-மேமி ப்ரதமோ, பஹ்வீ-மேமி மத்யம: | கிꣳஸ்வித் யமஸ்ய கர்த்தவ்யம், யன்மயாத்ய கரிஷ்யதி ‖ 1.5 ‖

அனுபச்ய யதா பூர்வே, ப்ரதிபச்ய ததா பரே ‖ ஸஸ்யமிவ மர்த்ய : பச்யதே, ஸஸ்யமிவாஜாயதே புன : ‖ 1.6 ‖

1.4. (பின்) அவன் தகப்பனுரை அணுகி "அப்பா ! என்னை யாருக்குத் தானம் செய்யப்போகிறீர்கள் ?" என்ருன். இருமுறையும் மும்முறையும். அவனை நோக்கி (தகப்பனுர் கோபத்தால்) "உன்னை யமனுக்குக் கொடுக் கிறேன்" என்ருர்.

1.5. "சீடர்களாகிய பலருள் நான் முதலிற் செல் வேன் ; (இன்றேல்) நடுவிற் செல்வேன். யமனுக்குச் செய்தற்குரியது என்ன இருக்கிறது, (என் தகப்பனுர்) இப்போது என்னுல் எதை (அவருக்குச்) செய்யக்கூடும் (என்று நசிகேதஸ் சிந்தித்தான்).

1.1. வாஜஸ்ரவஸ்—வாஜம் என்ருல் அன்னம் ச்ரவ: கீர்த்தி, அன்னதானத்தால் கீர்த்தி வாய்ந்தவன் அவனு டைய பிள்ளை வாஜஸ்ரவஸன்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

वैश्वानरः प्रविश-त्यतिथि-र्ब्राह्मणो गृहान् ॥ तस्यैताꣳ शान्तिं कुर्वन्ति हर वैवस्वतोदकम् ॥ १.७ ॥

आशा-प्रतीक्षे सङ्गतꣳ सूनृतां चेष्टापूर्ते पुत्रपशूꣳश्च सर्वान् । एतद्-वृङ्क्ते पुरुषस्याल्पमेधसो, यस्यानश्नन् वसति ब्राह्मणो गृहे ॥ १.८ ॥

तिस्रो रात्री-र्यदवात्सी-र्गृहे मेऽनश्नन् ब्रह्मन्नतिथि-र्नमस्यः । नमस्तेऽस्तु ब्रह्मन् स्वस्ति मेऽस्तु तस्मात् प्रति त्रीन् वरान् वृणीष्व ॥ १.९ ॥

शान्तसंकल्पः सुमना यथा स्याद्वीतमन्यु-र्गौतमो माभिमृत्यो । त्वत्प्रसृष्टं माभिवदेत् प्रतीत एतत्त्रयाणां प्रथमं वरं वृणे ॥ १.१० ॥

1.6. 'மூன்னோர் எங்ஙனம் இருந்தனர் என்பதை ஊன்றிப் பார்த்து அப்படியே மற்றையோர் (இருக்க வேண்டும்) என்பதையும் பார்த்து (அங்ஙனமே நடந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். மனிதன் பூண்டுபோல் அழிகிறான், மீண்டும் பூண்டுபோல் உண்டாகிறான் '.

(நசிகேதஸ் இவ்விதம் சொல்லித் தகப்பனாரின் உத்திரவு பெற்று யமலோகம் சேர்ந்தான். அப்போது யமதர்மராஜன் மனையில் இல்லை. அவர் வரும்வரை மூன்று நாள் நசிகேதஸ் அவர் வீட்டு வாயிலில் பட்டினியாயிருந்தான்).

1.7. 'அதிதியாகிய பிராம்மணனுய் வைசுவானர அக்கினியே வீட்டில் நுழைகிறான். அவனுக்கு (அர்க்கிய பாத்திய வடிவான) இந்த சாந்தியைச் (சாதுக்கள்) செய்கிறார்கள். வைவஸ்வதரே ! ஜலத்தைக் கொண்டு வாரும் ' (என்று யமனிடம் அங்குள்ளோர் கூறினர்).

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

வைச்வாநர : ப்ரவிசத்-யதிதிர் - ப்ராஹ்மணே க்ருஹான் | தஸ்யைதாꣳசாந்திம் குர்வந்தி, ஹர வைவஸ்வதோதகம் ‖ 1.7 ‖

ஆசா-ப்ரதீக்ஷே, ஸங்கதꣳ ஸூநரிதாஞ்-சேஷ்டாபூர்த்தே புத்ரபசூꣳச்ச ஸர்வான் | ஏதத் வ்ருங்க்தே புருஷஸ்யால்ப - மேதஸோ, யஸ்யா நச்னன் வஸதி ப்ராஹ்மணே க்ருஹே ‖ 1.8

திஸ்ரோ ராத்ரீர்-யதுவாத்ஸீர்-க்ருஹே மேऽநச்னன் ப்ரஹ்மன் - னதிதிர் நமஸ்ய: ‖ நமஸ்தேऽஸ்து ப்ரஹ்மன், ஸ்வஸ்தி மேऽஸ்து, தஸ்மாத் ப்ரதி த்ரீன் வராந் வ்ருணீஷ்வ ‖ 1.9 ‖

சாந்தஸங்கல்ப :, ஸுமன யதா ஸ்யாத், வீத மன்யுர் – கௌதமோ மாபிம்ருத்யோ | த்வத்ப்ரஸ் ருஷ்டம், மாபிவதேத் ப்ரதீத, ஏதத் த்ரயாணம் ப்ரதமம் வரம் வ்ருணே ‖ 1.10 ‖

1.8. ‘ எந்த அறிவீனனுனை மனிதனுடைய வீட்டில் ஒரு பிராம்மணன் சாப்பாடின்றித் தங்குகிருனே அவனுடைய ஆசைகளும் ஸங்கல்பங்களும் நல்லோரிணக்கமும் நல்ல வார்த்தைகளும் தேவ பூஜையும் மனிதசேவையும், மக்களும் பசுக்களும் ஆகிய அனைத்தையும் அக்கினிவடிவாகிய அவன் (பொசுக்கி) நசிக்கச் செய்கிருன் ’.

1.9. (யமன் கூறுவது)—‘பிராம்மணனே ! வணங்கத்தக்க அதிதியாகிய நீ மூன்று இரவு சாப்பிடாமல் என் வீட்டில் இருந்து விட்டதால் (அக்குற்றத்தைப் போக்க) உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன். பிராம்மணனே ! எனக்கு நன்மை உண்டாகவேண்டும். அதற்காக நீ தனித்தனியே (மூன்று இரவுகளுக்காக) மூன்று வரங்களைக் கேட்டுக்கொள் .’

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

यथा पुरस्ताद्भविता प्रतीत औद्दालकि-रारुणि-र्मत्प्रसृष्टः ।
सुखꣳ रात्रीः शयिता वीतमन्यु-स्त्वां ददृशिवान् मृत्युमुखात् प्रमुक्तम् ॥ १.११ ॥

स्वर्गे लोके न भयं किंचनास्ति, न तत्र त्वं न जरया बिभेति ।
उभे तीर्त्वाशनायापिपासे शोकातिगो मोदते स्वर्गलोके ॥ १.१२ ॥

स त्वमग्निꣳस्वर्ग्यमध्येषि मृत्यो प्रब्रूहि तꣳ श्रद्दधानाय मह्यम् ।
स्वर्गलोका अमृतत्वं भजन्त एतद् द्वितीयेन वृणे वरेण ॥ १.१३ ॥

प्र ते ब्रवीमि तदु मे निबोध, स्वर्ग्यमग्निं नाचिकेतः प्रजानन् ।
अनन्तलोकाप्ति-मथो प्रतिष्ठां, विद्धि त्वमेनं निहितं गुहायाम् ॥ १.१४ ॥

1.10. 'யமனே ! (என் தகப்பனார்) கௌதமர் என்னைக் குறித்துச் சாந்த சங்கல்பமுடையவராகவும் கலக்கமற்ற மனதுடையவராகவும் கோபமில்லாதவராகவும் ஆகட்டும். உன்னால் விடப்பட்ட என்னைப் பிரீதியுடன் ஏற்று ஆசீர்வதிக்கட்டும். இதை மூன்றினுள் முதல் வரமாக நான் கேட்கிறேன்'.

1.11. '(உன்னுடைய தகப்பனார்) ஔத்தாலக ஆருணி (நான் அளிக்கும் வரத்தால்) கவலையினின்று, விடுபட்ட உன்னை ஆவலுடன் பார்த்துக் கோபமில்லாதவராகவும் இரவு நேரங்களில் சுகமாய்த் தூங்குபவராகவும் ஆவார்'.

1.4. தானத்தில் ஏற்பட்ட குற்றம் தகப்பனுக்குப் பிரியமான தன்னைத் தானம் செய்வதால் நீங்கும் என்று எண்ணி அங்ஙனம் கேட்டான்.

1.6. பூண்டுபோல்—மழையால் பூண்டு முளைப்பதுபோல் சஞ்சித கர்மத்தால் இறந்த மனிதன் வேறு சரீரத்தை அடைகிறான்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

யதா புரஸ்தாத் பவிதா ப்ரதீத ஔத்தாலகி-
ராருணிர்-மத்-ப்ரஸ்ருஷ்ட: | ஸுகீ ராத்ரீ: சயிதா
வீதமன்யுஸ்–த்வாம் ததிவான், ம்ருத்யுமுகாத்
ப்ரமுக்தம் ‖ 1.11 ‖

ஸ்வர்கே லோகே ந பயம் கிஞ்சனாஸ்தி, ந
தத்ர த்வம், ந ஜரயா பிபேதி | உபே தீர்த்வா
சனாயாபிபாஸே, சோகாதிகோ, மோததே ஸ்வர்க
லோகே ‖ 1.12 ‖

ஸ த்வ–மக்னிம் ஸ்வர்க்ய-மத்யேஷி, ம்ருத்யோ
ப்ரப்ரூஹி தம் சரத்தானய மஶ்யம் | ஸ்வர்கலோகா
அம்ருதத்வம் பஜந்த, ஏதத்-த்விதீயேன வ்ருணே
வரேண ‖ 1.13 ‖

ப்ர தே ப்ரவீமி, தது மே நிபோத, ஸ்வர்க்ய-
மக்னிம், நசிகேத: ப்ரஜானன் | அனந்தலோகாப்தி-
மதோ ப்ரதிஷ்டாம், வித்தி த்வமேனம், நிஹிதம்
குஹாயாம் ‖ 1.14 ‖

1.12. 'சுவர்க்கலோகத்தில் சிறிதும் பயமில்லை. அங்கு நீர் (யமன்) இல்லை. கிழத்தனத்தால் பயப்படுவ தில்லை. பசி தாகம் இரண்டையுங் கடந்து சோக மற்ற வனாய் சுவர்க்க லோகத்தில் (அதை யடைந்தவன்) இன்புறுகிறான்.

1.13. 'சுவர்க்க ஸம்பந்தமான அக்கினிவித்தையை நீ அறிவாய். யமனே ! சிரத்தையுடன் கூடிய எனக்கு நீ அதை உபதேசித்தருளல் வேண்டும். சுவர்க்க லோகம் எய்தியவர்கள் அடையும் தெய்வீக நிலை எதுவோ அதை (அதைப்பற்றிய ஞானத்தை) இரண்டா வது வரத்தால் கோருகிறேன் '.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

लोकादि-मग्निं तमुवाच तस्मै, या इष्टका यावतीर्वा यथा वा। स चापि तत्प्रत्यवद-द्यथोक्त-मथास्य मृत्युः पुनरेवाह तुष्टः ॥ १.१५ ॥

तमब्रवीत् प्रीयमाणो महात्मा वरं तवेहाद्य ददामि भूयः। तवैव नाम्ना भवितायग्निः सृंकां चेमा-मनेकरूपां गृहाण ॥ १.१६ ॥

त्रिणाचिकेत-स्त्रिभिरेत्य सन्धिं त्रिकर्मकृ-त्तरति जन्ममृत्यू। ब्रह्मजज्ञं देवमीड्यं विदित्वा निचाय्येमाꣳ शान्ति-मत्यन्त-मेति ॥ १.१७ ॥

1.14. 'நசிகேதஸே! சுவர்க்க ஸம்பந்தமான அக்கினி வித்தையை நன்கறிந்த நான் அதை உனக்குக் கூறுவேன். நீ அதைச் செவ்வனே தெரிந்துகொள்வாயாக. சுவர்க்கலோகத்தை யடைவதற்குச் சாதனமாயுள்ள இதை மேலும் (உலகனைத்தும்) நிலைபெறும் இடமாயும் (புத்தி) குகையில் வைக்கப்பட்டுள்ளதாயும் நீ அறிந்துகொள்'.

1.15. சுவர்க்கத்திற்குக் காரணமான இவ்வக்கினி வித்தையையும் அதில் (வேள்விக் குண்டம் அமைவதற்கு உபயோகிக்கும்) கற்கள் எவ்வகையானவை, என்ன கணக்குடையவை, எங்ஙனம் பயன் படுபவை என்பவற்றையும் அவனுக்குக் கூறினர். அவனும் அதைக் கூறியபடியே திருப்பிச் சொன்னன். அதனால், ஸந்தோஷமடைந்த யமன் மீண்டும் உரைக்கலானர்.

1.7. ஒ—'அக்னே-ரப்யாகதோ மூர்த்திः' அக்னியே மானிட வடிவில் வந்த அதிதி (பாகவதம்).

1.10. ஸாவித்திரி யமனிடம் கேட்ட வரத்துடன் இதை ஒப்பிடுக.

1.11. 'ஔத்தாலக ஆருணி'—உத்தாலகன் என்று பெயருடையவனும் அருணகோத்திரத்தில் பிறந்தவனும் கௌதமன் எனப்பட்டவனும் ஆகிய வாஜசிரவஸ்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

லோகாதி-மக்னிம் தமுவாச தஸ்மை, யா இஷ்டகா, யாவதீர்வா, யதா வா ‖ ஸ சாபி தத் ப்ரத்யவதத் யதோக்த-மதாஸ்ய ம்ருத்யு :, புனரேவாஹ துஷ்ட : ‖ 1.15 ‖

தமப்ரவீத் ப்ரீயமாணோ மஹாத்மா வரம் தவேஹாத்ய ததாமி பூய : | தவைவ நாம்ன பவிதாய மக்னி : ஸ்ருங்காஞ்சேமா - மனேக ரூபாம் க்ருஹாண ‖ 1.16 ‖

1.14. 'நிஹிதம் குஹாயாம்'—புத்தி குகையில் வைக்கப் பட்டுள்ளது.

ஓ — (சரீரத்துக்கு ஏன் சரீரம் எனப் பெயர்? ஞானக்கினி, தர்சனக்கினி, கோஷ்டாக்கினி, என்ற மூன்று அக்கினிகள் இதை ஆசிரயித்திருப்பதால். கோஷ்டாக்கினி சாப்பிட்டதைச் சமைக்கிறது; தர்சனக்கினி ரூபங்களைக் காண்கிறது; ஞானக்கினி நல்லதுங்கெட்டதுமான கர்மங்களை அறிகிறது. இவைகளின் ஸ்தானம் மூன்று; வயிற்றில் கோஷ்டாக்கினி 'கார்ஹபத்யம்', முகத்தில் தர்சனக்கினி 'ஆஹவனீயம்', இருதயத்தில் ஞானக்கினி 'தக்ஷிணக்கினி'. ஆத்மா, யஜ்ஞம் செய்பவன். (கர்ப்போபநிஷத்து.)

வெளியில் நிகழும் யஜ்ஞம் உள்ளே நிகழும் யஜ்ஞத்தின் பிரதிகமே யாகும்.

1.15. ஓ—(ஸ ஏவ ஸர்வலோகாநிஸ்–தம் ஜ்ஞாத்வா முச்யதே த்ருவம் | இஷ்டகா தேவதாம் விஷ்ணும் ஷஷ்ட்யுத்தரசததிரிகம்). 360 (இஷ்டகா) கற்கள் (360 நாட்களுடன் காலரூபியாயிருக்கும்) விஷ்ணுவின் பிரதிகம். அவனே உலகுக்கெல்லாம் காரணம். அவனையறிந்தே ஒருவன் விடுபடுகிறான். (கதிஸாரம்).

1.16. இரத்தின மாலை—மனதைக் கவரும் கர்ம மார்க்கத்தைக் குறிக்கும், இதை நசிகேதஸ் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. (கட. 2.3. பார்க்க)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

त्रिणाचिकेत-स्त्रयमेत-द्विदित्वा य एवं विद्वाꣳश्चिनुते नाचि-केतम्। स मृत्युपाशान् पुरतः प्रणोद्य शोकातिगो मोदते स्वर्गलोके ॥ १.१८ ॥

एष तेऽग्नि-र्नचिकेतः स्वर्ग्यो यमवृणीथा द्वितीयेन वरेण। एतमग्निं तवैव प्रवक्ष्यंति जनास-स्तृतीयं वरं नचिकेतो वृणीष्व ॥ १.१९ ॥

येयं प्रेते विचिकित्सा मनुष्ये ऽस्तीत्येके नाय-मस्तीति चैके। एतद्विद्या-मनुशिष्ट-स्त्वयाहं वराणा-मेष वर-स्तृतीयः ॥ १.२० ॥

1.16. பிரீதியடைந்த மஹாத்மாவாகிய யமன் 'இப்போது இங்கு மீண்டும் ஒரு வரத்தை உனக்குத் தருகிறேன். உன் பெயராலேயே இவ்வக்னிவித்தை உலகில் பிரசித்தமாகட்டும். பல வர்ணங்களுள்ள இந்த இரத்தின மாலையையும் பெற்றுக்கொள்' என்று அவனிடம் கூறினார்.

1.17. 'நாசிகேத வேள்வியை மூன்று தடவை அனுஷ்டித்தவன் (அத்தியயனம் செய்து, அறிந்து, அனுஷ்டித்தவன்; வேதம், ஸ்மிருதி, சிஷ்டாசாரம் ஆகிய) மூன்றுடன் தொடர்புடையவனாகி, (யஜ்ஞம், அத்தியயனம், தானம் ஆகிய) மூன்று கருமங்களைச் செய்கிறவனாகிப் பிறப்பு இறப்புகளைத் தாண்டுகிறான். ஹிரண்யகர்ப்பனிடம் தோன்றியவனையும் அந்தத் தையும் அறிபவனையும் போற்றத் தகுந்தவனையும் உள்ள (அக்கினி) தேவனை அறிந்து ஆத்மாவாக உணர்ந்து, அளவுகடந்த சாந்தியை எய்துகிறான்.

1.18. 'நாசிகேதாக்கினியை முவ்வகையில் உணர்ந்த எவன் இம்மூன்றையும் உள்ளபடி தெரிந்து கொண்டு நாசிகேதாக்கினி உபாசனை செய்கின்றானோ அவன் (அதர்மம், அஞ்ஞானம், ராகம், துவேஷம் முதலிய

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

த்ரிணசிகேதஸ் – த்ரிபிரேத்ய ஸந்தி்ம், திரி கர்மக்ருத், தரதி ஜன்ம-ம்ருத்யூ | ப்ரஹ்மஜஜ்ஞும், தேவமீட்யம், விதித்வா, நிசாய்யேமாம் சாந்தி-மத்யந்த-மேதி ॥ 1.17 ॥

த்ரிணசிகேதஸ்-த்ரயமேதத்-விதித்வா ய ஏவம் வித்வாம்ச்சினுதே நாசிகேதம் | ஸ ம்ருத்யுபாசான் புரத : ப்ரணோத்ய சோகாதிகோ மோததே ஸ்வர்க-லோகே ॥ 1.18 ॥

ஏஷ தேऽக்னிர் நசிகேத : ஸ்வர்க்யோ யமவ்ருணீதா த்விதீயேன வரேண | ஏத-மக்னிம் தவைவ ப்ரவக்ஷ்யந்தி ஜனஸ்-த்ருதீயம் வரம் நசிகேதோ வ்ருணீஷ்வ ॥ 1.19 ॥

யேயம் ப்ரேதே விசிகித்ஸா மனுஷ்யே அஸ்தீத்யேகே நாயமஸ்தீதி - சைகே | ஏதத் - விந்யா மனுசிஷ்டஸ் - த்வயாஹம் வராண - மேஷ வரஸ்-த்ருதீய : ॥ 1.20 ॥

வடிவுகளில் உள்ள) யமபாசங்களைச் சரீரம் விழுவதற்கு முன்பே உதறிவிட்டுச் சோகமற்றவனாய்ச் சுவர்க்கலோகத்தில் இன்புறுகிறான்.

1.19. 'நசிகேதஸே! இரண்டாவது வரத்தில் நீ எதை விரும்பினாயோ அந்தச் சுவர்க்க சம்பந்தமான அக்கினிவித்தை உனக்கு அளிக்கப்பட்டது. இந்த அக்கினிவித்தையை ஜனங்கள் இனி உன்னுடையதாகவே சொல்லுவார்கள். நசிகேதஸே! மூன்றாவது வரத்தைக் கேட்பாய்'.

1.18. ஓ—அபஹத்ய பாப்மானம் அனந்தே ஸ்வர்கே லோகே ஜ்யேயே ப்ரதிதிஷ்டதி. கேன. 4.9}

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

देवैरत्रापि विचिकित्सितं पुरा न हि सुविज्ञेय-मणुरेष धर्मः ।
अन्यं वरं नचिकेतो वृणीष्व मा मोपरोत्सीरति मा सृजैनम् ॥ १.२१ ॥

देवैरत्रापि विचिकित्सितं किल त्वं च मृत्यो यन्न सुविज्ञेय-
मात्थ । वक्ता चास्य त्वादृगन्यो न लभ्यो नान्यो वरस्तुल्य एतस्य
कश्चित् ॥ १.२२ ॥

शतायुषः पुत्रपौत्रान् वृणीष्व बहून् पशून् हस्ति-हिरण्य-
मश्वान् । भूमे-र्महद्-दायतनं वृणीष्व स्वयं च जीव शरदो
यावदिच्छसि ॥ १.२३ ॥

एतत्तुल्यं यदि मन्यसे वरं वृणीष्व वित्तं चिरजीविकां च ।
महाभूमौ नचिकेतस्त्वमेधि कामानां त्वा कामभाजं करोमि ॥ १.२४ ॥

1.20. (நசிகேதஸ் கூறுவது) 'பூதவுடலை விட்டுக் கிளம்பின ஜீவன் விஷயத்தில்—இவன் இங்ஙனமிருக்கிறான் என்று சிலரும் அவன் அங்ஙனமில்லை என்று சிலரும்—எதைப்பற்றி வாதிக்கின்றனரோ—அதைப் பற்றிய உண்மையை உனது உபதேசத்தால் அறியக் கடவேன். வரங்களுள் இதுவே மூன்றுவது வரமாகும்'.

1.21. 'இங்கு தேவர்களாலுங்கூட முன்பு சந்தேகிக்கப் பட்டிருக்கிறது. எளிதில் அறிந்துக்கொள்ளக் கூடியதன்று. இது நுட்பமான தர்மம். நசிகேதஸே! வேறு வரத்தைக்கேள். இதை வற்புறுத்தாமல் என்னை விட்டுவிடு'.

1.22. (நசிகேதஸ் கூறுவது). 'தேவர்களாலும் சந்தேகிக்கப்பட்டதென்றும் இது அறிவதற்கு எளிதல்ல வென்றும் நீரே கூறுகிறீர். இதை விளக்கிச் சொல்லக்கூடியவர் உம்மைப்போல் மற்றொருவரையடைய முடியாது. இதற்குச் சமமான வரமும் வேறு இல்லை'.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

தேவை ரத்ராபி விசிகித்ஸிதம் புரா நஹி ஸுவிஜ்ஞேய-மணுரேஷ தர்ம : | அன்யம் வரம் நசிகேதோ வ்ருணீஷ்வ மா மோபரோத்ஸீ-ரதி மா ஸ்ருஜைனம் ‖ 1.21 ‖

தேவைரத்ராபி விசிகித்ஸிதம் கில த்வஞ்ச ம்ருத்யோ யந்ந ஸுவிஜ்ஞேயமாத்த | வக்தாசாஸ்ய த்வாத்ருகன்யோ ந லப்யோ நான்யோ வரஸ்-துல்ய ஏதஸ்ய கச்சித் ‖ 1.22 ‖

சதாயுஷ : புத்ர–பௌத்ரான் வ்ருணீஷ்வ பஹூன் பசூன் ஹஸ்தி-ஹிரண்ய-மச்வான் | பூமேர்-மஹ-தாயதனம் வ்ருணீஷ்வ ஸ்வயஞ்ச ஜீவ சரதோ யாவதிச்சஸி ‖1.23 ‖

ஏதத் துல்யம் யதி மன்யஸே வரம் வ்ருணீஷ்வ வித்தம் சிரஜீவிகாஞ்ச | மஹாபூமௌ நசிகேதஸ்த்வ - மேதி காமானாம் த்வா காமபாஜம் கரோமி ‖ 1.24 ‖

1 23. (யமன் கூறுவது) 'நூறுண்டு வாழும் புத்திர பௌத்திரர்களையும், பல பசுக்கள், யானைகள், குதிரைகள், பொன் முதலியவைகளையும் விரும்பிப் பெற்றுக்கொள். பூமியில் பரந்த அரசைச் கேட்டுக் கொள். நீயும் எத்தனை வருஷங்கள் வாழ விரும்பு கிறாயோ அவ்வளவு காலம் வாழலாம்.

1 24 இதுபோன்று, செல்வத்துக்கும் நீண்ட ஆயுளுக்கும் ஸமமாக வேறு எந்த வரத்தை நீ விரும்பினாலும் கேட்டுக்கொள். நசிகேதஸே ! பரந்த பூமியில் அரசாட்சி புரி. ஆசையெல்லாம் அனுபவிப்பவனாக உன்னை நான் செய்கிறேன்.

1.25. மனித உலகில் எந்தெந்த ஆசைகள் அடைதற்கரியனவோ அந்தந்த ஆசைகளின் பூர்த்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ये ये कामा दुर्लभा मर्त्यलोके सर्वान् कामांशछन्दतः प्रार्थयस्व । इमा रामाः सरथाः सतूर्या न हीदृशा लंभनीया मनुष्यैः ॥
आभिर्मत्प्रताभिः परिचारयस्व नचिकेतो मरणं मानुप्राक्षीः ॥ १.२५ ॥

श्वोभावा मर्त्यस्य यदन्तकैतत् सर्वेन्द्रियाणां जरयन्ति तेजः ।
अपि सर्वं जीवित-मल्पमेव तवैव वाहा-स्तव नृत्तगीते ॥ १.२६ ॥

न वित्तेन तर्पणीयो मनुष्यो लप्स्यामहे वित्त-मद्राक्ष्म चेत्त्वा ।
जीविष्यामो याव-दीशिष्यसि त्वं वरस्तु मे वरणीयः स एव ॥ १.२७ ॥

தியை உன் விருப்பம்போல் கேட்டுக்கொள். இந்த ஸ்திரீகள் தேர்களுடனும் வாத்தியங்களுடனும் கூடியவர்கள் ; இப்பேர்ப்பட்டவர்கள் மனிதர்களால் அடைதற்குரியவர்களல்லர். என்னால் அளிக்கப்படும் இவர்களைக்கொண்டு பணிவிடை செய்துகொள். நசிகேதஸே ! மரணத்தைப்பற்றிக் கேட்காதே'.

1.26. 'அந்தகனே ! இவையெல்லாம் (இன்றைக்கிருந்தாலும்) நாளைக்கு அழிவனவேயன்றோ ! மனிதனுடைய எல்லா இந்திரியங்களின் வலிமையையும் இவை அழிப்பவை யன்றோ ! எவ்வளவு நீண்ட வாழ்வாயினும் அல்பமே. (முடிவில்) வாகனங்களும் ஆடல் பாடல்களும் (இறந்துபோய்) உன்னுடையவையேயாகின்றன.

1.27. 'மனிதன் ஒருபோதும் பொருளால் திருப்தியடையக் கூடியவனன்று. உன்னைத் தரிசித்தால் (நிச்சயமாய் வேண்டிய) பொருளை யடைவோம்.

1.18. த்ரீணாசிகேத:-மனம் வாக்கு காயம் இம் மூன்றையும் ஒன்றாகச் செலுத்தி உள்ளத்தில் வீற்றிருக்கும் பரமாத்மாவே வேள்வித்தீ என்று அறிந்து எல்லா ஆசைப்பற்றுகளையும் அந்தத் தீயில் எறித்தவன் பரமபதம் அடைவான் என்பது உட்பொருள். (உபநிஷதப்பலகணி—ராஜாஜி).

1.20. இந்தக் கேள்விக்கு நேர் விடை கட. உப. 5.6-9ல் பார்க்க.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

யே யே காமா துர்லபா மர்த்யலோகே ஸர்வான் காமாந்ச் சந்த: ப்ரார்தயஸ்வ | இமா ராமா: ஸரதா: ஸதூர்யா நஹீத்ருசா லம்பனீயா மனுஷ்யை: || ஆபிர்-மத்ப்ரத்தாபி: பரிசாரயஸ்வ நசிகேதோ மரணம் மானு ப்ராக்ஷீ: || 1.25 ||

ச்வோபாவா மர்த்யஸ்ய யதந்தகைதத் ஸர்வேந்த்ரியாணம் ஜரயந்தி தேஜ: | அபி ஸர்வம் ஜீவித-மல்பமேவ தவைவ வாஹாஸ்-தவ ந்ருத்த கீதே || 1.26 ||

ந வித்தேன தர்ப்பணீயோ மனுஷ்யோ லப்ஸ்யா மஹே வித்த-மத்ராக்ஷ்ம சேத் த்வா || ஜீவிஷ்யாமோ யாவ - தீசிஷ்யஸி த்வம் வரஸ்து மே வரணீய: ஸ ஏவ || 1.27 ||

(அதைத் தனியாய்ப் பிரார்த்திக்க வேண்டியதில்லை நீ எங்களை ஆண்டு அனுக்கிரகிக்கும் வரை வாழ்வையும் அடைவோம். (ஆகையால்) என்னுல் விரும்பப்படும் (வரம் நான் ஏற்கெனவே கேட்ட) அதுவேயாகும்.

1.24. செவ்வையாய்ப் பரிசோதிக்கப்பட்ட சிஷ்யனுக்கே பிரம்ம வித்தை சொல்லத்தக்கது என்ற அபிப்பிராயத்தால் யமன் இங்ஙனம் கூறினன்.

நெருப்பைத் தூண்டிவிட்ட பின்னரே ஹோமம் செய்ய வேண்டும்; அங்ஙனம் மனதைக் கிளறிவிட்டுப் பின் உபதேசம் செய்யவேண்டும்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

अजीर्यता-ममृताना-मुपेत्य जीर्यन् मर्त्यः क्वधःस्थः प्रजानन् ।
अभिध्यायन् वर्णरतिप्रमोदा-नतिदीर्घे जीविते को रमेत ॥ १.२८ ॥

यस्मिन्निदं विचिकित्सन्ति मृत्यो यत्सांपराये महति ब्रूहि नस्तत् ॥ योऽयं वरो गूढ-मनुप्रविष्टो नान्यं तस्मान्नचिकेता वृणीते ॥ १.२९ ॥

द्वितीया वल्ली

अन्यच्छ्रेयो-ऽन्यदुतैव प्रेयस्ते उभे नानार्थे पुरुषं सिनीतः ।
तयोः श्रेय आददानस्य साधु भवति, हीयते-ऽर्थाद्य उ प्रेयो वृणीते ॥ २.१ ॥

1.28. மூப்பும் மரணமும் இல்லாதவர்களிடம் சேர்ந்து அவர்களிடம் பெறக்கூடிய பெரும் பயனை உணர்ந்தும், மூப்புக்கும் மரணத்துக்கும் அடிமையாய் பூமியில் வாழும் எந்த மனிதன் சிற்றின்பங்களின் சிறுமையைக் கண்டு கொண்ட பின்னும் பாடல் ஆடல் முதலிய சுகங்களை எண்ணி இங்கே நீண்ட வாழ்வில் ரமிப்பான் ?

1.29. மிருத்யுதேவனே ! எந்தப் பெரியதான பரலோக விஷயத்தில் ஜனங்கள் ஸம்சயிக்கின்றார்களோ

1.26. கொடுப்பது போல் காட்டி மறுபடியும் உன் வசமே திரும்பும் பொருளைக் கொடுக்கிறேன் என்கிறாய். இவை உனதேயாகும். என்றிருந்தாலும் ஒரு நாள் கொண்டு போய்விடுவாய். ஆகையால் இவை உண்மையில் கொடுத்த வரங்கள் ஆகமாட்டா.

1.27. நீ தான் ஆயுளையும் பொருளையும் அபகரித்துச் செல்பவன். உன்னை கணடு உன் அருளைப் பெற்றால் அவற்றை இச்சிப்பவர்க்கு அவை தாமே கிடைக்கும். அறிவாளி அவற்றைப் பொருட்படுத்த மாட்டான்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

அஜீர்யதா - மம்ருதாஞ - முபேத்ய ஜீர்யன் மர்த்ய : க்வநு : ஸ்த : ப்ரஜானன் | அபித்யாயன் வர்ண-ரதி-ப்ரமோதா-னதி தீர்கே ஜீவிதே கோ ரமேத ‖ 1.28 ‖

யஸ்மிந்நிதம் விசிகித்ஸந்தி ம்ருத்யோ யத் ஸாம் பராயே மஹதி ப்ரூஹி நஸ்தத் | யோऽயம் வரோ கூட-மனுப்ரவிஷ்டோ நான்யம் தஸ்மாந் நசிகேதா வ்ருணீதே | 1.29 |

த்விதீயா வல்லீ

அன்யச்-ச்ரேயோ ऽன்யதுதைவ ப்ரேயஸ்-தே உபே நாநார்தே புருஷ ஸிநீத : | தயோ : ச்ரேய ஆதநாநஸ்ய ஸாது பவதி, ஹீயதே அர்தாத் ய உ ப்ரேயோ வ்ருணீதே ‖ 2.1 ‖

அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கூறியருளுதல் வேண்டும். எளிதில் புத்திக்கெட்டாததாய் மறைந்துள்ள விஷயத்தைப்பற்றிய வரமே யன்றி வேறொன்றையும் நசிகேதஸ் வேண்டவில்லை.

இரண்டாவது வல்லீ

2.1. (யமன் கூறியது)-'ச்ரேயஸ்' என்பது ஒன்று ; 'ப்ரேயஸ்' என்பது அதினின்று முற்றும் வேறானது. அவை இரண்டும் வெவ்வேறு விஷயங்களில் புருஷனை இழுத்துக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. அவற்றுள் சிரேயஸ்ஸைப் பின்பற்றியவனுக்கு உயர்ந்த நன்மை உண்டாகிறது ; ப்ரேயஸ்ஸைப் பின்பற்றியவன் புருஷார்த்தத்தினின்று நழுவுகிறான்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

श्रेयश्च प्रेयश्च मनुष्य-मेतस्तौ संपरीत्य विविनक्ति धीरः।
श्रेयो हि धीरो ऽभिप्रेयसो वृणीते प्रेयो मन्दो योगक्षेमाद् वृणीते
॥ २.२ ॥

स त्वं प्रियान् प्रियरूपाँश्च कामान् अभिध्यायन् नचिके-
तोऽत्यस्राक्षीः ॥ नैतां सृङ्कां वित्तमयी-मवाप्तो यस्यां मज्जन्ति
बहवो मनुष्याः ॥ २.३ ॥

दूरमेते विपरीते विषूची अविद्या या च विद्येति ज्ञाता।
विद्याभीप्सिनं नचिकेतसं मन्ये न त्वा कामा बहवोऽलोलुपन्त
॥ २.४ ॥

अविद्याया-मन्तरे वर्तमानाः स्वयं धीराः पण्डितं-मन्य-
माना:। दन्द्रम्यमाणाः परियन्ति मूढा अन्धेनैव नीयमाना
यथान्धाः ॥ २.५ ॥

2.2. சிரேயஸ்ஸும் பிரேயஸ்ஸும் மனிதனை நாடி வருகின்றன. தீரன் அவைகளை நன்கு பரிசீலனை செய்து அவற்றின் வேறுபாட்டை உணர்கிறான். தீரன் பிரேயஸ்ஸைவிட்டு சிரேயஸ்ஸை வரிக்கிறான்; மந்த புத்தியுள்ளவன் பொருளை ஈட்டுதலிலும் காப்பாற்று வதிலும் நோக்கங்கொண்டு பிரேயஸ்ஸை வரிக்கிறான்.

2.3. நசிகேதஸ்ஸே! நீயோ உள்ளத்தைக் கவரும் பிரியமான காமங்களை அற்பமென்று கண்டு விட் டொழித்தாய். எதில் (எந்தப் பொருள் நாட்டத்தில்) மனிதர்கள் ஆழ்ந்து மடிகின்றார்களோ அந்த மாயப் பொருள் வழியை நீ அடைய வில்லை.

2.4. அவித்தையும், வித்தை என உணரப்படுவது எதுவோ அதுவும், கொண்டு செல்லும் வழிகள் ஒன்றுக்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ச்ரேயஶ்ச ப்ரேயஶ்ச மனுஷ்ய-மேதஸ்-தௌ ஸம்பரீத்ய விவிநக்தி தீர: | ச்ரேயோ ஹி தீரோ அபிப்ரேயஸோ வ்ருணீதே ப்ரேயோ மந்தோ யோக க்ஷேமாத் வ்ருணீதே || 2.2 ||

ஸ த்வம் ப்ரியான் ப்ரியரூபாஶ்ச காமான் அபித்யாயந் நசிகேதோऽத்யஸ்ராக்ஷீ: | நைதாம் ஸ்ருங்காம் வித்தமயீ-மவாப்தோ யஸ்யாம் மஜ்ஜந்தி பஹவோ மனுஷ்யா: || 2.3 ||

தூரமேதே விபரீதே விஷூசீ அவித்யா யா ச வித்யேதி ஜ்ஞாதா | வித்யாபீப்ஸினம் நசிகேதஸம் மன்யே ந த்வா காமா பஹவோऽலோலுபந்த || 2.4 ||

அவித்யாயா-மந்தரே வர்த்தமானா: ஸ்வயந் தீரா: பண்டி-தம் மன்யமானா: | தந்த்ரம்யமாணா: பரியந்தி மூடா அந்தேனைவ நீயமானா யதாந்தா: || 2.5 ||

கொன்று வெகுதூரம் வேறுபட்டவை. நசிகேதஸே! உன்னை வித்தையை நாடியவனை எனை அறிகின்றேன்; ஏனெனில் பல வகைப்பட்ட காமபோகங்களும் உன்னை அசைக்கவில்லை யல்லவா?

2:3. ஸ்ருங்காம்-(ச்ருங்கலை) சங்கிலிபோல் மனிதனைப் பந்தத்துக் குள்ளாக்குவதால் நசிகேதஸ் கர்ம மார்க்கத்தை (மாயப்பொருள் வழியை) வீரும்பவில்லை. கட.உப. 1.16 பார்க்க.

'ஶ்ரேயஸ்'—உயர்ந்த நன்மைதைத் தருவது; மோக்ஷ சாதனம். 'ப்ரேயஸ்'—குறுகிய பார்வையுள்ளவர்க்குப் பிரிய மாய்த் தோன்றும் சிற்றின்ப சாதனம்.

2.4. ஓ— (க்ஷுரஸ்ய தவித்யா துர்யம்ருத்து வித்யா) அழிவது அவித்தை, அழியாதது வித்தை (சுவே. உப. 5.1). வித்தையும் அவித்தையும் ஒளியும் இருளும் போன்றவை. அவித்தையில் பற்றுவிடாதவன் வித்தையை அடைய முடியாது.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

न सांपरायः प्रतिभाति बालं प्रमाद्यन्तं वित्त-मोहेन मूढं।
अयं लोको नास्ति पर इति मानी पुनः पुन-र्वशं-मापद्यते मे
॥ २.६ ॥

श्रवणायापि बहुभिर्यो न लभ्यः शृण्वन्तोऽपि बहवो यन्न विद्युः। आश्चर्यो वक्ता कुशलोऽस्य लब्धा आश्चर्यो ज्ञाता कुशलानुशिष्टः ॥ २.७ ॥

न नरेणावरेण प्रोक्त एष सुविज्ञेयो बहुधा चिन्त्यमानः।
अनन्य-प्रोक्ते गति-रत्र नास्त्यणीयान् ह्यतर्क्य-मणुप्रमाणात् ॥ २.८ ॥

2.5. அவித்தையினுள் ஆழ்ந்து கிடக்கும் மூடர்கள் தாமே தீரர்கள் என்றும், பண்டிதர்கள் என்றும் நினைத்துக் கொண்டு தடுமாற்றத்தை யடைந்தவர்களாய், குருடர்களால் வழிகாட்டப் பெற்ற குருடர்களைப்போல் சுற்றிச் சுற்றி வருகின்றனர்.

2.6. பரலோக விஷயமும் ஆத்மஞானமும் அதில் கவனமில்லாதவனுக்கும் பொருளில் மோகமடைந்து மதியிழந்து உள்ள அவிவேகிக்கும் விளங்காது. 'இதுவே லோகம், பரலோகம் என்று ஒன்றுங் கிடையாது' என எண்ணும் அவன் மீண்டும் மீண்டும் மிருத்யுவாகிய என் வசம் அகப்படுகிறான்.

2.7. எதைப் பற்றிய கேள்விகூடப் பலருக்குக் கிட்டுவ தில்லையோ, கேட்டிருந்தாலும் எதைப் பலரும் அறிய வில்லையோ, அதைப்பற்றிக் கூறுகிறவன் அரிது, அதை அடையும் நிபுணன் அரிது ; நிபுணனை ஆசாரியனால் உபதேசிக்கப் பெற்று அதை அறிகிறவன் (அனேத்தினும்) அரிது.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ந ஸாம்பராய : ப்ரதிபாதி பாலம் ப்ரமாத்யந்தம் வித்த-மோஹேன மூடம் | அயம் லோகோ நாஸ்தி பர இதி மானீ புன : புனர்-வச-மாபத்யதே மே ‖ 2.6 ‖

ச்ரவணயாபி பஹுபிர்-யோ ந லப்ய : ச்ருண்வந்தோபி பஹவோ யம் ந வித்யு : | ஆச்சர்யோ வக்தா குசலோஸ்ய லப்தாச்சர்யோ ஜ்ஞாதா, குசலானுஷிட்ட : ‖ 2.7 ‖

ந நரேணாவரேண ப்ரோக்த ஏஷ ஸுவிஜ்ஞேயோ பஹுதா சிந்த்யமான: | அனன்யப்ரோக்தே கதி-ரத்ர நாஸ்தி - யணீயான் - ஹ்யதர்க்ய-மணுப்ரமாணாத் ‖ 2.8 ‖

2.8. தாழ்ந்த மனிதனால் சொல்லப்பட்டால் ஆத்மா நன்கு அறிந்து கொள்ளத்தக்கதன்று. (ஏனெனில்) அது பலவிதமாய்ச் சிந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரம்மத்திடம் அபேத புத்தியுள்ளவரால் உபதேசிக்கப் பெற்றால் இதில் பலவிதமான விகற்பச் சிந்தனைக்கு இடமே இல்லை. அணுவுக்கும் அணுவாயிருப்பதால் அதைத் தர்க்கத்தால் அறிய முடியாது.

2.5. ஒ.மு. 2.8.

2.6 ஒ— (அஸத்ய-மப்ரதிஷ்டம்) கீ. 16.8.9. (ஸம்ய மனேத்-வனுபூய) பி.சூ. 3.1.13. அஜ்ஞானி செல்லாத நாணயத்தைப் போன்றவன். மீண்டும் உருக்கி வார்ப்பதற்காக யமனிடம் அனுப்பப்படுகிறான்.

2.7. ஒ—(மனுஷ்யாணம் ஸஹஸ்ரேஷு)ஆயிரவர்க்குள் ஒருவன் சித்திபெற முயற்சிக்கின்றான். முயற்சி செய்யும் சித்தர்களுள் யாரோ ஒருவன் என்னை உண்மையில் உணர்கிறான். கீ. 7.3.

ஒ—ஆச்சர்யவத் பச்யதி கீ. 2.29.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

नैषा तर्केण मति-रापनेया प्रोक्तान्येनैव सुज्ञानाय प्रेष्ठ ।
यां त्वमापः सत्यधृति-र्बतासि त्वादृङ्नो भूयान्नचिकेतः प्रष्टा
॥ २.९ ॥

जानाम्यहँ शेवधिरित्यनित्यं न ह्यध्रुवैः प्राप्यते हि ध्रुवं तत् ।
ततो मया नचिकेतश्चितोऽग्नि - रनित्यै - र्द्रव्यैः प्राप्तवा - नस्मि
नित्यं ॥ २.१० ॥

कामस्याप्तिं जगतः प्रतिष्ठां क्रतो-रानन्त्य-मभयस्य पारं ।
स्तोमं महा-दुरुगायं प्रतिष्ठां दृष्ट्वा धृत्या धीरो नचिकेतो ऽत्यस्राक्षीः
॥ २.११ ॥

2.9. பிரியத்துக்குகந்த நசிகேதஸே ! நீ அடைந்த புத்தி எதுவோ அது தர்க்கத்தால் அடையக் கூடிய தன்று. வேறு (தகுந்த) ஆசாரியனால் உபதேசிக்கப் பட்டால் தான் அது தெளிந்த ஞானத்தின் பொருட் டாகும். நீ உண்மையான திடச் சித்தமுடையவன். ஆச்சரியம்! உன்னைப்போல் கேட்கிறவன் எமக்கு இனியும் கிட்டட்டும்.

2.10. சேமித்த செல்வம் அநித்தியம் என்பதை நான் அறிவேன்; நிலையற்ற பொருள்களால் நிலையுள்ள (ஆன்ம ஞானமாகிய) அச்செல்வத்தை அடைந்துவிட முடியாது தான். ஆனாலும் அநித்யமான பொருள் களைக்கொண்டு நசிகேதாக்னி என்னால் உபாசிக்கப்

2.8. 'இதுவல்ல, அதுவல்ல' என்று விலக்கும் முறையி லன்றி ஆத்மாவைப்பற்றி உபதேசிக்க வழியில்லை.

ஒ—"பேசரிய ஒளியென்றும் வெளியென்றும் நாதாதி பிறவுமே நிலயமென்றும், தன்னேரிலாததோர் அணு வென்றும் மூவிதத்தன்மையாங் காலமென்றும் சாற்றிடுஞ்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

நைஷா தர்க்கேண மதி-ராபனேயா ப்ரோக்தான்யேனைவ ஸுஜ்ஞானாய ப்ரேஷ்ட | யாத்வமாப : ஸத்யத்ருதிர்-பதாஸி த்வாத்ருங் நோ பூயாந்-நசிகேத : ப்ரஷ்டா ‖ 2.9 ‖

ஜானம்யஹம் சேவதி - நித் - யநித்யம் நஹ்யந்-ருவை : ப்ராப்யதே ஹி த்ருவந் நத் | ததோ மயா நசிகேதச் சிதோக்னி-ரநித்யைர்–த்ரவ்யை: ப்ராப்தவா–நஸ்மி நித்யம் ‖ 2.10 ‖

காமஸ்யாப்திஞ் ஜகத : ப்ரதிஷ்டாம் க்ரதோ-ராநந்த்ய-மபயஸ்ய பாரம் | ஸ்தோமம் மஹ-துரு காயம் ப்ரதிஷ்டாம் த்ருஷ்ட்வா த்ருத்யா தீரோ நசிகேதோ Sத்யஸ்ராக்ஷீ : ‖ 2.11 ‖

பட்டது; அதனால் (கல்ப காலம் வரை நீடித்துள்ள யம பதவியான) நித்தியப் பதவியைப் பெற்றவனானேன்.

2.11. ஆசைகளின் பூர்த்திக்கு எல்லை நிலமும், உலகுக்கெல்லாம் உறைவிடமும், கருமங்களுக்கெல்லாம் முடிவான பயனும், பயமின்மை நிலைபெறும்

சில சமயமிவையாகி வேறதாய்ச் சதா ஞான வானந்தமாய் என்னையெனே கருணை விளையாட்டிருந்த வாறெம்மனோர் புகல வெளிதோ ?'' —தாயுமானவர்.

2.10. அநித்யை–ர்த்ரவ்யை :—அழியும் பொருள்களும் பகவானுக்கு அர்ப்பிக்கப்பட்டால் அழியாப் பலனைப் பெறுவதற்குச் சாதனமாம்.

ஒ—'இவ்வாறு புண்ணிய பாவ வடிவான கருமக்கட்டுகளினின்றும் விடுபடுவாய்' (சுபாசுப-பலைரேவம் மோக்ஷ்யஸே கர்மபந்தனை :) கீ. 9.29.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

तं दुर्दर्शं गूढ-मनुप्रविष्टं गुहाहितं गह्वरेष्ठं पुराणं । अध्यात्म-योगाधिगमेन देवं मत्वा धीरो हर्षशोकौ जहाति ॥ २.१२ ॥

एतच्छ्रुत्वा संपरिगृह्य मर्त्यः प्रवृह्य धर्म्य-मणुमेत-माप्य । स मोदते मोदनीयꣳ हि लब्ध्वा विवृतँ सद्म नचिकेतसं मन्ये ॥ २.१३ ॥

अन्यत्र धर्मा-दन्यत्राधर्मा-दन्यत्रास्मात् कृताकृतात् । अन्यत्र भूताच्च भव्याच्च यत्तत्पश्यसि तद्वद ॥ २.१४ ॥

ஸ்தானமும் எல்லோராலும் போற்றப்படுவதும், அளவுக்கடங்காததும், எங்கும் பரந்து நிற்பதும், உயிர்க்குயிராய் உள்ளதும் ஆகிய ஆன்மநிலையை திடச்சித்தத்தால் உணர்ந்து, நசிகேதஸே ! தீரனுகிய நீ அநித்தியமாகிய அந்தத்தையும் தாண்டிவிட்டாய்.

2.12. காண்பதற்கரியதும், அணுத்திலும் ஊடுருவி உள்ளுறையும் மறைபொருளும் புத்தி குகையில் நிலை பெற்றதும், உடல்தோறும் வியாபித்து நிற்பதும், பழைமையான பொருளும் ஆகிய அந்த திவ்ய தேஜோமயத்தை அத்தியாத்ம யோகத்தால் உணர்ந்து தீரனுனவன் இன்பதுன்பக் கிளர்ச்சிகளை விட்டவனுகின்றன்.

2.13. இதைக் கேட்டு உள்ளபடி உணர்ந்து, தர்மமூலத்தை விவேகத்தால் பிரித்தெடுத்து அணுவாகிய இவ்வான்மாவை அடைந்த மனிதன் எவனே அவன் ஆனந்திக்கத்தக்கதை யடைந்து ஆனந்திக்கிறன். மோக்ஷ வீடு நசிகேதஸுக்கு வழி திறந்திருப்பதாய் நான் எண்ணுகிறேன்.

2.14. (நசிகேதஸ் கூறுவது) — தருமத்திற்கும் அதருமத்திற்கும் அப்பாற்பட்டதாயும், இந்தக் காரி

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

தம் துர்தர்சம், கூட–மனுப்ரவிஷ்டம், குஹா ஹிதம், கஹ்வரேஷ்டம், புராணம் | அத்யாத்ம-யோகாதிகமேன தேவம் மத்வா தீரோ ஹர்ஷ சோகௌ ஜஹாதி ‖ 2.12 ‖

ஏதச் ச்ருத்வா ஸம்பரிக்ருஹ்ய மர்த்ய : ப்ரவ்ருஹ்ய தர்ம்ய - மணு - மேத-மாப்ய | ஸ மோததே மோதனீயꣳ ஹி லப்த்வா விவ்ருதꣳ ஸத்ம நசிகேதஸம் மன்யே ‖ 2.13 ‖

அன்யத்ர தர்மா-தன்யத்ராதர்மா-தன்யத்ராஸ்மாத் க்ருதா-க்ருதாத் | அன்யத்ர பூதாச்ச பவ்யாச்ச யத்தத் பச்யஸி தத்வத ‖ 2.14 ‖

யத்திற்கும் காரணத்திற்கும் அப்பாற்பட்டதாயும், உண்டானதிற்கும் உண்டாகப் போவதற்கும் அப்பாற்பட்டதாயும் உள்ளதாக எதை நீ காண்கிறாயோ அதை எனக்குக் கூறியருள்வாய்.

2.12. அத்யாத்மயோகம் — வெளி விஷயங்களினின்று மனதைத் திருப்பி ஆத்மாவிடத்தில் செலுத்துவது. ஒ. கட. 6.10.11.

ஹர்ஷசோகௌ ஜஹாதி—ஆத்மாவின் உண்மை சொரூபத்தைத் தனக்குள் கண்டபின் மகிழ்ச்சியும் துக்கமும் இரண்டும் அற்றுப்போகும். பரம்பொருளுக்கு நன்மை ஏது, தீமை ஏது? நமது ஆசாபாசங்கள், சுகதுக்கங்கள் இவைகளுக்கிடையில் இருப்பினும் அவற்றால் ஆத்மா தொடப்படுவதில்லை. அங்ஙனம் உள்ள ஆத்மாவைக் காண்பதே மோக்ஷம் அல்லது வீடு.

2.14. ஒ—ப்ரகரணச்ச பி சூ. 1.2.10.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

सर्वे वेदा यत्पद-मामनन्ति तपाँसि सर्वाणि च यद्वदन्ति। यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं चरन्ति तत्ते पदं संग्रहेण ब्रवीम्योमित्येतत् ॥ २.१५ ॥

एतद्ध्येवाक्षरं ब्रह्म एतद्ध्येवाक्षरं परम्। एतद्ध्येवाक्षरं ज्ञात्वा यो यदिच्छति तस्य तत् ॥ २.१६ ॥

एतदालंबनं श्रेष्ठमेतदालंबनं परम्। एतदालंबनं ज्ञात्वा ब्रह्मलोके महीयते ॥ २.१७ ॥

न जायते म्रियते वा विपश्चि-न्नायं कुतश्चिन्न बभूव कश्चित्। अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ २.१८ ॥

(யமன் கூறுவது)—

2.15. வேதங்கள் எல்லாம் எந்தப் பொருளைப் போற்றுகின்றனவோ, தவங்கள் எல்லாம் எதை நாடுகின்றனவோ, எதை விரும்பி பிரம்மசரியத்தை யனுஷ்டிக்கிறார்களோ அந்தப் பதத்தை உனக்குச் சுருக்கிக் கூறுவேன். அது 'ஓம்' என்பதேயாம்.

2.16. இந்த அக்ஷரமே (அபர) பிரம்மம்; இந்த அக்ஷரமே பரப்பிரம்மம். இந்த அக்ஷரத்தை அறிந்தால் ஒருவன் எதை விரும்புகிறானே அது அவனுடையதாகிறது.

2.17. இந்தப் பிடிப்புச் சிறந்தது; இந்தப் பிடிப்பு உயர்ந்தது. இந்தப் பிடிப்பை அறிந்தால் ஒருவன் பிரம்மலோகத்தில் மகிமையடைகிறான்.

2.18. இதனுண்மையைத் தெளிவுறக்கண்டவன் பிறப்பது மில்லை, இறப்பது மில்லை. இந்த ஆத்மா

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஸர்வே வேதா யத்பத-மாமனந்தி தபாꣳஸி ஸர்வாணி ச யத் வதந்தி | யதிச்சந்தோ ப்ரஹ்மசர்யஞ் சரந்தி தத்தே பதம் ஸங்க்ரஹேண ப்ரவீம்-யோமித்யேதத் ॥ 2.15 ॥

ஏதத் த்யேவாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம ஏதத் த்யேவாக்ஷரம் பரம் | ஏத் த்யேவாக்ஷரம் ஜ்ஞாத்வா யோ யதிச்சதி தஸ்யதத் ॥ 2.16 ॥

ஏத-தாலம்பனம் ச்ரேஷ்ட - மேத - தாலம்பனம் பரம் | ஏத-தாலம்பனம் ஜ்ஞாத்வா ப்ரஹ்மலோகே மஹீயதே ॥ 2.17 ॥

ந ஜாயதே ம்ரியதே வா விபச்சிந் நாயங் குதச்சிந் ந பபூவ கச்சித் | அஜோ நித்ய: சாச்வதோSயம் புராணோ ந ஹன்யதே ஹன்யமானே சரீரே ॥ 2.18 ॥

எங்கிருந்தும் உண்டாகவில்லை, இதிலிருந்தும் எதுவும் உண்டாகவில்லை. இது பிறப்பற்றது, என்றுமுள்ளது, அழிவற்றது, அனைத்துக்கும் முன்னுள்ளது, சரீரம் அழிக்கப்படும் போது அழிக்கப்படாமல் நிற்பது.

2.15. ஓ—கதிஸாமான்யாத் பி.சூ. 1.1.10.

2.16. (பரஞ்சேத் ஜ்ஞாதவ்யம், அபரஞ்சேத் ப்ராப்தவ்யம்) பரமானால் அறியவேண்டும், அபரமானால் அடைய வேண்டும். —சங்.

கே. ஆத்மா எங்கும் நிறைந்து போக்குவரவற்றதாயிருக்கையில் ஒரு சரீரத்தை விட்டு மற்றொரு சரீரத்தை யடைவதெங்ஙனம் ?

வி. உண்மையில் ஒரு சரீரத்தைவிடுவதும் மற்றொன்றை அடைவதும் ஆத்மாவுக்கு இல்லை தான்: சூரியன் உதிப்பதுமில்லை, அஸ்தமிப்பது மில்லை ; ஆனால் பூமியிலுள்ள நமக்கு இவ்வாறு தோன்றுகிறது. அப்படியே பிறப்பற்ற ஆத்மா பிரகிருதி ஸம்பந்தத்தால் சரீரத்தில் புகுவதுபோலும், சரீரத்தை விடுவதுபோலுந் தோன்றுகிறது.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

हन्ता चेन्मन्यते हन्तुं हतश्चेन्मन्यते हतम्। उभौ तौ न विजानीतो नायं हन्ति न हन्यते ॥ २.१९ ॥

अणोरणीयान्महतो महीया-नात्मास्य जन्तोर्निहितो गुहायाम्। तमक्रतुः पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादान्महिमान-मात्मनः ॥ २.२० ॥

आसीनो दूरं व्रजति शयानो याति सर्वतः। कस्तं मदामदं देवं मदन्यो ज्ञातुमर्हति ॥ २.२१ ॥

अशरीरं शरीरेष्वनवस्थेष्ववस्थितम्। महान्तं विभुमात्मानं मत्वा धीरो न शोचति ॥ २.२२ ॥

नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यो न मेधया न बहुना श्रुतेन। यमेवैष वृणुते तेन लभ्य-स्तस्यैष आत्मा विवृणुते तनूं स्वाम् ॥ २.२३ ॥

2.19. கொல்பவன், தான் (ஆத்மாவை) கொல்வ தாக எண்ணினாலும், கொல்லப்பட்டவன், தான் கொல் லப்பட்டதாக எண்ணினாலும், இருவரும் (ஆத்மாவை) அறியாதவர்கள். இது கொல்வது மில்லை, கொல்லப் படுவதுமில்லை.

2.20. அணுவுக்கும் அணுவாயும் பெரிதுக்கும் பெரி தாயும் உள்ள ஆத்மா இந்த ஜீவனுடைய உள்ளத்தில் உறைவது. ஆசை நீங்கியவன் இந்த ஆத்மாவைக் காண்கிறான்; (அப்போது) சோகமற்றவனாய் அந்தக் கரணங்களின் தெளிவால் இந்த ஆத்மாவின் பெரு மையையும் காண்கிறான்.

2.21. வீற்றிருந்தே அது தூரச்செல்லுகிறது; படுத்திருந்தே அது எங்கும் போகிறது. (என்னுள்ளே இன்ப வடிவிலும் துன்ப வடிவிலுமிருக்கும் அந்த

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஹந்தா சேன்-மன்யதே ஹந்தும் ஹதச்சேன்-மன்யதே ஹதம் | உபௌ தௌ ந விஜாநீதோ நாயம் ஹந்தி ந ஹன்யதே || 2.19 ||

அணோ-ரணீயான் மஹதோ மஹீயா-னாத்மாஸ்ய ஜந்தோர் நிஹிதோ குஹாயாம் | தமக்ரது: பச்யதி வீதசோகோ தாது: ப்ரஸாதான் மஹிமான-மாத்மன: || 2.20 ||

ஆஸீனோ தூரம் வ்ரஜதி சயாநோ யாதி ஸர்வத: | கஸ்தம் மதாமதம் தேவம் மதன்யோ ஜ்ஞாது-மர்ஹதி 2.21 ||

அசரீரம் சரீரேஷ்-வனவஸ்தேஷ்-வவஸ்திதம் || மஹாந்தம் விபுமாத்மானம் மத்வா தீரோ ந சோசதி || 2.22 |

நாயமாத்மா ப்ரவசனேன லப்யோ ந மேதயா ந பஹுனா ச்ருதேன | யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்யஸ்- தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தனூம் ஸ்வாம் || 2.23 ||

தெய்வத்தை (நானே அறிந்து கொண்டாலன்றி) என்னத்தவிர வேறு யார் அறியக்கூடும்?

2.22. உடல்களில் உடலின்றியிருப்பதாயும், நிலையற்ற பொருள்களுக்குள் நிலையுள்ளதாயும், பெரியதாயும், எங்கும் நிறைந்ததாயும் உள்ள ஆத்மாவை (தானே அது என்று) உணர்ந்து புத்திமான் துன்புறுன்.

2.18. பிறப்பதுமில்லை, இறப்பதுமில்லை—ஒ.கீ. 2.20. (தர்சயதி ச) பி.சூ, 3.3.4.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

नाविरतो दुश्चरिता-न्नाशान्तो नासमाहितः। नाशान्तमानसो वापि प्रज्ञानेनैन-माप्नुयात् ॥ २.२४ ॥

यस्य ब्रह्म च क्षत्रं च उभे भवत ओदनः। मृत्यु-र्यस्योपसेचनं क इत्था वेद यत्र सः ॥ २.२५ ॥

तृतीया वल्ली

ऋतं पिबन्तौ सुकृतस्य लोके गुहां प्रविष्टौ परमे परार्धे। छायातपौ ब्रह्मविदो वदन्ति पञ्चाग्नयो ये च त्रिणाचिकेताः ॥ ३.१ ॥

2.23. வேதங்களைக் கற்றதாலோ, நுண்ணறிவினாலோ, விரிந்த கேள்வியாலோ இந்த ஆத்மா (ஒரு ஸாதகனுல்) அடையப் படுவதன்று; (ஸாதகன் எப்போது) ஆத்மா ஒன்றையே (ஆத்மாவினுல்) பிரார்த்திக்கின்றனே (அப்போது) அவனுல் அடையப்படும்; அவனுக்கு அப்போது இந்த ஆத்மா தன்னுடைய உண்மை ஸ்வரூபத்தைப் பிரகாசப்படுத்துகின்றது.

2.24. துர்நடத்தையினின்று விலகாதவனும் இந்திரியங்களை அடக்காதவனும் மனத்தை ஒரு முகப்படுத்திச் சாந்தி எய்தாதவனும் பிரஜ்ஞானத்தால் இந்த ஆத்மாவை அடையமாட்டான்.

2.25. எந்த ஆத்மாவுக்கு பிராம்மண க்ஷத்திரிய ராதியோரும் (ஏனையோரும்) அன்னம் போன்றவர்களோ, எந்த ஆத்மாவுக்கு (உலகை உண்ணும்) யமனும் ஊறுகாய் போன்றவனே அந்த ஆத்மா எங்ஙனம் உளதென்று எவன் அறிவான்?

மூன்றுவது வல்லீ

3.1. இவ்வுலகில் (சரீரந்தோறும்) ஸ்வயமாகச் செய்யப்பட்ட கருமத்தின் பலனை அனுபவிப்பவர்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Śri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

நாவிரதோ துச்சரிதாந் நாசாந்தோ நாஸமாஹித: | நாசாந்தமானஸோ வாபி ப்ரஜ்ஞானேனைந-மாப்னுயாத் ||2.24||

யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே பவத ஓதன: ம்ருத்யுர் - யஸ்யோபஸேசனம் க இத்தா வேத யத்ர ஸ: ||2.25||

த்ருதீயா வல்லீ

ரூதம்-பிபந்தௌ ஸுக்ருதஸ்ய லோகே குஹாம் ப்ரவிஷ்டௌ பரமே பரார்தே | சாயாதபௌ ப்ரஹ்மவிதோ வதந்தி பஞ்சாக்ன்யோ யே ச த்ரிணசிகேதா: ||3.1||

களாய், சித்பர வெளியில் இருதய குகையில் இருவர் புகுந்துறைகின்றனர். பிரம்மஞானிகளும், பஞ்சாக்னி யுபாஸகர்களும், நசிகேதாக்னி சயனம் மும்முறை செய்தவர்களும் இவ்விருவரையும் வெயிலுக்கும் நிழலுக்கும் ஒப்பிட்டுக் கூறுகின்றனர்.

2.20. அணுவுக்கு அணுவாயும் பெரிதுக்கும் பெரிதாயும்—ஒ. தஹரவித்தை. சா. 8.1.

2.23. நாயமாத்மா—ஒ.கீ. 11.53-54. (நாஹம் வேதை:)

2.25. யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச— 'அத்தா சராசரக்ரஹணத்' என்ற ப்ரம்ம சூத்ரம் 1.2.9ல் இதின் அர்த்தம் ஆராயப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் உண்பவனாக இங்கே கூறப்பட்டுள்ளது பரமாத்மா. வாழ்க்கை அன்னம் என்றால் இடையிடையில் நிகழும் மரணம் ஊறுகாய் போலும்.

எவன் அறிவான் ?—2.24ல் கூறியபடி திருந்தாத புத்தியுள்ள எவனும் அறிய மாட்டான். உள்ளம் தெளிந்தாலொழிய உள்ளத்திலுள்ள பொருளைக் காணமுடியாது. இரண்டாவது வல்லியில் கூறியது நாசிகேத வித்தை எனப்படும்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

यः सेतुरीजानानां अक्षरं ब्रह्म यत् परम्। अभयं तितीर्षतां पारं नाचिकेतं शकेमहि ॥ ३.२ ॥

आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव तु। बुद्धिं तु सारथिं विद्धि मनः प्रग्रहमेव च ॥ ३.३ ॥

इन्द्रियाणि हयानाहु-र्विषयांस्तेषु गोचरान्। आत्मेन्द्रिय-मनोयुक्तं भोक्तेत्याहु-र्मनीषिणः ॥ ३.४ ॥

यस्त्वविज्ञानवान् भवति अयुक्तेन मनसा सदा। तस्येन्द्रि-याण्यवश्यानि दुष्टाश्वा इव सारथेः ॥ ३.५ ॥

3.2. யாகம் செய்பவர்களுக்குப் பாலமாகவும், அழி யாப் பரம்பொருளாகிய பிரம்மமாகவும், (பிறவித் துன் பத்தை) கடந்துசெல்ல விரும்புவோர்க்கு பயமற்ற நிலையாகவும் உள்ளதென நாசிகேத வித்தையை நான் கருதுகிறேன்.

3.3. சரீரத்தைத் தேராகவும் மனதைக் கடிவாள மாகவும் புத்தியைச் சாரதியாகவும் ஜீவனைத் தேரில் வீற்றிருப்பவனுகவும் அறி.

மூன்றாவது வல்லியில் கூறப்படுவது புருஷ வித்தை எனப்படும்.

ஒ. 'த்வாஸுபர்ணா' மு.உப. 3.1.1.

3.1. ஒரு கூட்டத்தில் ஒருவன் குடைபிடித்துக் கொண்டு போனாலும் அக்கூட்டத்தைக் குறிப்பிடும்போது குடைபிடித்துப் போகிறவர்கள் என்று சொல்வதுபோல் (சத்தி நியாயத்தால்) இங்கு ஜீவன் மட்டும் கர்மபலனை அனுபவிப்பவனையும் ஈசுவரன் அனுபவியாதவனையும் இருந் தாலும், இருவரும் அனுபவிப்பதாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. (சங்.)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ய: ஸேது-ரீஜானனம் அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம யத்பரம்|
அபயம் திதீர்ஷதாம் பாரம் நாசிகேதம் சகே மஹி
|| 3.2 ||

ஆத்மானம் ரதினம் வித்தி சரீரம் ரதமேவ து | புத்திந்து ஸாரதிம் வித்தி மன: ப்ரக்ரஹ மேவ ச
|| 3.3 ||

இந்த்ரியாணி ஹயானாஹுர்-விஷயாம்ஸ்தேஷு கோசரான் | ஆத்மேந்த்ரிய-மனோயுக்தம் போக்தேத்-யாஹுர்-மநீஷிண :
|| 3.4 ||

யஸ்த் - வவிஜ்ஞானவான் பவதி அயுக்தேன மனஸா ஸதா | தஸ்யேந்த்ரியாண்-யவச்யானி துஷ்டாச்வா இவ ஸாரதே:
|| 3.5 ||

3.4. இந்திரியங்களைக் குதிரைகள் என்றும், விஷயங்களை அவை செல்லும் பாதைகள் என்றுங் கூறுவர். சரீரம் இந்திரியம் மனம் இவற்றுடன் கூடிய ஜீவனையே போக்தா என்று ஞானிகள் கூறுகின்றனர்.

3.5. அடக்கப்படாத மனதுடனும் விவேகமில்லாத புத்தியுடனுங் கூடியவன் எவனோ அவனுக்கு, ஸாரதிக் கடங்காத துஷ்டக் குதிரைகள் போல், இந்திரியங்கள் வசப்படமாட்டா.

வெயிலும் நிழலும்—ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் நிழலும் வெயிலும் போல என்று உவமை கூறப்படுகிறது. வெயிலுக்கு ஏற்பட்ட தடை அல்லது குறையே நிழலின் வடிவத்தை உண்டாக்குகிறது. வெயிலுக்கு வடிவம் இல்லை. நிழலுக்கு வடிவம் உண்டு. ஆனால் வெயிலே ஒளிப்பொருள். ஒளியின் குறைக்கு நிழல் என்று பெயர். வெயில் வேறு நிழல் வேறு அல்ல. இவ்வாறே ஜீவாத்மா, பரமாத்மாவின் நிழல் ஆகிறது. தடையை நீக்கியவுடன் நிழலும் வெயிலும் ஒன்றாகிவிடும். உபநிஷதப் பலகணி (ராஜாஜி)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

यस्तु विज्ञानवान् भवति युक्तेन मनसा सदा । तस्येन्द्रियाणि वश्यानि सदश्वा इव सारथेः ॥ ३.६ ॥

यस्त्वविज्ञानवान् भवत्यमनस्कः सदाऽशुचिः । न स तत्पदमाप्नोति संसारं चाधिगच्छति ॥ ३.७ ॥

यस्तु विज्ञानवान् भवति समनस्कः सदा शुचिः । स तु तत् पदमाप्नोति यस्माद्भूयो न जायते ॥ ३.८ ॥

विज्ञान-सारथि-र्यस्तु मनः प्रग्रहवान्नरः । सोऽध्वनः पार-माप्नोति तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ ३.९ ॥

3.6. எப்போதும் அடக்கப்பட்ட மனதுடனும் விவேகமுள்ள புத்தியுடனுங் கூடியவன் எவனே அவனுக்கு, ஸாரதிக் கடங்கிய நல்ல குதிரைகள்போல் இந்திரியங்கள் வசப்பட்டவையாம்.

3.7. எப்போதும் விவேக மற்றவனுயும், அடங்காத மனதுடையவனுயும், அழுக்குடையவனுயும் உள்ளவன் எவனே அவன் சேரவேண்டிய (பரமபத மாகிய) இடத்தைச் சேரமாட்டான்; (மீண்டும் மீண்டும்) பிறவிப் பாதையிலேயே சென்றுகொண்டிருப்பான்.

3.8 எப்போதும் விவேகத்துடன் கூடியவனுயும் அடங்கிய மனதுடையவனுயும், பரிசுத்தமானவனுயும் உள்ளவன் எவனே அவன் எங்கிருந்து மீண்டும் பிறப்பதில்லையோ அந்தப் பரமபதத்தை எய்துகிறான்.

பி.சூ. 1.2.11லும் 3.3.34லும் இந்த மந்திரத்தின் அர்த்தம் விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (குஹாம் ப்ரவிஷ்டாவாத்மாநௌ ஹி தத் தர்சனாத்).

பஞ்சாக்னய :—ஐந்து அக்கினிகளில் ஹோமம் செய்பவர்கள்—ஒ. திரவ்ய யஜ்ஞும், தபோயஜ்ஞும், யோகயஜ்ஞும், ஸ்வாத்யாய யஜ்ஞும். ஜ்ஞானயஜ்ஞும், கீ. 4 28. அல்லது

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

யஸ்து விஜ்ஞானவான் பவதி யுக்தேன மனஸா ஸதா | தஸ்யேந்த்ரியாணி வச்யானி ஸதச்வா இவ ஸாரதே: || 3.6 ||

யஸ்த்வவிஜ்ஞானவான் பவத்யமனஸ்க: ஸதா ऽசுசி: | ந ஸ தத் பத-மாப்னோதி ஸம்ஸாரஞ் சாதிகச்சதி || 3.7 ||

யஸ்து விஜ்ஞானவான் பவதி ஸமனஸ்க: ஸதா சுசி: | ஸ து தத் பத-மாப்னோதி யஸ்மாத் பூயோ ந ஜாயதே || 3.8 ||

விஜ்ஞான-ஸாரதிர்–யஸ்து மன: ப்ரக்ரஹவாந் நர: | ஸோऽத்வன: பார-மாப்னோதி தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் || 3.9 ||

3.9. எந்த மனிதன் விவேகமுள்ள புத்தியை ஸாரதியாகவும் அடக்கப்பட்ட மனதைக் கடிவாளமாகவும் உடையவனோ அவன் ஸம்ஸாரமாகிய கடுவழியின் எல்லை நிலத்தை யடைகிறான். அதுவே எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளுடன் ஒன்றுபட்ட பரம பதம் எனும் நிலையாம்.

பிரம்மயஜ்ஞம், தேவயஜ்ஞம், மனுஷ்ய யஜ்ஞம், பூத யஜ்ஞம், பித்ருயஜ்ஞம் எனும் ஐந்து.

3.3. பி.சூ. 1.2.12 ; 1 4.1.

3.9. ஒ—'யதா பஞ்சாவதிஷ்டந்தே' கட.உ.ப. 6.10.

தேரில் கட்டின குதிரை வசப்படாவிட்டால் கடிவாளத்தையும் ஸாரதியையும் இழுத்துக்கொண்டு செல்லும். கடிவாளத்தைக் கொண்டு குதிரையை ஸாரதி அடக்கி நடத்தப் பயிலுதல் வேண்டும்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

इन्द्रियेभ्यः परा ह्यर्था अर्थेभ्यश्च परं मनः । मनसस्तु परा बुद्धि-र्बुद्धे-रात्मा महान् परः ॥ ३.१० ॥

महतः पर-मव्यक्तं अव्यक्तात् पुरुषः परः । पुरुषान्न परं किञ्चित् सा काष्ठा सा परा गतिः ॥ ३.११ ॥

एष सर्वेषु भूतेषु गूढोऽऽत्मा न प्रकाशते । दृश्यते त्वग्र्यया बुद्ध्या सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिः ॥ ३.१२ ॥

यच्छेद्वाङ्मनसी प्राज्ञ-स्तद्यच्छे-ज्ज्ञान आत्मनि । ज्ञानमात्मनि महति नियच्छे-त्तद्यच्छे-च्छान्त आत्मनि ॥ ३.१३ ॥

उत्तिष्ठत जाग्रत प्राप्य वरा-न्निबोधत । क्षुरस्य धारा निशिता दुरत्यया दुर्ग पथ-स्तत् कवयो वदन्ति ॥ ३.१४ ॥

3.10. இந்திரியங்களைவிட மேலானவை (அவை கட்குக் காரணமான) சூக்ஷ்மபூதங்கள்; சூக்ஷ்மபூதங்களைவிட மேலானது மனம்; மனத்தைவிட மேலானது புத்தி; புத்தியைவிட மேலானது மகத்தான ஸூத்ராத்மா (அல்லது ஸமஷ்டி புத்தி).

3.11. அந்த மகத்தான ஸூத்ராத்மாவைவிட மேலானது மூலப் பிரகிருதி; மூலப் பிரகிருதிக்கும் மேலானவன் புருஷன். இந்தப் புருஷனைவிட மேலானது ஒன்றுமில்லை. அந்நிலைதான் எல்லை; அதுதான் உன்னதமான நிலை.

3.12. இந்தப் புருஷன் எல்லா உயிர்களிலும் மறைந்திருக்கிறார்; வெளிப்படத் தோன்றுவதில்லை (ஆனால்) நுண்ணறிவுடையவர்களால் ஒருமுகப்பட்ட சூக்ஷ்ம புத்தியால் பார்க்கப்படுகிறார்.

3.13. நுண்ணறிவுடைய விவேகி வாக்கை மனதில் ஒடுக்கி, அதைப் பிரகாசரூபமான புத்தியில்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

இந்த்ரியேப்ய : பராஹ்ய : தா, அர்தேப்யச்ச பரம் மன : | மனஸஸ்து பரா புத்திர் புத்தேராத்மா மஹான் பர : | 3.10 ||

மஹத : பரமவ்யக்தம், அவ்யக்தாத் புருஷ : பர : | புருஷாந் ந பரங் கிஞ்சித், ஸா காஷ்டா ஸா பராகதி : | 3.11 ||

ஏஷ ஸர்வேஷு பூதேஷு கூடோSத்மா ந ப்ரகாசதே | த்ருச்யதே த்வக்ர்யயா புத்த்யா ஸூக்ஷ்மயா ஸூக்ஷ்ம-தர்சிபி : | 3.12 |

யச்சேத்-வாங்-மனஸீ ப்ராஜ்ஞஸ்-தத் யச்சேஜ்-ஜ்ஞான ஆத்மனி | ஜ்ஞான-மாத்மனி மஹதி நியச்சேத்-தத் யச்சேச் சாந்த ஆத்மனி | 3.13 ||

உத்திஷ்டத ஜாக்ரத ப்ராப்ய வராந் நிபோதத | க்ஷுரஸ்ய தாரா நிசிதா துரத்யயா துர்கம் பதஸ்-தத்-கவயோ வதந்தி | 3.14 ||

ஒடுக்கி, புத்தியை ஸூத்ராத்மாவில் ஒடுக்கி, அதை எல்லாம் ஒழிவடையும் பரமாத்மாவினிடம் ஒடுக்க வேண்டும்.

3.14. எழுந்திருங்கள்! விழித்துக்கொள்ளுங்கள்! சிறந்த ஆசாரியர்களை யடைந்து ஞானத்தைப் பெறுங்கள்! அந்த மார்க்கம் கத்தியின் நுனிபோல் கூறியது, நடப்பதற்கும் கடப்பதற்குங் கடினமானது என்று ஞானிகள் கூறுகின்றனர்.

3.10. ஒ.கீ. 3.42 ; பி.சூ. 1.4.7.

3.11. பராகதி:-ஒ.-(யத்-ந-த்வா ந நிவர்த்தந்தே) எங்கு சென்று திரும்புவதில்லையோ அது என்னுடைய உயர்ந்த உறைவிடம். கீ. 15.6.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

அசப்த-மஸ்பர்ச-மரூப-மவ்யயं தथாऽரஸं நித்ய-மகந்தவச்ச யத்। அனாத்யனந்தं மஹத: பரं த்ருவं நிசாய்ய தன்மृத்யுமுகாத் ப்ரமுச்யதே ॥ ३.१५ ॥

நாசிகேத-முபாக்யானं மृத்யுப்ரோக்தं ஸனாதனம்। உக்த்வா ச்ருத்வா ச மேதாவீ ப்ரஹ்மலோகே மஹீயதே ॥ ३.१६ ॥

ய இமं பரமं குஹ்யं ச்ராவயேத் ப்ரஹ்மஸंஸதி। ப்ரயத: ச்ராத்தகாலே வா தदானந்த்யாய கல்பதே, தदானந்த்யாய கல்பத இதி ॥ ३.१७ ॥

3.15. சப்த ஸ்பரிச ரூப ரஸ கந்தங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதும், மாறுபாடில்லாததும், என்று முள்ளதும் ஆதியந்த மில்லாததும், மகத் தத்துவத்துக்கு மேலானதும், நிலை பிறழாததும் எதுவோ அதை யறிந்து (ஒருவன்) மரணத்தின் வாயினின்று விடுபடுகிறான்.

3.16. யமனால் உபதேசிக்கப்பட்ட இந்தப் பழமையான நாசிகேத உபாக்கியானத்தைச் சொல்லியும் கேட்டும் புத்தியிற் சிறந்தவன் பிரம்மலோகத்தில் போற்றுவதற் குரியவனாவான்.

3.17 எவன் இந்தப் பரம ரகசியத்தைப் பிரம்ம நாட்ட முடையவர்களின் கூட்டத்தில் ஓதுவிக்கின்றானோ, அல்லது சிரத்தையுடன் சிராத்த காலத்தில் ஓதுவிக்கின்றானோ அவனுக்கு அது அளவில்லாத நற்பயனை அளிப்பதாக ஆகிறது.

3.11. ஒ. பி.சூ. 1.4. 1., 3.3.14.

3.13. (யோகஸ்ய ப்ரதமம் த்வாரம் வாங்-நிரோதோ ऽபரிக்ரஹ:) யோகத்தின் முதல் வாசல் பேச்சை அடக்குதலும் உடைமையைத் துறத்தலும். (விவேக சூடாமணி—சங்).

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

அசப்த-மஸ்பர்ச-மரூப-மவ்யயந்-ததா - sரஸம் நித்ய-மகந்தவச்ச யத் | அனாத்யனந்தம் மஹத: பரம் த்ருவம் நிசாய்ய தன் ம்ருத்யு-முகாத் ப்ரமுச்யதே ॥ 3.15 ॥

நாசிகேத - மூபாக்யானம் ம்ருத்யு - ப்ரோக்தம் ஸநாதனம் | உக்த்வா ச்ருத்வா ச மேதாவீ ப்ரஹ்ம லோகே மஹீயதே ॥ 3.16 ॥

ய இமம் பரமங் குஹ்யம் ச்ராவயேத் ப்ரஹ்ம-ஸம்ஸதி | ப்ரயத: ச்ராத்தகாலே வா தத்தானந்த்யாய கல்பதே தத்தானந்த்யாய கல்பத இதி ॥ 3.17 ॥

3.14. உத்திஷ்டத — இது ஸம்ஸாரமாகிய ஸ்வப்னத்தில் ஆழ்ந்துள்ள ஜீவனைத் தட்டியெழுப்பும் மந்திரம். ஒ. 'இனித்தான் எழுந்திராய் ஈதென்ன பேருறக்கம்'—ஆண்டாள்.

(உத்திஷ்டத மா ஸ்வப்த) எழுந்திருங்கள், உறங்காதீர்கள்—தைத்தீய ஆருணம்.

ஸம்ஸாரமாயை என்ற தூக்கத்தினின்று விழிப்பது எளிதல்ல. அதற்கு விடுபடவேண்டும் என்ற விருப்பம் உள்ளத்தில் பொங்க வேண்டுவதன்றிக் கத்திமுனைமேல் நடப்பதுபோல் இடைவிடாத ஜாக்கிரதையுடன் புலன்களையும் மனதையும் அட்க்கிச் சீலத்தைக் காப்பாற்றி மனதையும் மாசற நிறுத்தி வேற்றுமை உணர்ச்சியை அறவே நீக்கவேண்டும். (உபநிஷதப்பலகணி—ராஜாஜி).

3.15. பி.சூ. 1.4.5 ; 3.2.11.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

चतुर्थी वल्ली

पराञ्चि खानि व्यतृणत् स्वयंभू-स्तस्मात् पराङ् पश्यति नान्तरात्मन्। कश्चिद्धीरः प्रत्यगात्मान-मैक्ष-दावृत्त-चक्षु-रमृतत्वमिच्छन्

॥ ४.१ ॥

पराचः कामा-ननुयन्ति बालास्ते मृत्यो-र्यन्ति विततस्य पाशम्। अथ धीरा अमृतत्वं विदित्वा ध्रुव-मध्रुवेष्विह न प्रार्थयन्ते

॥ ४.२ ॥

येन रूपं रसं गन्धं शब्दान् स्पर्शांश्च मैथुनान्। एतेनैव विजानाति किमत्र परिशिष्यत एतद्वै तत्

॥ ४.३ ॥

நான்காவது வல்லீ

4.1. பரமேசுவரன் இந்திரியங்களை வெளிநோக்குடையவையாய்ச் சிருஷ்டித்துள்ளார். ஆகையால் (மனிதன்) வெளித்தோற்றங்களையே பார்க்கிறான். எவனோ ஒரு தீரன் சாகா நிலையை விரும்பி, அடக்கி உள்முகமாய்த் திருப்பப்பெற்ற பார்வையுடைய வனாய்ப் பிரத்யகாத்மாவைப் பார்க்கிறான்.

4.2 அறிவிற்சிறியோர் வெளியிலுள்ள இன்பநுகர்ச்சிகளையே தொடர்ந்து செல்லுகின்றனர். அவர்கள் விரிந்து கிடக்கும் மரணவலையில் விழுகின்றனர். தீரர்களோ அழிவற்ற உண்மைப்பொருளை யறிந்து நிலையற்ற இவ்வுலக வாழ்க்கையில் நிலையுண்டென்று எதையும் நாடுவதில்லை.

4.1. 'வ்யத்ருணத்' எனும் சொல், 'இம்சித்தார்' 'தண்டித்தார்' எனவும் பொருள்படும், இந்திரியங்களை வெளி வியாபாரம் மட்டும் உடையனவாய் ஆத்மாவைப் பார்க்கமுடியாமல் இருப்பது வெளிநாட்டுக்கு 'பஹிஷ்காரம்' செய்தது போன்ற தண்டனையாம்.

ப்ரத்யகாத்மா—'நான்' என்பது யார்? அது ப்ரத்யகாத்மா. உண்மையில் அது பரமாத்மாவின் பிரதிபிம்பமே.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

சதுர்த்தீ வல்லீ

பராஞ்சி கானி வ்யத்ருணத் ஸ்வயம்பூஸ்-தஸ்மாத் பராங் பச்யதி நாந்தராத்மன் | கச்சித்தீர : ப்ரத்யகாத்மான – மைக்ஷ - தாவ்ருத்த – சக்ஷு-ரம்ருதத்வ-மிச்சன் ॥ 4.1 ॥

பராச : காமா-னனுயந்தி பாலாஸ்-தே ம்ருத்யோர்-யந்தி விததஸ்ய பாசம் | அத தீரா அம்ருதத்வம் விதித்வா த்ருவமத்ருவேஷ்-விஹ நப்ரார்தயந்தே ॥ 4.2 ॥

யேந ரூபம் ரஸங் கந்தம் சப்தான் ஸ்பர்சாஞ்ச மைதுனான் | ஏதேனைவ விஜானாதி கிமத்ர பரிசிஷ்யத ஏதத்வை தத் ॥ 4.3 ॥

4.3. சப்த-ஸ்பர்ச-ரூப-ரஸ-கந்த வடிவான இந்திரிய நுகர்ச்சிகளை எந்த அறிவால் மனிதன் அனுபவிக்கின்றானே அந்த அறிவாலேயே அவைகளைப் பிரித்துக் காண்கின்றான். அதற்கு (அந்தச் சாக்ஷிக்கு)ப் புறம்பாக உள்ளது எது? (இதுவே இந்தச் சாக்ஷியே ஆத்மாவாகிய) அது.

அவனன்றி 'நான்' என்பது ஒன்றில்லை. ஒ. (க்ஷேத்ரஜ்ஞஞ் சாபி மாம் வித்தி) என்னையே க்ஷேத்ரஜ்ஞனாக அறி. கீ.13,2.

ஒ. அபி ச ஸம்ராதனே—பி.சூ. 3.2.24.

4.2. ஒ. 'அவனுக்கு இங்கே ஒரு கருமத்தைச் செய்ததால் பயன் இல்லை. ஒன்றைச் செய்யாததாலும் எப்பயனும் இல்லைதான். அவனுக்கு எல்லாப் பொருள்களிலும் பயனாக் கருதி நாடத் தகுந்ததும் ஒன்றும் இல்லை. (கீ.3.18.)

4.3.ஏதத் வை தத்-(யேயம் ப்ரேதே) எது நசிகேதஸினால் கேட்கப்பட்டதோ (ஸா காஷ்டா ஸா பரா கதி :) எது தர்மத்திற்கும் அதர்மத்திற்கும் அப்பாற்பட்டதோ (அன்யத்ர தர்மாத்) எதைவிட உயர்ந்தது வேறொன்று மில்லையோ அதுவே இது.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

स्वप्नान्तं जागरितान्तं चोभौ येनानुपश्यति । महान्तं विभुमात्मानं मत्वा धीरो न शोचति ॥ ४.४ ॥

य इमं मध्वदं वेद आत्मानं जीवमन्तिकात् । ईशानं भूतभव्यस्य न ततो विजुगुप्सत एतद्वै तत् ॥ ४.५ ॥

यः पूर्वं तपसो जात-मद्भ्यः पूर्वमजायत । गुहां प्रविश्य तिष्ठन्तं यो भूतेभिर्व्यपश्यत एतद्वै तत् ॥ ४.६ ॥

या प्राणेन संभवत्यदिति-र्देवतामयी । गुहां प्रविश्य तिष्ठन्तीं या भूतेभिर्व्यजायत एतद्वै तत् ॥ ४.७ ॥

अरण्योर्निहितो जातवेदा गर्भ इव सुभृतो गर्भिणीभिः । दिवे दिव ईड्यो जागृवद्भि-र्हविष्मद्भि-र्मनुष्येभिरग्निः एतद्वै तत् ॥ ४.८ ॥

4.4 கனவிலும் நனவிலும் இரண்டினுள்ளும் உள்ளவற்றை எதனால் ஒருவன் தொடர்ச்சியாகக் காண்கின்றானே அந்தப் பெரியதும், எங்கும் நிறைந்ததுமான ஆத்மாவை உணர்ந்து புத்திமான் துன்புறான்.

4.5. (சேமித்து வைத்த கருமபலனாகிய) தேனை அருந்திக்கொண்டு அண்மையில் ஜீவ வடிவாகவும், சென்றதற்கும் வருவதற்கும் யஜமானனாகவும், உள்ள ஆத்மாவை எவன் அறிகிறானே அவன் (துன்பத்தினின்று) தன்னைக் காத்துக்கொள்ளக் கவலைப்பட மாட்டான். (வேற்றுமையின்மையால் அவனுக்குத் துன்பமுமில்லை, பயமுமில்லை). அதுவே (நாம் ஆராயும்) அந்நிலை.

4.6. தவ வடிவான பிரம்மத்தினின்று அப்பு முதலிய ஐம்பூதங்களுக்கும் முன்பே தோன்றி எல்லா உயிர்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஸ்வப்னாந்தம் ஜாகரிதாந்தஞ் சோபௌ யேனானு பச்யதி | மஹாந்தம் விபுமாத்மானம் மத்வா தீரோ ந சோசதி ॥ 4 4 ॥

ய இமம் மத்வதம் வேத ஆத்மானம் ஜீவமந்திகாத் | ஈசானம் பூதபவ்யஸ்ய ந ததோ விஜுகுப்ஸதே ஏதத்வை தத் ॥ 4.5 ॥

யः பூர்வம் தபஸோ ஜாத-மத்ப்யः பூர்வ-மஜாயத | குஹாம் ப்ரவிச்ய திஷ்டந்தம் யோ பூதேபிர்-வ்யபச்யத ஏதத்வை தத் ॥ 4.6 ॥

யா ப்ராணேன ஸம்பவத்-யதிதிர்-தேவதா-மயீ| குஹாம் ப்ரவிச்ய திஷ்டந்தீம் யா பூதேபிர் வ்யஜாயத | ஏதத்வை தத் ॥ 4.7 ॥

அரண்யோர்-நிஹிதோ ஜாதவேதா கர்ப இவ ஸுப்ருதோ கர்பிணீபி : திவே திவ ஈட்யோ ஜாக்ருவத்பிர் - ஹவிஷ்மத்பிர்-மனுஷ்யேபிரக்னி : | ஏதத் வை தத் ॥ 4.8 ॥

களிடத்தும் இருதய குகையில் புகுந்துறையும் இவ் வாத்மாவை எவன் உண்டாய பொருள்களனைத்துள் ளும் காண்கின்றானே, அவனே, (உண்மையைக் காண்கின்றான். அதுவே (நாம் ஆராயும்) அந்நிலை.

4.7. ஸர்வ தேவதை வடிவாகியதும் (அனைத்தையும் உண்பதால்) அதிதி எனப்படுவதுமாகிய எது முக்கியப்பிராண (ஹிரண்ய கர்ப்ப) வடிவில் (பிரம மத்தினின்று) தோன்றி இருதயகுகையில் புகுந்துறை கிறதோ எது தோன்றும் பொருள் ஒவ்வொன் றுடனும் தோன்றுகிறதோ அதுவே (நாம் ஆராயும்) அப்பொருள்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

यत्रश्चोदेति सूर्योऽस्तं यत्र च गच्छति। तं देवाः सर्वे अर्पितास्तदु नात्येति कश्चन एतद्वै तत् ॥ ४.९ ॥

यदेवेह तदमुत्र यदमुत्र तदन्विह। मृत्योः स मृत्यु-माप्नोति य इह नानेव पश्यति ॥ ४.१० ॥

मनसैवेद-मातव्यं नेह नानास्ति किंचन। मृत्योः स मृत्युं गच्छति य इह नानेव पश्यति ॥ ४.११ ॥

अंगुष्ठमात्रः पुरुषो मध्य आत्मनि तिष्ठति। ईशानो भूतभव्यस्य न ततो विजुगुप्सत एतद्वै तत् ॥ ४.१२ ॥

4.8. (தீயைக் கடைந்தெடுக்கும்) அரணிக்கட்டையில் மறைந்திருக்கும் தீயைப்போலும், கர்ப்பிணிகளால் நன்கு மறைத்துக் காக்கப்படும் கருவைப்போலும், நாள்தோறும் பூஜிக்கப்படும் அக்னி ஜாக்கிரதையுடன் ஹோமம் செய்யும் மனிதர்களால் காக்கப்படுவது போலும் (உள்ளத்தில் ஆத்மா மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது). அதுவே (நாம் ஆராயும்) அப்பொருள்.

4.9 எங்கிருந்து சூரியன் உதிக்கிறானோ, எங்கே அஸ்தமிக்கிறானோ (அந்த ஆதிசக்தியாகிய ஆத்மாவை) எல்லா தேவர்களும் சார்ந்து நிற்கிறார்கள். அதை எவரும் கடந்து செல்ல இயலாது. அதுவே (நாம் ஆராயும்) அப்பொருள்.

4,10. இங்கு எது உளதோ அதுவே அங்கும்; எது அங்குளதோ அதுவே இங்கும். எவன் இங்கு வேற்றுமை காண்கின்றானோ அவன் மரணத்தினின்று மரணத்தையே யடைகிறான்.

4.11 இது மனதாலேயே அடையப்படவேண்டும்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

யதச்சோதேதி ஸூர்யோऽஸ்தம் யத்ர ச கச்சதி|
தம் தேவா : ஸர்வே அர்ப்பிதாஸ்-தது நாத்யேதி
கச்சன ஏதத் வை தத் ॥ 4.9 ॥

யதேவேஹ தத்முத்ர யதமுத்ர ததன்விஹ |
ம்ருத்யோ : ஸ ம்ருத்யு-மாப்னோதி ய இஹ நாநேவ
பச்யதி ॥ 4.10 ॥

மனஸைவேத - மாப்தவ்யம் நேஹ நாநாஸ்தி
கிஞ்சன | ம்ருத்யோ : ஸ ம்ருத்யுங் கச்சதி ய இஹ
நாநேவ பச்யதி ॥ 4.11 ॥

அங்குஷ்டமாத்ர : புருஷோ மத்ய ஆத்மனி
திஷ்டதி | ஈசானோ பூதபவ்யஸ்ய ந ததோ விஜு
குப்ஸத ஏதத் வை தத் ॥ 4.12 ॥

இங்கு சிறிதும் வேற்றுமை இல்லை. எவன் இங்கு வேற்றுமை காண்கின்றானோ மரணத்தினின்று அவன் மரணத்தையே யடைகின்றான்.

4.12. புருஷன் கட்டைவிரல் அளவினனாக உடலின் நடுவில் (இருதயத்தில்) இருக்கிறான். சென்றதற்கும் வருவதற்கும் அவன் ஈசன். (இதை அறிந்தவன்) பிறகு தன்னைக் காத்துக்கொள்ளக் கவலைப்படமாட்டான்.

4.10. ஆங்கென்று மீங்கென்று முண்டோ
சச்சிதானந்த சோதியகண்ட வடிவாய்
ஓங்கி நிறைந்தது கண்டால். —தாயுமானவர்

4.11. இது மனதாலேயே அடையப்படவேண்டும்—பூமியின் நான்கு திக்குகளிலும் சென்றாலும் உண்மையான கருமத்தை ஓரிடத்திலுங் காணமாட்டாய். இருப்பதெல்லாம் உன் மனத்திலேயே இருக்கிறது. (ரா.கி.)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

அங்குஷ்டமாத்ரः புருஷோ ஜ்யோதி-ரிவாதூமகः। ஈசானோ பூதபவ்யஸ்ய
ஸ ஏவாத்ய ஸ உ ஶ்வः, ஏதத்வை தத் ॥ ४.१३ ॥

யதோதகம் துர்கே வ்ருஷ்டம் பர்வதேஷு விதாவதி। ஏவம் தர்மான் ப்ருதக்
பஶ்யம்ஸ்தானேவானுவிதாவதி ॥ ४.१४ ॥

யதோதகம் ஶுத்தே ஶுத்தம் ஆஸிக்தம் தாத்ருகேவ பவதி। ஏவம் முனேர்-
விஜானத ஆத்மா பவதி கௌதம ॥ ४.१५ ॥

பஞ்சமீ வல்லீ

புர-மேகாதஶ-த்வார-மஜஸ்யாவக்ர-சேதஸः। அனுஷ்டாய ந ஶோசதி
விமுக்தஶ்ச விமுச்யத ஏதத்வை தத் ॥ ५.१ ॥

4.13 (இருதயகுகையிலுள்ள) புருஷன் கட்டை-விரல் அளவினனாகப் புகையில்லாத ஜோதி போல் உளன். உண்டானதற்கும் உண்டாகப்போவதற்கும் ஈசுவரனாகிய அவனே இன்றைக்குள்ளவன், நாளைக்கு முள்ளவன்.

4.14. மலையின் உச்சியில் பெய்த நீர் மலைச்சாரல்களில் பலவாருகச் சிதறிப் பாய்வதுபோல் தர்மங்களைத் தனித் தனியாக பிரித்துக் காண்பவன், அவ்வேற்றுமைகளைப் பின்பற்றியே ஓடுகிறான்.

ஈசுவரன், குரு, அடியார் இவர்கள் எல்லோருடைய அருளும் இருந்தாலுங்கூட இன்னொரு அருள் இல்லையாகில் ஜீவன் நாசமடைவான். அந்த முக்கியமான அருள் தன் நெஞ்சினது; அதாவது தான் முக்தி அடைய வேண்டும். என்ற ஆர்வம் நெஞ்சில் உதிக்கவேண்டும் (ரா.கி)

ஒ. (வாயுனா நீயதே மேக: புனஸ்-தேனைவ லீயதே | மனஸா கல்ப்யதே பந்தோ மோக்ஷஸ்-தேனைவ கல்ப்யதே) காற்றினால் மேகங்கூடுகிறது; மீண்டுங் காற்றினாலேயே கலைகிறது. மனதால் பந்தங் கல்பிக்கப்படுகிறது, மனதாலேயே மோக்ஷமும் கல்பிக்கப்படுகிறது.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷோ ஜ்யோதிரிவாதூ மக: | ஈசானோ பூதபவ்யஸ்ய ஸ ஏவாத்ய ஸ உச்வ: ஏதத்வை தத் ॥ 4.13 ॥

யதோதகம் துர்க்கே வருஷ்டம் பர்வதேஷு விதாவதி | ஏவம் தர்மான் ப்ருதக் பச்யன்ஸ்தா னேவானுவிதாவதி ॥ 4.14 ॥

யதோதகம் சுத்தே சுத்தம் ஆஸிக்தம் தாத் ருகேவ பவதி | ஏவம் முனேர் விஜாநத ஆத்மா பவதி கௌதம ॥ 4.15 ॥

பஞ்சமீ வல்லீ

புர-மேகாதச-த்வார-மஜஸ்யாவக்ர – சேதஸ: அனுஷ்டாய ந சோசதி விமுக்தச்ச விமுச்யத ஏதத் வைதத் ॥ 5.1 ॥

4.15 எங்ஙனம் சுத்தமான ஜலத்தில் விடப்பட்ட சுத்த ஜலம் அதுபோலவே ஆகிறதோ அங்ஙனமே உண்மை உணர்ந்த முனியின் ஆத்மா ஆகிறது.

ஐந்தாவது வல்லீ

5.1 பிறப்பில்லாதவனும் கோணலில்லாத புத்தி யுடையவனும் ஆகிய எவனுடையது இப்பதினொறு வாயிலுடைய பட்டினமோ (அவனைச்) சிந்தித் துணர்ந்தபின் (எவனும்) துக்கிக்கமாட்டான். முக் தனாய் நின்று (சரீரத் தொடர்பினின்றும் பிறப்பிறப் பினின்றும்) விடுபடுகிறான். இதுதான் அது.

ஒ. பிரு. 4.4.19 ; பி சூ. 2.1.14,

4.13. ஒ. (சப்தாதேவ ப்ரமித:) பி.சூ. 1.3.24.

4.15. ஒ. எங்ஙனம் பெருகியோடும் நதிகள் நாமரூபங் களை இழந்து ஸமுத்திரத்தில் மறைகின்றனவோ அங்ஙனம் ஞானி நாமரூபங்களினின்று விடுபட்டு உயர்ந்ததற்கெல் லாம் உயர்ந்த தேஜோமயமான புருஷனை அடைகிறான். (மு. 3.2 8.)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

हंस; शुचिष-द्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथि-र्दुरोणसत् ।
नृषद्वरस-दृतसद्व्योमस-दब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत् ॥ ५.२ ॥

ऊर्ध्वं प्राणमुन्नयत्यपानं प्रत्यगस्यति । मध्ये वामनमासीनं विश्वेदेवा उपासते ॥ ५.३ ॥

अस्य विस्रंसमानस्य शरीरस्थस्य देहिनः । देहाद्विमुच्यमानस्य किमत्र परिशिष्यत एतद्वै तत् ॥ ५.४ ॥

न प्राणेन नापानेन मर्त्यो जीवति कश्चन । इतरेण तु जीवन्ति यस्मिन्नेता-वुपाश्रितौ ॥ ५.५ ॥

हन्त त इदं प्रवक्ष्यामि गुह्यं ब्रह्म सनातनम् । यथा च मरणं प्राप्य आत्मा भवति गौतम ॥ ५.६ ॥

5.2. பரிசுத்தமான வானத்தில் செல்லும் சூரியனாக அவன் இருக்கிறான். இடைவெளியில் பரவி நிற்கும் வாயுவாக இருக்கிறான். யாகமேடை போன்ற பூமியில் அக்கினியாக இருக்கிறான். வீடுகளில் அதிதியாகக் காணப்படுகிறான். மனிதரிடம் இருக்கிறான். சிறந்த தேவர்களிடம் இருக்கிறான். ஸத்தியத்தில் (அல்லது யக்ஞத்தில்) இருக்கிறான். ஆகாயத்திலிருக்கிறான். நீரில் தோன்றுபவையாகவும், தரையில் தோன்றுபவையாகவும், வேள்வியில் தோன்றுபவையாகவும் மலையில் (நதி முதலிய வடிவில்) தோன்றுபவையாகவும் இருப்பவன் அவனே. எங்கு முள்ளவனும் (எல்லாவற்றிற்கும்) பெரியவனும் அவனே.

5.1. ஒ. இந்திரியங்களை வசப்படுத்திய புருஷன் மனத்தால் எல்லாக் கருமங்களையும் துறந்து சுகமாக ஒன்பது வாயிலுடைய புரியில் ஒன்றும் செய்யாமலும் செய்விக்காமலும் இருக்கின்றான். (கீ. 5.13.)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஹஸ : சுசிஷத்-வஸு - ரந்தரிக்ஷஸத்-தோதா வேதிஷ - ததிதிர் - துரோணஸத் | ந்ருஷத்-வரஸத்-ருதஸத்-வ்யோமஸ-தப்ஜா கோஜா ருதஜா அத்ரிஜா ருதம் ப்ருஹத் || 5.2 ||

ஊர்த்வம் ப்ராண - முன்னயத் - யபானம் ப்ரத்யகஸ்யதி | மத்யே வாமனமாஸீனம் விச்வேதேவா உபாஸதே || 5.3 ||

அஸ்ய விஸ்ரம்ஸமானஸ்ய சரீரஸ்தஸ்ய தேஹின : | தேஹாத் விமுச்யமானஸ்ய கிமத்ர பரிசிஷ்யத ஏதத்வைதத் | 5.4 ||

ந ப்ராணேன நாபானேன மர்த்யோ ஜீவதி கச்சன | இதரேண து ஜீவந்தி யஸ்மின்-நேதா-வுபாச்ரிதௌ || 5.5 ||

ஹந்த த இதம் ப்ரவக்ஷ்யாமி குஹ்யம் ப்ரஹ்ம ஸநாதனம் | யதா ச மரணம் ப்ராப்ய ஆத்மா பவதி கௌதம || 5.6 ||

5.3. அவனே பிராணனை மேலே கிளப்புகிறான். அபானனைக் கீழே இறங்கச் செய்கிறான். (உடலின்) மத்தியில் குறுகிய வடிவில் வீற்றிருக்கும் அவனை எல்லா தேவர்களும் வழி படுகிறார்கள்.

5.4. உடலில் உறையும் ஆத்மாவாகிய இவன் உடலை விட்டுப்பிரிந்து சென்றுவிட்டால், என்ன எஞ்சி நிற்கும்.? (எது இன்றி அங்ஙனம் உயிரும் உடலும் சக்தியற்றுப்போகின்றனவோ) அதுவே (நாம் ஆராயும்) அப்பொருள்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

योनिमन्ये प्रपद्यन्ते शरीरत्वाय देहिनः। स्थाणु-मन्येऽनु-संयन्ति यथा-कर्म यथा-श्रुतम् ॥ ५.७ ॥

य एष सुप्तेषु जागर्ति कामं कामं पुरुषो निर्मिमाणः। तदेव शुक्रं तद्ब्रह्म तदेवामृत-मुच्यते ॥ तस्मिल्लोकाः श्रिताः सर्वे तदु नात्येति कश्चन, एतद्वै तत् ॥ ५.८ ॥

अग्नि-र्यथैको भुवनं प्रविष्टो रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव। एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा रूपं रूपं प्रतिरूपो बहिश्च ॥ ५.९ ॥

5.5. பிராணனுலோ அபானனுலோ எந்த மனிதனும் ஜீவித்திருக்கவில்லை. எதை இவ்விரண்டும் ஆதாரமாயுடையனவா அதனுலன்ரோ ஜீவித்திருக்கின்ருன்.

5.6. கௌதம! கவனித்துக் கேட்பாய்! இரகசியமானதும் பழையதுமான இதே பிரம்மத்தைப்பற்றி மீண்டுங் கூறுவேன்.

(இதை அறியாமையால்) ஜீவாத்மா மரணத்துக்குப்பின் எங்ஙனம் உழல்கிறதென்றுங் கூறுவேன்.

5.7. உடல்படைத்தோரிற் சிலர் வேறு உடல்களை வேண்டி யோனித்துவாரத்தை யடைகின்றனர்; சிலர் தாவர நிலையை யடைகின்றனர்; அவரவர் கருமத்துக்கும் ஞானத்துக்கும் தக்கவாறு.

5.8. தூங்கும்போதும் எந்தப்புருஷன் பல விதமான ஆசைகளை உருப்படுத்திக்கொண்டு விழித்திருக்கிருனே அவனே சுத்தன், அவனே பிரம்மம், அவனே அமிருதம் எனப்படுகிருன். அவனிடத்திலேயே உலகங்களெல்லாம் நிலை பெறுகின்றன. அவனை மீறிச் செல்பவன் எவனும் இல்லை. இதுவே அது.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

யோனி - மன்யே ப்ரபத்யந்தே சரீரத்வாய தேஹின : | ஸ்தாணு-மன்யே ऽனுஸம்யந்தி யதா கர்ம யதா ச்ருதம் ॥ 5 7 ॥

ய ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாகர்த்தி காமங்காமம் புருஷோ நிர்மிமாண : | ததேவ சுக்ரம்-தத் ப்ரஹ்ம ததேவாம்ருத-முச்யதே ॥ தஸ்மின் லோகா : ச்ரிதா : ஸர்வே தது நாத்யேதி கச்சன ஏதத்வை தத் ॥ 5.8 ॥

அக்னிர்-யதைகோ புவனம் ப்ரவிஷ்டோ ரூபம் ரூபம் ப்ரதிரூபோ பபூவ | ஏகஸ்-ததா ஸர்வபூதாந்த-ராத்மா ரூபம் ரூபம் ப்ரதிரூபோ பஹிச்ச ॥ 5.9 ॥

5 9. எங்ஙனம் ஒரே நெருப்பு உலகப் பொருள்களில் புகுந்து அந்தந்தப் பொருள்களின் உருவத்துக்குத் தக்கவாறு தனித்தனி உருவுடையதாக ஆயிற்றோ, அங்ஙனமே உண்டான உயிர்களனைத்திற்கும் ஒன்றேயாகிய அந்தராத்மா அந்தந்த உருவங்களுக்குத் தக்க உருவுடையதாக ஆகி அவைகட்கப் பாலும் (உள்ளதாக ஆயிற்று).

5.7. ஒ. நல்ல கருமத்தைச் செய்கிறவர்கள் நல்ல யோனியையும் கெட்ட கர்மத்தைச் செய்கிறவர்கள் கெட்ட யோனியையும் அடைகிறார்கள். (ரமணீய சரண: ரமணீயாம் யோனிம் ஆபத்யந்தே...). சா. 5.10.7.

ஸத்துவ குணமுடையோர் மேலே செல்லுகின்றனர். ரஜோகுண முடையோர் மத்தியில் நிற்கின்றனர்; கடைக் குணச் செயலுடைய தாமஸர்கள் கீழே செல்லுகின்றனர். (கீ.14.18.)

5.9. ஒரே வஸ்துவான தண்ணீரைச் சிலர் ஜலம் என்றும், சிலர் அக்வா என்றும், சிலர் பானி என்றுங் கூறுவது போல் பரம் பொருள் ஒன்றையே சிலர் கடவுள் என்றும், சிலர் அல்லா என்றும், சிலர் ஹரி என்றும் அழைக்கின்றனர். (ராகி.)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

वायुर्यथैको भुवनं प्रविष्टो रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव । एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा रूपं रूपं प्रतिरूपो बहिश्च ॥ ५.१० ॥

सूर्यो यथा सर्वलोकस्य चक्षुर्न लिप्यते चाक्षुषै-र्बाह्यदोषैः एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा न लिप्यते लोकदुः खेन बाह्यः ॥ ५.११ ॥

एको वशी सर्वभूतान्तरात्मा एकं रूपं बहुधा यः करोति । तमात्मस्थं येऽनुपश्यन्ति धीरा-स्तेषां सुखं शाश्वतं नेतरेषाम् ॥ ५.१२ ॥

5.10. எங்ஙனம் ஒரே வாயு உலகப் பொருள்களில் புகுந்து அந்தந்தப் பொருள்களின் உருவத்துக்குத் தக்கவாறு தனித்தனி உருவுடையதாக ஆயிற்றோ அங்ஙனமே உண்டான உயிர்களனைத்திற்கும் ஒன்றேயாகிய அந்தராத்மா அந்தந்த உருவங்களுக்குத் தக்க உருவுடையதாக ஆகி அவைகட்கப்பாலும் (உள்ளதாக ஆயிற்று).

5.11. உலகுக்கெல்லாங் கண்ணுகவுள்ள சூரியன் கண்ணின் வெளிக் குற்றங்களால் எங்ஙனம் பற்றப் படுவதில்லையோ அங்ஙனமே உண்டாய உயிர்களனைத்திற்கும் ஒன்றேயாகிய அந்தராத்மா உலகத் துன்பங்களால் பற்றப்படாமல் அவைகட்கு அப்பால் உளது.

ஈசவரனுடைய நாமங்கள் அனந்தம், ரூபங்களும் அனந்தம்; நீ எந்த நாம ரூபத்துடன் அறிய உள்ளன்புடன் விரும்புகிறாயோ அந்த நாம ரூபத்துடன் அவன் உனக்குப் புலப்படுவான். (ரா.கி.)

विश्व मूर्त्तिर् महा मूर्त्तिर् दीप्त मूर्त्ति-
रमूर्त्तिमान् ।
अनेक मूर्त्ति-रव्यक्त : शतमूर्त्तिः शतानन :॥
एको नैकः सवः कः किं यत्तत् पदमनुत्तमम् ॥
—விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

வாயுர்-யதைகோ புவனம் ப்ரவிஷ்டோ ரூபம் ரூபம் ப்ரதி ரூபோ பபூவ | ஏகஸ்ததா ஸர்வ பூதாந்த - ராத்மா ரூபம் ரூபம் ப்ரதி ரூபோ பஹிச்ச ॥ 5.10 ॥

ஸூர்யோ யதா ஸர்வலோகஸ்ய சக்ஷுர் ந லிப்யதே சாக்ஷுஷைர் பாஹ்யதோஷை: | ஏகஸ்- ததா ஸர்வபூதாந்தராத்மா ந லிப்யதே லோக- துக :கேன பாஹ்ய : ॥ 5.11 ॥

ஏகோ வஸீ ஸர்வபூதாந்தராத்மா ஏகம் ரூபம் பஹுதா ய : கரோதி | தமாத்மஸ்தம் யேऽனுபச்- யந்தி தீராஸ்–தேஷாம் ஸுகம் சாச்வதம் நேத ரேஷாம் ॥ 5.12 ॥

5.12. உண்டாய பொருளனைத்திற்கும் அந்தரான் மாவும் ஆண்டவனுமாகிய எந்த ஒருவன் ஒன்றே யாகிய தன் வடிவைப் பலவாகச் செய்கிறானே அவனை எந்த தீரர்கள் தங்களிடம் உறைபவனாய்க் காண்கிறார் களோ அவர்களுக்கே அழிவிலாச் சுகம் உண்டு, பிறர்க்கில்லை.

5.11. ஒ. 'யதா ஸர்வகதம் ஸௌக்ஷ்ம்யாத்'—கீ. 13.32–33.

ஒ—ஸம்போக - ப்ராப்திரிதி சேந் ந வைசேஷ்யாத். பி சூ. 1.2.8.

அவனே யவனு மவனு மவனும்
அவனே மற்றெல்லாமு மறிந்தனமே.—நம்மாழ்வார்

தாமரைப் பூவும் முள்ளிப்பூவும் மலர்வதும், ஒட்டு மாங்கனியும் எட்டிப்பழமும் பழுப்பதும் சூரிய வெப் பத்தாலும் ஒளியாலுமே. எனினும் அவற்றின் குண தோஷங்கள் சூரியனைத் தொடர்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

नित्योऽनित्यानां चेतनश्चेतनानां एको बहूनां यो विदधाति कामान्। तमात्मस्थं येऽनुपश्यन्ति धीरा-स्तेषां शान्तिः शाश्वती नेतरेषाम् ॥ ५.१३ ॥

तदेत-दिति मन्यन्ते-ऽनिर्देश्यं परमं सुखम्। कथं नु तद्विजानीयां किमु भाति विभाति वा ॥ ५.१४ ॥

न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्र-तारकं नेमा विद्युतो भान्ति कुतोऽय-मग्निः। तमेव भान्त-मनुभाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं विभाति ॥ ५.१५ ॥

5.13. நிலையில்லாப் பொருள்களிடை நிலையுள்ள வனுயும் அறிவுள்ள உயிர்களின் அறிவாயும், ஒருவனுய் நின்று அனேவருடைய ஆசைகளேயும் அளிப்பவனுயும் உள்ள அவனே எந்த தீரர்கள் தங்களிடம் உறைப வனுய்க் காண்கிறார்களோ, அவர்களுக்கே அழிவிலாச் சாந்தி உண்டு, பிறர்க்கில்லே.

5.14. 'அது' எனப்படும் உத்தமமான ஆன்ம சுகம் சுட்டிக்காட்ட வொண்ணுதாயினும் 'இது'வே (இங்கே பிரத்யக்ஷமாய் விளங்குவதாம்) என்று (ஞானிகள்) கருதுகின்றனர். அது தானே ஒளிருஞ் சுடர் போன்றதா அல்லது பிறவொளியால் பிரகாசிக்கும் பொருள் போன்றதா? அதை எங்ஙனம் புத்தியால் அறிவோம்?

5.14-15. ஒ. 'ந தத் பாஸயதே'—கீ. 15.6; 13.32-33.

ஒ. (அனுக்ருதேஸ்தஸ்ய ச)—பி.சூ. 1.3.22.

கதந்து தத்விஜானீயாம் — பொருள்களேப் பார்ப்பது உள்ளத்துள் நாம் படைத்த ஒளியே யல்லாது வெளியில் வீசும் ஒளியல்ல. இந்த உள்ளொளி தானுக ஒளிர்கிறதா அல்லது ஈசுவரனுடைய ஒளியால் பிரகாசிக்கிறதா, நாம் எப்படி அறிவோம்? ஆத்மா வேறு பரமாத்மா வேறு?

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

நித்யோ sநித்யானாம் சேதனச் – சேதனானாம் ஏகோ பஹூனாம் யோ விததாதி காமான் | தமாத்மஸ்தம் யே sனுபச்யந்தி தீராஸ்-தேஷாம் சாந்தி : சாச்வதீ நேதரேஷாம் || 5.13 ||

தத்தேததிதி மன்யந்தே sநிர்தேச்யம் பரமம் ஸுகம் | கதந் நு தத் விஜானீயாம் கிமு பாதி விபாதி வா || 5.14 ||

ந தத்ர ஸூர்யோ பாதி, ந சந்த்ர-தாரகம் நேமா வித்யுதோ பாந்தி, குதோ sயமக்னி : | தமேவ பாந்த மனுபாதி ஸர்வம், தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி || 5.15 ||

5.15. அங்கே சூரியன் பிரகாசிப்பதில்லை, சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் (பிரகாசிப்பதில்லை); மின்னல் கொடிகளும் பிரகாசிப்பதில்லை; இந்த அக்கினி எங்ஙனம் (பிரகாசிக்கும்)? ஸ்வயம் பிரகாசமுள்ள அவனைப் பின்பற்றியே அனைத்தும் பிரகாசிக்கின்றது; அவனொளியாலேயே இவையனைத்தும் விளங்குகின்றது.

அல்லது இரண்டும் ஒன்றேயா? 'அதுவானால் அதுவாவர். அதுவே சொல்லும்'

5.15 ஒ. கண்முதற்புலன்க ளந்தக்கரணங்கள் விளங்கு
மெத்தாற்
றண்மதியருக்கனங்கி தாரகை விளங்குமத்
தால்
விண்முதற் பூதமியாவும் விளங்குமெத்தாலந்த
உண்மையாம் சிவப்ரகாச ஒளியது வாழிவாழி,
—தாயுமானவர்

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

षष्ठी वल्ली

ऊर्ध्व-मूलोऽवाक्-शाख एषोऽश्वत्थः सनातनः। तदेव शुक्रं तद्ब्रह्म तदेवामृत-मुच्यते। तस्मिंल्लोकाः श्रिताः सर्वे तदु नात्येति कश्चन, एतद्वै तत् ॥ ६.१ ॥

यदिदं किंच जगत्सर्वं प्राण एजति निःसृतम्। महद्भयं वज्रमुद्यतं य एतद्विदुरमृतास्ते भवन्ति ॥ ६.२ ॥

भयादस्याग्निस्तपति भयात्तपति सूर्यः। भयादिन्द्रश्च वायुश्च मृत्युर्धावति पंचमः ॥ ६.३ ॥

इह चेदशकद्बोद्धुं प्राक् शरीरस्य विस्रसः। ततः सर्गेषु लोकेषु शरीरत्वाय कल्पते ॥ ६.४ ॥

ஆறுவது வல்லீ

6.1 மேலே வேருங் கீழே கிளைகளுமுள்ள இந்த அசுவத்த மரம் புராதனமானது. அதுவே (அதன் மூலமே) சுத்தம், அதுவே பிரம்மம், அதுவே அமிருதம் எனப்படுவது. அதனிடத்திலேயே உலகங்களெல்லாம் நிலைபெறுகின்றன. அதை மீறிச் செல்லுபவன் எவனும் இல்லை. இதுவே அது.

6.2. நீக்கமற உலகு முழுவதும் பிராண வடிவான பிரம்மத்தினின்று தோன்றி அதனிடமே ஒழுங்காக இயங்குகிறது. ஓங்கிய வஜ்ராயுதம் போன்ற அதன் ஆட்சிக்கு முற்றும் பயந்து அடங்கியே (ஒழுங்காக இயங்குகிறது). எவர்கள் இதை அறிந்தவர்களோ அவர்கள் இறவாமையை அடைகிறார்கள்.

6.1. ஊர்த்வமூலம்— 'உலகெலாமுண்ர்ந்தோதற்கரிய வனை யிருக்கும் பரமாத்மாவே வேர்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ஷஷ்டீ வல்லீ

ஊர்த்வ - மூலோऽவாக் - சாக ஏஷோऽச்வத்த : ஸநாதன : | ததேவ சுக்ரம் தத்ப்ரஹ்ம ததேவாம்ருத முச்யதே || தஸ்மின் லோகா : ச்ரிதா : ஸர்வே தது நாத்யேதி கச்சன ஏதத்வை தத் | 6.1 ||

யதிதம் கிஞ்ச ஜகத் ஸர்வம் ப்ராண ஏஜதி நி:-ஸ்ருதம் | மஹத்பயம் வஜ்ர-முத்யதம் ய ஏதத்விது-ரம்ருதாஸ்-தே பவந்தி || 6.2 ||

பயாதஸ்யாக்னிஸ் - தபதி பயாத் தபதி ஸூர்ய: | பயாதிந்த்ரச்ச வாயுச்ச ம்ருத்யுர் தாவதி பஞ்சம : || 6.3 ||

இஹ சே-தசகத் - போத்தும் ப்ராக் சரீரஸ்ய விஸ்ரஸ: | தத: ஸர்கேஷு லோகேஷு சரீரத்வாய கல்பதே || 6.4 ||

6.3. அதனிடம் பயத்தினுலேயே தீ எரிகிறது; அதனிடம் பயத்தினுலேயே சூரியன் காய்கிறுன். (அத னிடம்) பயத்தினுலேயே இந்திரன் (மழை பொழி வதும்), காற்று (வீசுவதும்), ஐந்தாவதாக யமன் உயிர் களின்மேல் பாய்வதும்.

6.4. இங்கேயே சரீரம் விழுவதற்கு முன்பே. ஒருவன் (ஆன்மப்பொருளை) அறிவதற்கு அசக்தனுய்ப் போவான் எனின், பிற்பாடு ஸ்தாவர ஜங்கமங்களில் சரீரத்தை (மீண்டும்) அடைபவனுகின்றுன்.

அச்வத்தம் — (ச்வ-நாளை, ஸ்தம் - இருப்பு, அ-இல் லாதது)—இன்றிருந்து நாளை (ஞானந்தோன்றியதும்) இல் லாமற்போவது. ஓ.கீ. 15.1.

6.4. ஒ. கேன. 2.5.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

यथादर्शे तथात्मनि, यथा स्वप्ने तथा पितृलोके। यथाप्सु परीव ददृशे तथा गन्धर्वलोके, छायातपयोरिव ब्रह्मलोके ॥ ६.५ ॥

इन्द्रियाणां पृथग्भाव-मुदयास्तमयौ च यत्। पृथगुत्पद्यमानानां मत्वा धीरो न शोचति ॥ ६.६ ॥

इन्द्रियेभ्यः परं मनो मनसः सत्त्वमुत्तमम्। सत्त्वादधि महानात्मा महतोऽव्यक्त-मुत्तमम् ॥ ६.७ ॥

अव्यक्तात्तु परः पुरुषो व्यापकोऽलिङ्ग एव च। यं ज्ञात्वा मुच्यते जन्तु-रमृतत्वं च गच्छति ॥ ६.८ ॥

6.5. அவரவருள்ளத்தில் கண்ணுடியில் போலும் பிதிருக்கள் உலகத்தில் கனவில் போலும், கந்தருவ ருலகத்தில் நீர்நிலையில காணப்படுவது போலும், பிரம்ம லோகத்தில் வெயிலும் நிழலும் போலும் (ஆன்மா அறி யப்படுகின்றது).

6 6. (ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாமல்) தனித் தனியே தோன்றும் இந்திரியங்களின் (ஆத்மாவி னினறு) வேருன தனித்தன்மையும், அவை (விழித் திருக்கும்போது) உண்டாகி (தூங்கும்போது) மறையும் தன்மை எதுவோ அதையும், சிந்தித்துணர்ந்து புத்திமான் துன்புருன்.

6.7. இந்திரியங்களைவிட மேலானது மனம்; மனதைவிட மேலானது புத்தி; புத்தியைவிட மேலானது (ஸமஷ்டிபுத்தி) மஹத்தான ஸூத்ராத்மா; மஹத்தான ஸூத்ராத்மாவைவிட மேலானது அவ் வியக்தம் (மூலப்பிரகிருதி).

6.5. கண்ணுடியில் முகத்தைத் தெளிவாய்ப் பார்ப்பது போல் மானிட உலகிலேயே ஆத்மதரிசனம் தெளிவாய்ப் பெறக்கூடியது. மற்ற உலகங்களில் எளிதல்ல.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

யதாதர்சே ததாத்மனி, யதா ஸ்வப்னே ததா பித்ருலோகே | யதாப்ஸு பரீவ ததாகந்தர்வலோகே, சாயதபயோ - ரிவ ப்ரஹ்ம லோகே ॥ 6.5 ॥

இந்த்ரியாணம் ப்ருதக் பாவ - முதயாஸ்த மயௌ ச யத் | ப்ருத-குத்பத்யமானானம் மத்வா தீரோ ந சோசதி ॥ 6.6 ॥

இந்த்ரியேப்ய : பரம் மனஸ : ஸத்வ முத்தமம் | ஸத்வாததி மஹானாத்மா மஹதோ வ்யக்த முத்தமம் ॥ 6.7 ॥

அவ்யக்தாத்து பர : புருஷோ வ்யாபகோ ஸ லிங்க ஏவ ச | யம் ஜ்ஞாத்வா முச்யதே ஜந்து-ரம் ருதத்வஞ்ச கச்சதி ॥ 6.8 ॥

6.8. அவ்வியக்தத்திற்கும் மேலானவன் புருஷன். அவன் எங்கும் பரவி குணமும் குறியுமின்றி இருப் பவன். அவனை அறிந்து ஜீவன் விடுதலை எய்திச் சாவாமையை அடைகிறான்.

ஒரு யோகி தேவலோகம் சென்று "பகவான் எங்கே இருக்கிறார்?" என்று தேவர்களைக் கேட்டார். "பகவான் பூலோகத்தில் வசிப்பதாக அல்லவா நாங்கள் அறிகிறோம்; நீங்கள் இங்கே வந்து தேடுகிறீர்களே?" என்று அவர்கள் கூறினர்.

6.6. மனிதர்கள் கூடினால் சந்தை. மனிதர்களைத் தவிர்த்துச் சந்தை வேறு இல்லை. ஆனால் உடலும் புலன் களும் அவ்வாறல்ல. 'நான்' என்கிற உணர்ச்சி சந்தைக்கு இல்லை. மனிதன் உள்ளத்தில் அந்த உணர்ச்சி இருக்கிறது. அதற்கு ஆதாரமாக ஒரு சேதன சக்தி இருக்கவேண்டும்.
—ராஜாஜி.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

न संदृशे तिष्ठति रूप-मस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चनैनम् ।
हृदा मनीषा मनसाभिक्लृप्तो य एतद्विदु-रमृतास्ते भवन्ति ॥ ६.९ ॥

यदा पञ्चावतिष्ठन्ते ज्ञानानि मनसा सह । बुद्धिश्च न
विचेष्टति तामाहुः परमां गतिम् ॥ ६.१० ॥

तां योगमिति मन्यन्ते स्थिरा-मिन्द्रिय-धारणाम् । अप्रमत्त-
स्तदा भवति योगो हि प्रभवाप्ययौ ॥ ६.११ ॥

नैव वाचा न मनसा प्राप्तुं शक्यो न चक्षुषा । अस्तीति
ब्रुवतो ऽन्यत्र कथं तदुपलभ्यते ॥ ६.१२ ॥

अस्तीत्येवोपलब्धव्य-स्तत्त्वभावेन चोभयोः । अस्तीत्येवोपलब्धस्य
तत्त्वभावः प्रसीदति ॥ ६.१३ ॥

6.9. இதனுடைய ரூபம் கண்முன் நிற்காது; எவனும் கண்ணால் காண்பதில்லை. நிச்சயமான புத்தியாலும் மனதாலுமே இது அடையத்தக்கது. இதை யறிந்தவர்கள் சாகா நிலையை அடைகின்றனர்.

6.10. எப்போது ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் மனதுடன் அசையாது நிற்கின்றனவோ, புத்தியும் தொழிலற்றுப் போகின்றதோ அதை உயர்ந்த நிலை என்பர்.

6.11. இந்திரியங்கள் அசைவற்றடங்கிய அந்நிலையே (ஸ்திரமான இந்திரிய தாரணையே) யோகம் என்று கருதப்படும். அப்போது (அந்நிலையடைந்தவன்) இந்திரியங்களின் வசமாகி மயங்காமல் ஜாக்கிரதையாயிருக்கிறான்— (இருத்தல்வேண்டும்)— யோகமானது தோன்றி மறையும் இயல்புடைய தாதலின்.

6.9. துவிஜர்கள் பரமாத்மாவை அக்கினியில் பூஜிக்கின்றனர்: யோகிகள் தங்கள் இருதயத்தில் பூஜிக்கின்றனர்; அறிவின் முதிர்ச்சியடையாதவர்கள் பிம்பங்களில் பூஜிக்கின்றனர்; ஸமதர்சிகள் எங்கும் பூஜிக்கின்றனர். (உத்தர கீதை.)

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

ந ஸந்த்ருசே திஷ்டதி ரூப-மஸ்ய ந சக்ஷுஷா பச்யதி கச்சனைனம் | ஹ்ருதா மனீஷா மனஸாபி-க்லுப்தோ ய ஏதத் விதுரம்ருதாஸ்தே பவந்தி

॥ 6.9 ॥

யதா பஞ்சாவதிஷ்டந்தே ஜ்ஞானானி மனஸா ஸஹ | புத்திச்ச ந விசேஷ்டதி தாமாஹு: பரமாம் கதிம்

॥ 6 10 ॥

தாம் யோகமிதி மன்யந்தே, ஸ்திரா-மிந்த்ரிய-தாரணம் | அப்ரமத்தஸ்-ததா பவதி, யோகோ ஹி ப்ரபவாப்யயௌ

॥ 6.11 ॥

நைவ வாசா, ந மனஸா ப்ராப்தும் சக்யோ ந சக்ஷுஷா | அஸ்தீதி ப்ருவதோऽன்யத்ர, கதம் ததுபலப்யதே

॥ 6.12 ॥

அஸ்தீத்-யேவோபலப்தவ்யஸ் - தத்வபாவேந சோபயோ: | அஸ்தீத்-யேவோபலப்தஸ்ய, தத்வ-பாவ: ப்ரஸீததி

॥ 6.13 ॥

6.12. (ஆன்மா) வாக்காலும் மனத்தாலும் கண்ணாலும் அடைதற்கு முடியாதது. (எனினும் ஆத்மவஸ்து உளது என்று உணர்ந்து கூறும் ஞானிகளிடமிருந்தல்லாது அது வேறு எங்ஙனம் அடையப்படும்?

6 13. (காணக்கூடும், காணக்கூடாது எனும்) இவ்விரண்டினுள் (முதலில்) உண்மையான நம்பிக்கையால் 'உண்டு' (காணக்கூடும்) என்று அதில் (ஸகுண) நாட்டம் பெற்றவனுக்கு, (நிர்க்குணமாய்) அருவுருவுகளுக்கு அப்பாற்பட்டதும் மனதுக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாததுமான) உண்மைநிலை தானே வெளிப்படும்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा येऽस्य हृदि श्रिताः। अथ मर्त्यो ऽमृतो भवत्यत्र ब्रह्म समश्नुते ॥ ६.१४ ॥

यदा सर्वे प्रभिद्यन्ते हृदयस्येह ग्रन्थयः। अथ मर्त्योऽमृतो भवत्येताव-दनुशासनम् ॥ ६.१५ ॥

शतं चैका च हृदयस्य नाड्य-स्तासां मूर्धान-मभिनिःसृतैका। तयोर्ध्वमाय-न्नमृतत्वमेति विष्वङ्ङन्या उत्क्रमणे भवन्ति ॥ ६.१६ ॥

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽन्तरात्मा सदा जनानां हृदये संनिविष्टः। तं स्वाच्छरीरात् प्रवृहेन् मुञ्जादिवेषीकां धैर्येण ॥ तं विद्या-च्छुक्र-ममृतं, तं विद्या-च्छुक्र-ममृतमिति ॥ ६.१७ ॥

6.14. எப்போது இவனுடைய இருதயத்தில் பொதிந்துள்ள ஆசைகள் எல்லாம் ஒழிகின்றனவோ, அப்போது சாகும் இயல்புடைய மனிதன் சாகாதவனாகின்றான். பிரம்ம (ஆனந்த)த்தை அனுபவிக்கிறான்.

6.15. எப்போது இருதயத்திலுள்ள முடிச்சுகள் எல்லாம் இங்கேயே அவிழ்ந்து போகின்றனவோ அப்போதே சாகும் இயல்புடைய மனிதன் சாகாதவனாகின்றான். இதுவே உபதேசத்தின் முடிவு.

6.12. ஒ. பிரம்மத்தை இல்லை என்று ஒருவன் கருதுவானையின் அவன் இல்லாதவனாகவே ஆய்விடுகிறான். (தை. 2 6 1)

6.13. நுனியில் பிளவுடைய நூல் ஊசியின் காது வழியே செல்லாது. அதைப்போல ஆசைகள் அற்பமிருந்தாலும் ஒருவன் ஈசுவர ஸந்நிதானத்தை அடையமாட்டான். (ரா.கி.)

6.14. இந்த சரீரத்திலேயே அணைந்த தீபம்போல் சகல பந்தங்களும் நிவிருத்தியானபடியால் பிரம்மத்தை அடைகிறான்; அதாவது பிரம்மமாகவே ஆகிறான் (சங்).

ஒ. (ஸ தஸ்ய ப்ராண உத்க்ராமந்தி)— ப்ரு. 4.4.6.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

யதா ஸர்வே ப்ரமுச்யந்தே காமா யேऽஸ்ய ஹ்ருதி ச்ரிதா : | அத மர்த்யோ ऽம்ருதோ பவத் யத்ர ப்ரஹ்ம ஸமச்னுதே ॥ 6.14 ॥

யதா ஸர்வே ப்ரபித்யந்தே ஹ்ருதயஸ்யேஹ க்ரந்தய : | அத மர்த்யோ ऽம்ருதோ பவத்-யேதாவ-தனுசாஸனம் ॥ 6.15 ॥

சதஞ் சைகா ஹ்ருதயஸ்ய-நாட்யஸ்–தாஸாம் மூர்தான-மபி-நி : ஸ்ருதைகா | தயோர்த்வ-மாயன்-னம்ருதத்வ - மேதி விஷ்வங்ங்ன்யா உத்க்ரமணே பவந்தி ॥ 6.16 ॥

அங்குஷ்ட-மாத்ர : புருஷோऽந்தராத்மா ஸதா ஜனனம் ஹ்ருதயே ஸந்நிவிஷ்ட : | தம் ஸ்வாச்-சரீராத் ப்ரவ்ருஹேன் முஞ்ஜாதிவேஷீகாம் தைர்யேண || தம் வித்யாச்-சுக்ர-மம்ருதம், தம் வித்யாச்–சுக்ர-மம்ருத-மிதி ॥ 6.17 ॥

6.16. இருதயத்தின் நாடிகள் நூற்றொன்று. அவற்றுள் ஒன்று தலையின் உச்சி நோக்கிப் பாயும். அதன் வழி மேலேசென்று (ஜீவன்) சாகாநிலை யெய்துகிறான். மற்ற நாடிகளெல்லாம் (மீண்டும்) மரணத்துக்கே காரணமாகின்றன.

6.17. உடலில் உறையும் அந்தராத்மா கட்டை விரல் அளவுள்ளவனாக எப்போதும் ஜனங்களின் இருதயத்தில் வீற்றிருக்கின்றான். புல்லிலிருந்து ஈர்க்கை உருவி எடுப்பதுபோல் உடலிலிருந்து அவனைப் புத்திவன்மையால் பிரித்தெடுக்க வேண்டும். அவனையே சுத்தன் என்றும் அமிருதன் என்றும் அறியவேண்டும் என்பாம்.

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

मृत्युप्रोक्तां नचिकेतोऽथ लब्ध्वा विद्यामेतां योगविधिं च कृत्स्नम् । ब्रह्मप्राप्तो विरजोऽभूद्विमृत्यु रन्योऽप्येवं यो विदध्यात्ममेव ॥ ६.१८ ॥

ॐ सहनाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै । तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै" ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ इति कठोपनिषत्समाप्ता ॥

6.18. இவ்வாறு யமனால் உபதேசிக்கப்பட்ட இந்த வித்தையையும் யோக விதிகள் அனைத்தையும் பெற்று நசிகேதஸ் பிரமத்தையடைந்து எல்லா மலங்களும் நீங்கினவனாகவும் சாவைத் தாண்டினவனாகவும் ஆனான். வேறு எவனாயினும் இவ்வாறு அத்தியாத்ம தத்துவத்தை அறிவானேல் அவனும் அவ்வாறே (பிரம்மத்தை யடைந்து எல்லா மலங்களும் நீங்கின வனாகவும் சாவைத் தாண்டினவனாகவும் ஆவான்).

ஓம். (குரு சிஷ்யர்களாகிய) எங்கள் இருவரையுஞ் சேர்த்து பிரம்மம் காப்பாற்றட்டும்.

ஓம். முவ்வகையிலும் சாந்தி நிலவுக !

இங்ஙனம் கடோபநிஷத்து முற்றும்.

6.15. முடிச்சுகள் அவித்தையாலும் அஹங்காரத்தாலும் ஏற்படும் சிக்கல்கள்.

ஒ. மு. 2.2.9.

6.17. பாம்பும் அதன் மேற் சட்டையும் வெவ்வேறானவை. (ரா. கி

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

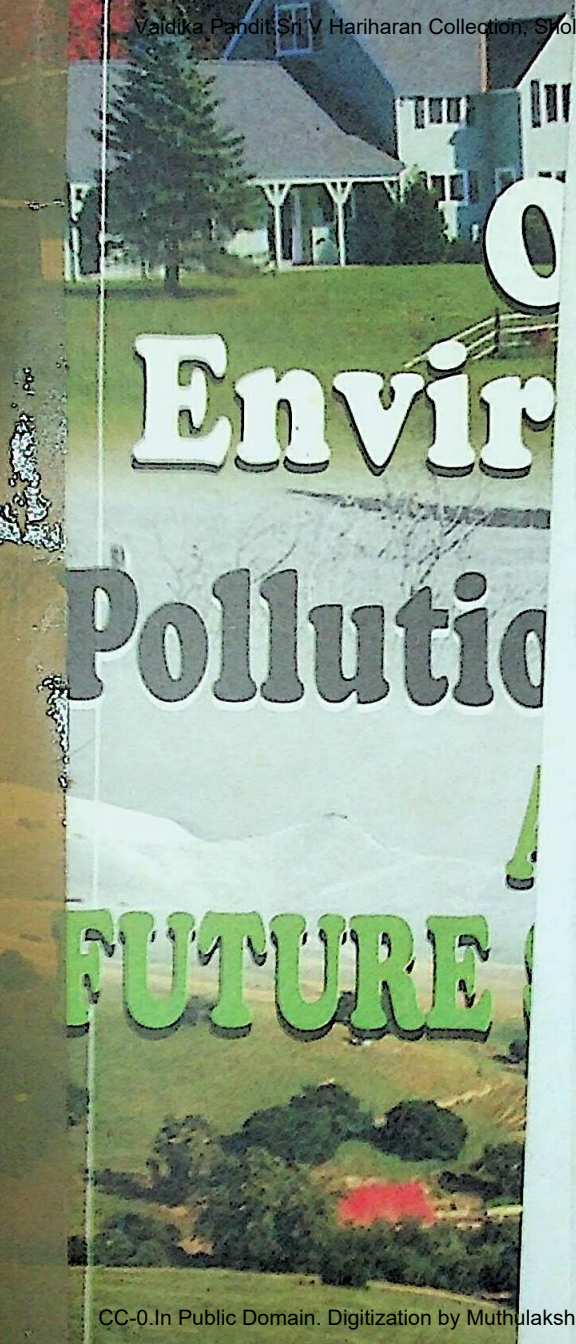

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,

Vaidika Pandit Sri V Hariharan Collection, Sholinganallur, Chennai

CC-0.In Public Domain. Digitization by Muthulakshmi Research Academy,